

OFFICIA PROPRIA CORDUBENSIS ECCLESIAE,

SS. D. N. GREGORII XIII. ET CLEMENTIS VIII.
AUCTORITATE APPROBATA, ET CONCESSA.

ADDUNTUR

ALIA NUPER A SANCTA SEDE SIMILITER
concessa, & varia, quæ, ut facilius recitetur
optabantur.

DE EXCELENTISSIMI, AC ILLUSTRISSIMI

*D. D. ANTONII CAVALLERO, ET GONGORA,
Archiepiscopi, Episcopi Cordubensis mandato, ac ejus-
dem Almae Ecclesiae Decani, & Capituli.*

SUPERIORUM PERMISSU.

CORDUBÆ: Ex Typographia D. Joannis Rodriguez
de la Torre. Anno 1794.

ALBERTA

MINISTER OF AGRICULTURE

EDMONTON, ALBERTA

July 1, 1911

SIR,

DEAR SIR,

I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 28th inst.

and in reply to inform you that the same has been forwarded to the proper authorities for their consideration.

I am, Sir, very respectfully,
Yours faithfully,

J. H. McNICOLL,
Minister of Agriculture.

Enclosed for you are two copies of the report of the

Commissioner of the Land Survey, dated June 1st, 1911.

I am, Sir, very respectfully,
Yours faithfully,

J. H. McNICOLL,
Minister of Agriculture.

I am, Sir, very respectfully,
Yours faithfully,

J. H. McNICOLL,
Minister of Agriculture.

I am, Sir, very respectfully,
Yours faithfully,

J. H. McNICOLL,
Minister of Agriculture.

I am, Sir, very respectfully,
Yours faithfully,

LICENCIA.

NGS D. PATRICIO MARTINEZ DE BUSTOS
y Manrique , Arcediano de Trastamara , y Dignidad
de la Santa Apostólica Metropolitana Iglesia de San-
tiago , Individuo Nato de la Junta de la Inmaculada
Concepcion , Capellan de honor de S. M. , de su Con-
sejo , Comisario Apostólico General de la Santa Cru-
zada , y demás gracias en todos sus Reynos y Señoríos;
y Juez privativo Apostólico y Real para todo lo to-
cante al nuevo Rezado, su impresion , tasa y distribucion.

Por la presente damos licencia ál Doñ. Don Pe-
dro de Barcia y Camacho , Presbytero , Beneficiado
de la Villa de Morente en el Obispado de Cordo-
ba , para que pueda hacer imprimir mil exempla-
res del Quadernillo de Santos propios de aquella
Diocesi , sin incurrir por ello en pena alguna , me-
diante que para esta impresion ha dado su permiso
el

*el Padre Administrador del mismo nuevo Rezado Fr. Juan Guzman, por la regalía que pertenece al Real Monasterio de San Lorenzo del Escorial. Y mandamos que esta nuestra licencia se ponga al principio de cada uno de dichos Quadernillos ; y que ninguno de los Impresores y Libreros, ni otra persona pueda imprimir, encuadernar, ni vender mas que los referidos mil exemplares, pena de cincuenta ducados, aplicados por mitad al referido Real Monasterio, y santos fines de Cruzada. Dada en Madrid á treinta y uno de Julio de mil se-
recientos noventa y dos.*

*Don Patricio Martinez
y Bustos.*

Por mandado de S. I.

Antonio de Quadra.

APROBATIO , ET CONCESIO SANCTISSIMI
D. N. P. Gregorii XIII. & Clementis VIII.

SANCTISSIMUS D. N. Pontifex Clemens VIII. approbavit, & concessit Officia propria Ecclesiæ Cordubensis, quæ jam olim à fœlicis recordationis Gregorio XIII. approbata, & concessa erant: & concessit prætereâ, ut de omnibus Sanctis Martyribus, qui in Martyrologio Romano reperiuntur, Officia publica fieri possint cum Lectionibus sumptis ex historia Divi Eulogii: ut constat ex literis Cæsaris Baronii Cardinalis, ejus manu, & sigillo munitis, Romæ decimo nono Februarii, anno Domini millesimo sexcentesimo primo.

CORDUBENSIS.

AD enixas Episcopi, humillimasque preces Capituli Ecclesiæ Cathedralis Cordubensis S. R. C. porrectas, in eaque per Eminen-
tissimum, & Reverendissimum Dominum Cardinalem Belluga re-
latas, Sacra eadem Congregatio ex circumstantiis in supplici libello
expressis, benignè indulgit, ut in posterum singulis annis ab univer-
so Clero præfatæ Civitatis, & Diœcesis tam die septimâ Maii,
quàm vigesima quarta Octobris, Officium Sancti Raphaelis Arch-
angeli sub ritu duplici, nec non etiam semel in mense die non impedita,
& exceptis Adventus, quatuor Temporum, Quadragesimæ, ac Vi-
giliarum temporibus, sub ritu tamen semiduplici recitari, & Missa
respective celebrari possit, & valeat. Die 27 Septemb. 1738.

F. L. A. Cardinalis Guadagni, Presb. Prefectus.
Loco ✱ sigilli.

J. Patriarcha Jerosolym. Secret.

Forsám , lector , immemor antiquitatis , sepé , cur denuo inter Officia Sanctorum Cordubensium propria , etiam Archangelorum Gabrielis , & Raphaelis , atque Angeli Custodis misceantur , dubitabis : & ne forté sollicitior fias , super primum , & tertium , non solúm Cordubensia Breviaria ab anno 1489 , usque ad 1547 , edita percurrere : verúm etiam R. P. Martinum de Roa Soc. Jesu de eorum vetustate agentem consule. At pro Divo Raphaele , extra privilegium supra relaturn , & aliud anno 1650 concessum , accede ad D. Petrum Mesa de la Cerda in certamine , & Petrum Diaz de Rivas , atque ad Mag. Fr. Bonaventuræ del Prado Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Provincialis Centurias , ex quibus noveris , quanta apud Cordubenses ratio existat , ut merito Cælites ipsos inter propria locum habere valeant , & debeant.

KALENDARIVM

PROPRIUM CORDUBENSIS ECCLESIAE, & Diocesis.

JANUARIUS.

19 Gumesindi, & Servidei Mart. *dup.* pag. 1.

FEBRUARIUS.

19 Alvari Cordubens. Confess. *dup.* pag. 30.

MARTIUS.

10 Angeli Custodis, *dup. majus.* pag. 42.
 11 Eulogii Mart. *dup.* pag. 55.
 13 Rudericus, & Salomonis Mart. *dup.* pag. 67.
 15 Leocritiae Virg. & Mart. *dup.* pag. 69.
 18 Gabrielis Archangeli, *dup. majus.* pag. 83.

APRILIS.

* 17 Heliae, Pauli, & Isidori Mart. *dup.* pag. 96.
 * 18 Perfecti Mart. *dup.* pag. 101.
 30 Amatoris, &c. Mart. *dup.* pag. 105.

MAYUS.

7 Raphaelis Archangeli, *dup. majus.* pag. 106.
 18 Dedicatio Ecclesiae Cordub. *dup. 1. clas.* pag. 114.
 21 Secundini Mart. *dup.* pag. 116.

JUNIUS.

3 Isaac Mart. *dup.* pag. 116.
 5 Sanctii Mart. *dup.* pag. 118.
 6 Octaba S. Ferdin. *dup.* pag. 174.
 7 Petri Uvalabonsi, &c. Mart. *dup.* pag. 119.
 15 Benildis Matronae Mart. *dup.* pag. 120.
 16 Pandilae Mart. *dup.* pag. 122.
 17 Anastasii, &c. Mart. *dup.* pag. 123.
 21 Pelagii Mart. *dup.* pag. 125.
 * 27 Zoyli Mart. *dup.* pag. 129.

JULIUS.

* 7 Argimiri Mart. <i>dup.</i>	pag. 130.
11 Abundii Mart. <i>dup.</i>	pag. 132.
14 Francisci Solani Confes. <i>dup.</i>	pag. 134.
* 17 Sisenandi Mart. <i>dup.</i>	pag. 137.
19 Aureæ Virg. & Mart. <i>dup.</i>	pag. 138.
27 Aurelii, * Sabigotto, &c. Mart. <i>dup.</i>	pag. 141.
* 30 Theodemiri Mart. <i>dup.</i>	pag. 143.

AUGUSTUS.

13 Hippolyti Mart. <i>dup.</i>	pag. 168.
* 14 Pauli Mart. <i>dup.</i>	pag. 144.
* 23 Christophori, & Leovigildi Mart. <i>dup.</i>	pag. 146.

SEPTEMBER.

3 Sandalii Mart. <i>dup.</i>	pag. 148.
17 Petri Arbues Mart. <i>dup.</i>	pag. 171.
17 Columbæ Virg. & Mart. <i>dup.</i>	pag. 150.
18 Emillæ, & * Hieremiæ Mart. <i>dup.</i>	pag. 151.
20 Rogelli, & Serviodeo Mart. <i>dup.</i>	pag. 153.
22 Pomposæ Virg. & Mart. <i>dup.</i>	pag. 155.
28 Adulphi, & Joannis Mart. <i>dup.</i>	pag. 156.

OCTOBER.

* 13 Fausti, Januarii, & Martialis Mat. <i>dup.</i>	pag. 157.
---	-----------

NOVEMBER.

* 17 Aciscli, & Victoriæ fratrum Mart. Patronorum, <i>dup. 1. clas.</i>	pag. 158.
* 24 Octava Ss. Aciscli, & Victoriæ.	pag. 162.
* 26 Inventio Ss. Fausti, Januarii, Martialis, & aliorum Mart. Cordub. <i>dup.</i>	pag. 165.
* 27 Floræ, & Mariæ Vig. & Mart. <i>dup.</i>	pag. 166.

OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM ECCLESIAE

CORDUBENSIS.

FESTA JANUARI.

DIE XIX. JANUARI.

In festo SS. Gumesindi, & Servi Dei Mart. Dup.

Ad Vesperas. Añã.

OMnes sancti quanta passi sunt tormenta, ut securi pervenirent ad palmam martyrii.

Psalmus 109.

Dixit Dominus Domino meo:
* Sede à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos,
* scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet
Dominus ex Sion: * dominare in
medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, & non pœnitebit eum: * Tu es sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech.

Dominus à dextris tuis, * confregit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: *

propterea exaltabit caput.

Añã. Omnes sancti quanta passi sunt tormenta, ut securi pervenirent ad palmam martyrii.

Añã. Cum palma ad regna pervenerunt sancti, coronas decoris meruerunt de manu Dei.

Psalmus 110.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * in consilio justorum, & congregatione.

Magna opera Domini: * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio, & magnificentia opus ejus: * & justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors & miserator Dominus: * escam dedit timentibus se.

Memor erit in sæculum testamenti sui: * virtutem operum suorum annuntiabit populo suo.

Ut det illis hereditatem gentium: * opera manuum ejus veritas, & judicium.

Fidelia omnia mandata ejus confirmata in sæculum sæculi, * facta in veritate, & æquitate.

Redemptionem misit populo suo:

FESTA JANUARI.

suo : * mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum , & terribile nomen ejus : * initium sapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum : * laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Añã. Cum palma ad regna pervenerunt sancti , coronas decoris meruerunt de manu Dei.

Añã. Corpora sanctorum in pace sepulta sunt : & vivent nomina eorum in æternum.

Psalmus 111.

BEatus vir , qui timet Dominum : * in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generatio rectorum benedicetur.

Gloria , & divitiæ in domo ejus : * justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis : * misericors , & miserator , & justus.

Jucundus homo , qui misereatur , & commodat , disponet sermones suos in judicio : * quia in æternum non commovebitur.

In memoria æterna erit justus : * ab auditione mala non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Domino , confirmatum est cor ejus : * non commovebitur , donec despiciat inimicos suos.

Dispersit , dedit pauperibus :

justitia ejus manet in sæculum sæculi , * cornu ejus exaltabitur in gloria.

Peccator videbit , & irascetur , dentibus suis fremet , & tabescet : * desiderium peccatorum peribit.

Añã. Corpora sanctorum in pace sepulta sunt : & vivent nomina eorum in æternum.

Añã. Martyres Domini Dominum benedicite in æternum.

Psalmus 112.

LAudate pueri Dominum : * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum , * ex hoc nunc , & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum , * laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus : * & super cœlos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster , qui in altis habitat : * & humilia respicit in cœlo , & in terra ?

Suscitans à terra inopem : * & de stercore erigens pauperem.

Ut collocet eum cum principibus : * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo : * matrem filiorum lætantem.

Añã. Martyres Domini Dominum benedicite in æternum.

Añã. Martyrum chorus laudate Dominum de cœlis , alleluia.

Psalmus

FESTA JANUARIJ.

3

Psalmus 116.

Laudate Dominum omnes
Gentes : * laudate eum omnes
populi.

Quoniam confirmata est super
nos misericordia ejus : * &
veritas Domini manet in æternum.

Añã. Martyrum chorus laudate
Dominum de cœlis , alleluia.

Capitulum. Sap. 3.

Ustorum animæ in manu Dei
sunt , & non tanget illos tormentum
mortis. Visi sunt oculis insipientium
mori ; illi autem sunt in pace. *R.* Deo gratias.

Hymnus.

Sanctorum meritis inclyta
gaudia

Pangamus socii , gesta que fortia ;
Gliscens fert animus promere
cantibus

Victorum genus optimum.

Hi sunt , quos fatuè mundus abhorruit :

Hunc fructu vacuum , floribus
aridum

Contempserè tui nominis assecclæ
Jesu Rex bone coelitum.

Hi pro te furias , atque minas
truces

Calcarunt hominum , sævaque
verbera :

His cessit lacerans fortiter ungula ,

Nec carpsit penetralia.

Cæduntur gladiis more videntium :

Non murmur resonat , non querimonia ;

Sed corde impavido mens benè conscia

Conservat patientiam.

Quæ vox , quæ poterit lingua retexere ,

Quæ tu Martyribus munera præparas ?

Rubri nam fluido sanguine fulgidis

Cingunt tempora laureis.

Te , summa ò Deitas , unaque poscimus ,

Ut culpas abigas , noxia subtrahas :

Des pacem famulis , ut tibi gloriam

Annorum in seriem canam.

Amen.

Y. Lætamini in Domino , & exultate justi. *R.* Et gloriamini omnes recti corde.

Ad Magnificat Añã.

Istorum est enim regnum cœlorum , qui contempserunt vitam mundi , & pervenerunt ad præmia regni , & laverunt stolas suas in sanguine Agni.

Canticum B. Mariæ Virginis.

Luc. i. c.

Magnificat * anima mea Dominum :

Et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.

Quia respexit humillitatem ancillæ suæ : * ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia

Quia fecit mihi magna qui potens est : * & sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus à proge- nie in progenies * timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo : * dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede , * & exaltavit humiles.

Esurientes implebit bonis : * & divites dimisit inanes.

Suscepit Israël puerum suum , * recordatus misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad patres nostros , * Abraham , & semini ejus in sæcula.

Gloria Patri , & Filio.

Añ. Istorum est enim reg- num cœlorum , qui contempse- runt vitam mundi , & pervene- runt ad præmia regni , & la- verunt stolas suas in sanguine Agni.

Oratio.

DEus , qui nos annua sancto- rum Martyrum tuorum Gumesindi , & Servi Dei solem- nitate lætificas : concede propi- tius ; ut quorum gaudemus me- ritis , accendamus exemplis. Per Dominum , &c.

Ad Matutinum Invitat.

Regem Martyrum Dominum , * Venite adoremus.

Regem Martyrum Dominum , * Venite adoremus.

Psalmus 94.

Venite , exultemus Domi- no , jubilemus Deo salutá- ri nostro : præoccupemus fa- ciem ejus in confessione , & in psalmis jubilemus ei. Regem Martyrum Dominum , * Venite adoremus.

Quoniam Deus magnus Do- minus , & Rex magnus super omnes Deos : quoniam non re- pellet Dominus plebem suam , quia in manu ejus sunt omnes fines terræ , & altitudines mon- tium ipse conspicit. Venite ado- remus.

Quoniam ipsius est mare , & ipse fecit illud , & aridam fun- daverunt manus ejus ; venite adoremus , & procidamus ante Deum : ploremus coram Domi- no , qui fecit nos , quia ipse est Dominus Deus noster : nos au- tem populus ejus , & oves pas- cuae ejus. Regem Martyrum Do- minum , * Venite adoremus.

Hodie si vocem ejus audierit- is , nolite obdurare corda ves- tra , sicut in exacerbatione se- cundum diem tentationis in de- serto : ubi tentaverunt me patres vestri , probaverunt , & viderunt opera mea. Venite adoremus.

Quadraginta annis proximus fui generationi huic , & dixi : semper hi errant corde : ipsi verò non cognoverunt vias meas , quibus juravi in ira mea , si introibunt in requiem meam.

Re-

FESTA JANUARIIL.

Regem Martýrum Dominum, *
Venite adoremus.

Gloria Patri, & Filio, & Spí-
ritui Sancto: Sicut erat in prin-
cipio, & nunc, & semper, &
in sæcula sæculorum. Amen.
Venite adoremus. Regem Mar-
tyrum Dominum, * Venite ado-
remus.

Hymnus.

Christo profusum sanguinem,
Et Martyrum victorias,
Dignamque cœlo lauream
Lætis sequamur vocibus.

Terrore victo sæculi,
Pœnisque spretis corporis,
Mortis sacræ compendio
Vitæ beatam possident,

Traduntur igni Martyres,
Et bestiarum dentibus:
Armata sevit unguis
Tortoris insani manus.

Nudata pendent viscera:
Sanguis sacratus funditur;
Sed permanent immobiles
Vitæ perennis gratia. (mus,

Te nunc Redemptor quæsu-
Ut Martyrum consortio
Jungas precantes servulos
In sempiterna sæcula. Amen.

In primo Nocturno. Añã.

Secus decursus aquarum plan-
tavit vineam justorum, & in le-
ge Domini fuit voluntas eorum.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non abiit in
consilio impiorum, & in
via peccatorum non stetit, * &
in cathedra pestilentie non sedit.

Sed in lege Domini voluntas
ejus, * & in lege ejus meditabi-
tur die, ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod
plantatum est secus decursus
aquarum, * quod fructum suum
dabit in tempore suo:

Et folium ejus non defluet: *
& omnia quæcumque faciet;
prosperabuntur.

Non sic impii, non sic; * sed
tamquam pulvis, quem projicit
ventus à facie terræ.

Ideò non resurgent impii in
judicio: * neque peccatores in
concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam
justorum: * & iter impiorum
peribit.

Añã. Secus decursus aqua-
rum plantavit vineam justorum,
& in lege Domini fuit voluntas
eorum.

Añã. Tamquam aurum in
fornace provabit electos Domi-
nus: & quasi holocausta acce-
pit eos in æternum.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt Gentes, *
& populi meditati sunt
inania?

Astiterunt reges terræ, &
principes convenerunt in unum
* adversus Dominum, & adver-
sus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum:
* & projiciamus à nobis jugum
ipsorum.

Qui habitat in cœlis, irride-
bit

bit eos : * & Dominus subsanabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua , * & in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus , * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me : * Filius meus es tu , ego hodie genui te.

Postula à me , & dabo tibi Gentes hereditatem tuam , * & possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea , * & tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore : * & exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam , ne quando irascatur Dominus , * & pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus , * beati omnes , qui confidunt in eo.

Añã. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus , & quasi holocausta accepit eos in æternum.

Añã. Si coram hominibus tormenta passi sunt , spes electorum est immortalis in æternum.

Psalmus 3.

Domine , quid multiplicati sunt qui tribulant me? *

multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ : * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es , * gloria mea , & exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi : * & exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi , & soporatus sum : * & exurrexi , quia Dominus suscepit me.

Non timebo milia populi circumdantis me : * exurge Domine , salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus : * & super populum tuum benedictio tua.

Añã. Si coram hominibus tormenta passi sunt , spes electorum est immortalis in æternum.

℣. Lætamini in Domino , & exultate iusti.

℞. Et gloriamini omnes recti corde. Pater noster.

Absolutio.

Exaudi Domine Jesu Christe preces servorum tuorum , & miserere nobis , qui cum Patre , & Spiritu Sancto vivis , & regnas in sæcula sæculorum. ℞. Amen.

℣. Jube domne benedicere.

Benedictio.

Benedictione perpetua benedicat nos Pater æternus. ℞. Amen.

Lect.

Lect. j. De Scriptura occurrente.

R. Absterget Deus omnem lacrymam ab oculis Sanctorum: & jam non erit amplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: * Quoniam priora transierunt. *ψ.* Non esurient, neque sitient amplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quoniam priora. *ψ.* Jube domne benedicere. Unigenitus Dei Filius nos benedicere, & adjuvare dignetur. *R.* Amen.

Lectio ij.

R. Viri sancti gloriosum sanguinem fuderunt pro Domino, amaverunt Christum in vita sua, imitati sunt eum in morte sua: * Et ideò coronas triumphales meruerunt. *ψ.* Unus spiritus, & una fides erat in eis. Et ideò. *ψ.* Jube domne benedicere. Spiritus sancti gratia illuminet sensus, & corda nostra. *R.* Amen.

Lectio iij.

R. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia: * Et meruerunt habere coronas perpetuas. *ψ.* Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, & laverunt stolas suas in sanguine Agni. Et meruerunt. Gloria Patri. Et meruerunt.

In secundo Nocturno, Añ.

Dabo sanctis meis locum nominatum in regno Patris mei, dicit Dominus.

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * & operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, & non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentem non accepit:

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Añ. Dabo sanctis meis locum nominatum in regno Patris mei, dicit Dominus.

Añ. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificavit omnes voluntates meas inter illos.

Psalmus 15.

Conserva me Domine, quoniam speravi in te. * Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicate sunt infirmitates

FESTA JANUARIJ.

eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nomina eorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meae, & calicis mei: * tu es, qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in praelaris: * etenim hereditas mea praeclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper, & usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc latatum est cor meum, & exultavit lingua mea: * insuper & caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitae, adimplebis me lætitia cum vultu tuo, * delectationes in dextera tua usque in finem.

Añ. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificavit omnes voluntates meas inter illos.

Añ. Sancti, qui sperant in Domino, habebunt fortitudinem, assument pennas ut aquilæ, volabunt, & non deficient.

Psalms. 29.

Domini est terra, & plenitudo ejus: * orbis terrarum, & universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * & super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, & mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo:

Hic accipiet benedictionem à Domino: * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis, & potens: Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Añ. Sancti, qui sperant in Domino, habebunt fortitudinem, assument pennas ut aquilæ, volabunt, & non deficient.

℣. Exultent justi in conspectu Dei. ℟. Et delectentur in lætitia. Pater noster.

Absolutio.

Ipsius pietas, & misericordia nos adjuvet, qui cum patre, & Spiritu sancto vivit, & regnat in sæcula sæculorum. *R.* Amen.

Ps. Jube domne benedicere.

Benedictio.

Deus Pater omnipotens sit nobis propitius, & clemens. *R.* Amen.

Ex Divo Eulogio in Memoriali Sanctorum.

Lib. 2. cap. ix.

Lectio jv.

Gumesindus Presbyter Tole-
tanus cum utroque parente
puer adhuc parvulus Cordubam
veniens, in æde Sanctorum
Fausti, Januarii, & Martialis
digna præceptorum educatione
in Dei timore clarescit; & ad sa-
cerdotium evectus, cuidam Ec-
clesiæ Campaniæ Cordubensis
præficitur. Inde ad urbem ipse
descendens, & cum eo Beatus
Servus Dei Monachus, qui tunc
in supradicto sanctuario adhuc
juvenis, cum Paulo Presbytero
reclusus manebat, Judicibus se-
sistentes, pro Christi fide marty-
rio coronantur anno Domini oc-
tingentesimo quinquagesimo se-
cundo, idibus Januarii: quorum
corpora furtim à Christianis
sublata in Basilica Sancti Chris-
tophori Martyris inhumantur.

R. Sancti tui Domine mira-
bile consecuti sunt iter, servien-

tes præceptis tuis, ut inveniren-
tur illesi in aquis validis: * Ter-
ra apparuit arida: & in mari
Rubro via sine impedimento. *Ps.*
Quoniam percussit petram, &
fluxerunt aquæ, & torrentes in-
nudaverunt. Terra apparuit.
Ps. Jube domne benedicere.
Christus perpetuæ det nobis
gaudia vitæ. *R.* Amen.

Sermo Sancti August. Episc.

Serm. 47. de Sanctis.

Lectio v.

QUotiescumque, fratres cha-
rissimi, sanctorum Marty-
rum sollemnia celebramus, ita,
ipsis intercedentibus, expecte-
mus à Domino consequi tempo-
ralia beneficia: ut ipsos Marty-
res imitando, accipere merea-
mur æterna. Ab ipsis enim sanc-
torum Martyrum in veritate fes-
tivitatum gaudia celebrantur,
qui ipsorum Martyrum exempla
sequuntur. Solemnitates enim
Martyrum exhortationes sunt
martyriorum: ut imitari non pi-
geat, quod celebrare delectat.

R. Verbera carnificum non
timuerunt sancti Dei, morientes
pro Christi nomine: * Ut here-
des fierent in domo Domini. *Ps.*
Tradiderunt corpora sua prop-
ter Deum ad supplicia. Ut he-
redes. *Ps.* Jube domne benedi-
cere. Ignem sui amoris accen-
dat Deus in cordibus nostris.
R. Amen.

Lectio vj.

Sed nos volumus gaudere cum sanctis : & tribulationem mundi nolumus sustinere cum ipsis. Qui enim sanctos Martyres, in quantum potuerit, imitari noluerit; ad eorum beatitudinem non poterit pervenire. Sed & Paulus Apostolus prædicat, dicens: Si fuerimus socii passionum, erimus, & consolationum. Et Dominus in Evangelio: Si mundus vos odit: scitote, quia me priorem vobis odio habuit. Recusat esse in corpore, qui odium non vult sustinere cum capite. *R.* Tanquam aurum in fornace probabit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum: * quoniam donum, & pax est electis Dei. *V.* Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno. Ant.

Justi autem in perpetuum vivent, & apud Dominum est merces eorum.

Psalmus 32.

Exultate iusti in Domino: * rectos decet collaudatio.

Confitemini Domino in cithara: * in psalterio decem chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum: * benè psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Domini, * & omnia opera ejus in fide.

Diligit misericordiam & iudicium: * misericordia Domini plena est terra.

Verbo Domini cœli firmati sunt: * & spiritu oris ejus omnis virtus eorum.

Congregans sicut in utraque aquas maris: * ponens in thesauris abyssos.

Timeat Dominum omnis terra: * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

Quoniam ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandavit, & creata sunt.

Dominus dissipat consilia Gentium: * reprobatur autem cogitationes populorum, & reprobatur consilia principum.

Consilium autem Domini in æternum manet: * cogitationes cordis ejus in generationem & generationem.

Beata gens, cujus est Dominus, Deus ejus; * populus, quem elegit in hereditatem sibi.

De cœlo respexit Dominus: * vidit omnes filios hominum.

De præparato habitaculo suo: * respexit super omnes, qui habitant terram.

Qui finxit singillatim corda eorum: * qui intelligit omnia opera eorum.

Non salvatur rex per multam virtutem: * & gigas non sal-

salvabitur in multitudine virtutis suæ.

Fallax equus ad salutem : * in abundantia autem virtutis suæ non salvabitur.

Ecce oculi Domini super metuentes eum : * & in eis , qui sperant super misericordia ejus :

Ut eruat á morte animas eorum : * & alat eos in fame.

Anima nostra sustinet Dominum : * quoniam adjutor , & protector noster est.

Quia in eo lætabitur cor nostrum : * & in nomine sancto ejus speravimus.

Fiat misericordia tua Domine super nos : * quemadmodum speravimus in te.

Añã. Justi autem in perpetuum vivent , & apud Dominum est merces eorum.

Añã. Tradiderunt corpora sua in mortem , ne servirent idolis : ideo coronati possident palmam.

Psalmus 33.

Benedicam Dominum in omni tempore : * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea : * audiant mansueti , & lætentur.

Magnificate Dominum mecum : * & exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Domini , & exaudivit me : * & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedito ad eum , & illuminamini : * & facies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamavit , & Dominus exaudivit eum : * & de omnibus tribulationibus ejus salvabit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum : * & eripiet eos.

Gustate , & videte quoniam suavis est Dominus : * beatus vir qui sperat in eo.

Timete Dominum omnes sancti ejus : * quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt , & esurierunt : * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filii , audite me : * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo , qui vult vitam : * diligit dies videre bonos ?

Prohibe linguam tuam à malo : * & labia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo , & fac bonum : * inquire pacem , & persequere eam.

Oculi Domini super justos : * & aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala : * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt just , & Dominus exaudivit eos : * & ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Jux-

Juxta est Dominus iis, qui tribulato sunt corde : * & humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes justorum : * & de omnibus his liberavit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum : * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima : * & qui oderunt justum delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum : * & non delinquent omnes, qui sperant in eo.

Añã. Tradiderunt corpora sua in mortem, ne servirent idolis : ideo coronati possident palmam.

Añã. Ecce merces sanctorum copiosa est apud Deum : ipsi verò mortui sunt pro Christo, & vivent in æternum.

Psalmus 45.

DEus noster refugium, & virtus : * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus, dum turbabitur terra : * & transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, & turbatæ sunt aquæ eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non

commovebitur : * adjuvabit eam Deus manè diluculo.

Conturbatæ sunt Gentes, & inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, & videte opera Domini ; quæ possuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma : * & scuta comburet igni :

Vacate, & videte quoniam ego sum Deus : * exaltabor in Gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Añã. Ecce merces sanctorum copiosa est apud Deum : ipsi verò mortui sunt pro Christo, & vivent in æternum.

V. Justi autem in perpetuum vivent. *R.* Et apud Dominum est merces eorum. Pater noster.

Absolutio.

A vinculis peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens, & misericors Dominus. *R.* Amen.

V. Jube domne benedicere.

Benedictio.

Evangelica lectio sit nobis salus, & protectio. *R.* Amen.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lecto vij. *Cap. 21. c.*

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Cùm audier-

ri-

ritis prælia, & seditiones, nolite terreri; oportet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 35. in Evangelia.

Dominus, ac Redemptor noster perituri mundi præcurrentia mala denuntiat, ut eo minùs perturbent venientia, quò fuerint præscita. Minùs enim jacula feriunt, quæ prævidentur: & nos tolerabiliùs mundi mala suscipimus, si contra hæc per præscientiæ clypeum munimur. Ecce enim dicit: Cùm audieritis prælia, & seditiones, nolite terreri; oportet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensanda sunt verba Redemptoris nostri, per quæ nos aliud interiùs, aliud exterius passuros esse denuntiat. Bella quippè ad hostes pertinent, seditiones ad cives. Ut ergo nos indicet interiùs, exteriusque turbari, aliud nos fatetur ab hostibus, aliud à fratribus perperit.

R. Propter testamentum Domini, & leges paternas, sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spiritus in eis, & una fides. V. Ecce quàm bonum, & quàm jucundum habitare fratres in unum. Quia unus. V. Jube domne benedicere. Quorum

festum colimus, ipsi intercedant pro nobis ad Dominum. R. Amen.

Lectio viij.

Sed his malis prævenientibus, quia non statim finis sequatur, adjungit: Surget gens contra gentem, & regnum adversus regnum: & terræmotus magni erunt per loca, & pestilentia, & fames, terroresque de cælo, & signa magna erunt. Ultima tribulatio multis tribulationibus prævenitur: & per crebra mala, quæ præveniunt, indicantur mala perpetua, quæ subsequenter. Et idè post bella, & seditiones non statim finis: quia multa debent mala præcurrere, ut malum valeant sine fine nuntiare.

R. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis: * Mercedem laboris ego reddam vobis. V. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercedem. Gloria Patri. Mercedem. V. Jube domne benedicere. Ad societatem civium supernorum perducatur nos Rex Angelorum. R. Amen.

Lectio ix.

Sed cùm tot signa perturbationis dicta sint, oportet, ut eorum considerationem breviter per singula perstringamus: quia necesse est, ut alia è cælo, alia è terra, alia ab elementis, alia ab hominibus patia-

mur. Ait enim : Surget gens contra gentem , ecce perturbatio hominum : erunt terræmotus magni per loca , ecce respectus iræ desuper : erunt pestilentia , ecce inæqualitas corporum : erit fames , ecce sterilitas terræ : terroresque de cœlo , & tempestates , ecce inæqualitas aëris. Quia ergo omnia consummanda sunt , ante consummationem omnia perturbantur : & qui in cunctis deliquimus , in cunctis ferimur : ut impleatur quod dicitur : & pugnabit pro eo orbis terrarum contra insensatos.

Hymnus SS. Ambrosii , & Augustini.

THE Deum laudamus : te Dominum confitemur.

Te æternum Patrem omnis terra veneratur :

Tibi omnes Angeli : tibi cœli , & universæ potestates.

Tibi Cherubim & Seraphim : incessabili voce proclamant :

Sanctus , Sanctus , Sanctus , Dominus Deus Sabaoth.

Pleni sunt cœli & terra : maiestatis gloriæ tuæ.

Te gloriosus Apostolorum chorus ,

Te Prophetarum laudabilis numerus ,

Te Martyrum candidatus laudat exercitus ,

Te per orbem terrarum , sancta confitetur Ecclesia ,

Patrem immensæ maiestatis ,

Venerandum tuum verum , & unicum Filium.

Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.

Tu Rex gloriæ Christe.

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum suscepturus hominem : non horruisti Virginis uterum.

Tu devicto mortis aculeo : aperuisti credentibus regna cœlorum.

Tu ad dexteram Dei sedes in gloria Patris.

Judex crederis esse venturus.

Te ergo quæsumus , tuis famulis subveni : quos pretioso Sanguine redemisti.

Æterna fac cum sanctis tuis : in gloria numerari.

Salvum fac populum tuum Domine : & benedic hereditati tuæ.

Et rege eos : & extolle illos usque in æternum.

Per singulos dies , benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in sæculum : & in sæculum sæculi.

Dignare Domine die isto : sine peccato nos custodire.

Miserere nostri Domine : miserere nostri.

Fiat misericordia tua Domine
su-

super nos : quemadmodum speravimus in te.

In te Domine speravi : non confundar in æternum.

Ad Laudes , & per Horas. Añã.

OMnes sancti quanta passi sunt tormenta : ut securi pervenirent ad palmam martyrii.

Psalmus 92.

Dominus regnavit , decorem indutus est : * indutus est Dominus fortitudinem , & præcinxit se.

Etenim firmavit orbem terræ , * qui non commovebitur.

Parata sedes tua ex tunc : * à sæculo tu es.

Elevaverunt flumina Domine : * elevaverunt flumina vocem suam.

Elevaverunt flumina fluctus suos : * à vocibus aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris , * mirabilis in altis Dominus.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitudo Domine in longitudinem dierum.

Añã. Omnes sancti quanta passi sunt tormenta : ut securi pervenirent ad palmam martyrii.

Añã. Cum palma ad regna pervenerunt sancti , coronas decoris meruerunt de manu Dei.

Psalmus. 99.

Tubilate Deo omnis terra : * servite Domino in lætitia.

Introite in conspectu ejus , * in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipse est Deus : * ipse fecit nos , & non ipsi nos.

Populus ejus , & oves pascuæ ejus : * introite portas ejus in confessione , atria ejus in hymnis : confitemini illi.

Laudate nomen ejus : quoniam suavis est Dominus , in æternum misericordia ejus , * & usque in generationem & generationem veritas ejus.

Añã. Cum palma ad regna pervenerunt sancti , coronas decoris meruerunt de manu Dei.

Añã. Corpora sanctorum in pace sepulta sunt : & vivent nomina eorum in æternum.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vigilo.

Sitiivit in te anima mea , * quàm multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta , & invia , & inaquosa : * sic in sancto apparui tibi , ut viderem virtutem tuam , & gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas : * labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita mea : * & in nomine tuo levabo manus meas.

Si-

Sicut adipe, & pinguedine repleatur anima mea : * & labiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te : * quia fuisti adiutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhæsit anima mea post te : * me suscepit dextera tua.

Ipsi verò in vanum quæsi-
erunt animam meam, introibunt
in inferiora terræ : * tradentur
in manus gladii, partes vulpium
erunt.

Rex verò lætabitur in Deo,
laudabuntur omnes qui jurant
in eo : * quia obstructum est os
loquentium iniqua.

Hic non dicitur Gloria.

Psalmus 66.

DEus misereatur nostri, &
benedicat nobis : * illumi-
net vultum suum super nos, &
misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam
tuam ; * in omnibus Gentibus
salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus :
* confiteantur tibi populi om-
nes.

Lætentur & exultent Gen-
tes : * quoniam iudicas populos
in æquitate, & Gentes in ter-
ra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus :
confiteantur tibi populi om-

nes : * terra dedit fructum
suum.

Benedicat nos Deus, Deus
noster, benedicat nos Deus :
* & metuant eum omnes fines
terræ.

Gloria Patri.

Añã. Corpora sanctorum in
pace sepulta sunt : & vivent no-
mina eorum in æternum.

Añã. Martyres Domini Do-
minum benedicite in æternum.

Canticum trium puerorum.

Danielis 3.

Benedicite omnia opera Do-
mini Domino : * lauda-
te, & super exaltate eum in
sæcula.

Benedicite Angeli Domini
Domino : * benedicite cœli Do-
mino.

Benedicite aquæ omnes, quæ
super cœlos sunt, Domino : *
benedicite omnes virtutes Do-
mini Domino.

Benedicite sol & luna Domi-
no : * benedicite stellæ cœli
Domino.

Benedicite omnis imber &
ros Domino : * benedicite om-
nes spiritus Dei Domino.

Benedicite ignis & æstus Do-
mino : * benedicite frigus & æs-
tus Domino.

Benedicite rores & pruina Do-
mino : * benedicite gelu & fri-
gus Domino.

Benedicite glacies & nives
Do-

Domino : * benedicite noctes & dies Domino.

Benedicite lux & tenebræ Domino : * benedicite fulgura & nubes Domino.

Benedicat terra Dominum : * laudet & superexaltet eum in sæcula.

Benedicite montes & colles Domino : * benedicite universa germinantia in terra Domino.

Benedicite fontes Domino : * benedicite mária & flumina Domino.

Benedicite cete , & omnia quæ moventur in aquis , Domino : * benedicite omnes volucres cœli Domino.

Benedicite omnes bestię & pecora Domino : * benedicite filii hominum Domino.

Benedicat Israël Dominum : * laudet & superexaltet eum in sæcula.

Benedicite sacerdotes Domini Domino : * benedicite servi Domini Domino.

Benedicite spiritus & animæ justorum Domino : * benedicite sancti & humiles corde Domino.

Benedicite Anania , Azaria , Mišaël Domino : * laudate & superexaltate eum in sæcula.

Benedicamus Patrem & Filium cum sancto Spiritu : * laudemus & superexaltemus eum in sæcula.

Benedictus es Domine in fir-

mamento cœli : * & laudabilis , & gloriosus , & superexaltatus in sæcula.

Hic non dicitur Gloria.

Añā. Martyres Domini Dominum benedicite in æternum.

Añā. Martyrum chorus laudate Dominum de cœlis , alleluia.

Psalmus 148.

Laudate Dominum de cœlis : * laudate eum in excelsis.

Laudate eum omnes Angeli ejus : * laudate eum omnes virtutes ejus.

Laudate eum sol & luna : * laudate eum omnes stellæ & lumen.

Laudate eum cœli cœlorum : * & aquæ omnes , quæ super cœlos sunt , laudent nomen Domini.

Quia ipse dixit , & facta sunt : * ipse mandavit , & creata sunt.

Statuit ea in æternum , & in sæculum sæculi : * præceptum posuit , & non præteribit.

Laudate Dominum de terra : * dracones , & omnes abysi.

Ignis , grando , nix , glacies , spiritus procellarum : * quæ faciunt verbum ejus :

Montes , & omnes colles : * ligna fructifera , & omnes cedri :

Bestię , & universa pecora : * serpentes , & volucres pennatæ.

Reges terræ, & omnes populi: * principes, & omnes iudices terræ.

Juvenes, & virgines: senes cum junioribus laudent nomen Domini: * quia exaltatum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cælum & terram: * & exaltavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis ejus: * filiis Israël, populo appropinquanti sibi.

Hic non dicitur Gloria.

Psalmus 149.

Cantate Domino canticum novum: * laus ejus in Ecclesia sanctorum.

Lætetur Israël in eo, qui fecit eum: * & filii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, & psalterio psallant ei:

Quia beneplacitum est Domino in populo suo: * & exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in gloria: * lætabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum: * & gladii ancipites in manibus eorum:

Ad faciendam vindictam in nationibus, * increpationes in populis:

Ad alligandos reges eorum in compedibus: * & nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis iudicium

conscriptum: * gloria hæc est omnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Gloria.

Psalmus 150.

T Audate Dominum in sanctis
R ejus: * laudate eum in fir-
mamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus: * laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ: * laudate eum in psalterio, & cithara.

Laudate eum in tympano, & choro: * laudate eum in choris, & organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus: laudate eum in cymbalis jubilationis: * omnis spiritus laudet Dominum.

Gloria Patri.

Ant. Martyrum chorus laudate Dominum de cœlis, alleluia.

Capitulum. Sap. 3.

Tustorum animæ in manu Dei
Sunt, & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus.

Rex gloriose Martyrum,
R Corona Confitentium,
Qui respuentes terrea
Perducis ad Cælestia.

Aurem benignam protinus
Intende nostris vocibus:
Trophea sacra pangimus:
Ignosce quod deliquimus.

Tu

Tu vincis inter Martyres,
 Parcisque Confessoribus:
 Tu vince nostra crimina,
 Largitor indulgentiæ.

Deo Patri sit gloria,
 Ejusque soli Filio,
 Cum Spiritu Paraclito,
 Nunc, & per omne sæculum.
 Amen.

℣. Exultabunt sancti in gloria.
 ℞. Letabuntur in cubilibus suis.

Ad Benedictus Antiphona.

Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos.

Canticum Zachariæ. Luc. i. g

Benedictus Dominus Deus
 Israël, * quia visitavit, &
 fecit redemptionem plebis suæ:

Et erexit cornu salutis nobis,
 * in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per ossanctorum,
 * qui á seculo sunt, prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis nostris,*
 & de manu omnium qui oderunt nos:

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: * & memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, * daturum se nobis:

Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviamus illi.

In sanctitate & justitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.

Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis: * præibis enim ante faciem Domini parare vias ejus:

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus: * in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiæ Dei nostri: * in quibus visitavit nos, oriens ex alto:

Illuminare his, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Gloria Patri. Sicut erat.

Ant. Añ. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos.

Oratio.

Deus, qui nos annua sanctorum Martyrum tuorum Gumesindi, & Servi Dei sollemnitate lætificas: concede propitius; ut quorum gaudemus meritis, accendamus exemplis. Per Dominum.

A D PRIMAM.

Hymnus.

¶ Am lucis orto sidere
 ¶ Deum precemur supplices,
 Ut in diurnis actibus
 Nos servet à nocentibus.

Linguam refrenans temperet:
 Ne litis horror insonet:
 Visum fovendo contegat,
 Ne vanitates hauriat.

Sint pura cordis intima,
 Absistat & vecordia:

Car-

Carnis terat superbiam

Potus, cibique parcitas:

Ut cum dies abscesserit,

Noctemque sors reduxerit,

Mundi per ab continentiam

Ipsi canamus gloriam.

Deo Patri sit gloria,

Ejusque soli Filio,

Cum Spiritu Paraclito,

Nunc, & per omne seculum.

Amen.

Añã. Omnes sancti.

Psalmus 53.

DEus in nomine tuo saluum
me fac: * & in virtute tua
judica me.

Deus exaudi orationem meam:
* auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt
adversum me, & fortes quæsie-
runt animam meam: * & non
proposuerunt Deum ante cons-
pectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me:
* & Dominus susceptor est ani-
mæ meæ.

Averte mala inimicis meis: *
& in veritate tua disperde illos.

Voluntariè sacrificabo tibi, *
& confitebor nomini tuo Domi-
ne: quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatio-
ne eripuisti me: * & super inimi-
cos meos despexit oculus meus.

Psalmus 118.

BEati immaculati in via: *
qui ambulant in lege Do-
mini.

Beati qui scrutantur testimo-

nia ejus: * in toto corde exqui-
runt eum.

Non enim qui operantur ini-
quitatem, * in viis ejusambu-
laverunt.

Tu mandasti * mandata tua
custodiri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ,
* ad custodiendas justificationes
tuas.

Tunc non confundar, * cum
perspexero in omnibus manda-
tis tuis.

Confitebor tibi in directione
cordis: * in eo quod didici ju-
dicia justitiæ tuæ.

Justificationes tuas custodiam:
* non me derelinquas usquequa-
que.

In quo corrigit adolescentior
viam suam? * in custodiendo
sermone tuos.

In toto corde meo exquisivi te:
* ne repellas me á mandatis tuis.

In corde meo abscondi elo-
quia tua: * ut non peccem tibi.

Benedictus es Domine: * do-
ce me justificationes tuas.

In labiis meis, * pronuntiavi
omnia judicia oris tui.

In via testimoniorum tuorum
delectatus sum, * sicut in om-
nibus divitiis.

In mandatis tuis exercebor: *
& considerabo vias tuas.

In justificationibus tuis medi-
tabor: * non obliviscar sermo-
nes tuos.

Retribue servo tuo, vivifica me: * & custodiam sermones tuos.

Revela oculos meos: * & considerabo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas á me mandata tua.

Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas, * in omni tempore.

Increpasti superbos: * maledicti qui declinant á mandatis tuis.

Aufer á me opprobrium, & contemptum: * quia testimonia tua exquisivi.

Etenim sederunt principes, & adversum me loquebantur: * servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam & testimonia tua meditatio mea est: * & consilium meum justificationes tuę.

Adhesit pavimento anima mea: * vivifica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, & exaudisti me: * doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me: * & exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ tedio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove á me: * & de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elegi: * iudicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimoniis tuis Domine: * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, * cum dilatasti cor meum.

Añã. Omnes sancti, quanta passi sunt tormenta: ut securi pervenirent ad palmam martyrii.

Capitulum.

REgi sæculorum immortalis, & invisibili, soli Deo honor, & gloria in sæcula sæculorum, Amen. *R.* Deo gratias.

R. breve. Christe Fili Dei vivi. * Miserere nobis. & *repetitur*, Christe Fili Dei vivi, miserere nobis. *V.* Qui sedes ad dexteram Patris. *R.* Miserere nobis. *V.* Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto. *R.* Christe Fili Dei vivi, miserere nobis. *V.* Exurge Christe, adjuva nos. *R.* Et libera nos propter nomen tuum.

Oremus. Oratio.

Domine Deus omnipotens, qui ad principium hujus diei nos pervenire fecisti, tua nos hodie salva virtute; ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procedant eloquia, dirigantur cogitationes, & opera. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.

R. Amen.

℣. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo. ℣. Benedicamus Domino. R. Deo gratias.

℣. Pretiosa in conspectu Domini. R. Mors sanctorum ejus.

Oratio.

Sancta Maria, & omnes Sancti intercedant pro nobis ad Dominum: ut nos mereamur ab eo adjuvari, & salvari: Qui vivit, & regnat in sæcula sæculorum. R. Amen.

℣. Deus in adjutorium meum intende. R. Domine ad adjuvandum me festina. *Et dicitur tertio ultimò additur.* Gloria Patri. Sicut. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. *secretò.* ℣. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos à malo. ℣. Respice in servos tuos Domine, & in opera tua, & dirige filios eorum. R. Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, & opera manuum nostrarum dirige super nos, & opus manuum nostrarum dirige. ℣. Gloria Patri. R. Sicut erat.

Oremus. *Oratio.*

Dirigere & sanctificare, regere & gubernare dignare Domine Deus Rex cœli & terre, hodie corda & corpora nostra, sensus, sermones, & actus nostros in lege tua, & in operibus mandatorum tuorum: ut hic, & in æternum, te auxiliante, salvi & liberi esse mereamur, Salvator mundi: Qui vivis & regnas

in sæcula sæculorum. R. Amen.

℣. Jube domne benedicere.

Benedictio. Dies & actus nostros in sua pace disponat Dominus omnipotens. R. Amen.

Capitulum.

Iulgebunt justi, & tanquam scintillæ in arundinetis discurrent. Judicabunt nationes, & dominabuntur populis, & regnabit Dominus illorum in perpetuum. Tu autem Domine misereere nobis. R. Deo gratias.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini. R. Qui fecit cœlum & terram. ℣. Benedicite. R. Deus. *Benedictio.* Dominus nos benedicat, & ab omni malo defendat, & ad vitam perducatur æternam: & Fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. R. Amen.

A D T E R T I A M.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spiritus, Unum Patri cum Filio, Dignare promptus ingeri Nostro refusus pectori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor Confessionem personent, Flammescat igne charitas, Accendat ardor proximos.

Præsta, Pater piissime, Patrique compar unice, Cum Spiritu Paraclito Regnans per omne sæculum.

Amen.

Ant. Cum palma.

Psal-

Psalms.

LEgem pone mihi Domine
viam justificationum tua-
rum : * & exquiram eam sem-
per.

Da mihi intellectum, & scru-
tabor legem tuam : * & custo-
diam illam in toto corde meo.

Deduc me in semitam man-
datorum tuorum : * quia ipsam
volui.

Inclina cor meum in testimo-
nia tua : * & non in avaritiam.

Averte oculos meos ne vi-
deant vanitatem : * in via tua
vivifica me.

Statue servo tuo eloquium
tuum, * in timore tuo.

Amputa opprobrium meum,
quod suspicatus sum : * quia ju-
dicia tua jucunda.

Ecce concupivi mandata tua :
* in æquitate tua vivifica me.

Et veniat super me misericor-
dia tua Domine : * salutare tuum
secundum eloquium tuum.

Et respondebo exprobranti-
bus mihi verbum : * quia spera-
vi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo ver-
bum veritatis usquequaque : *
quia in judiciis tuis superspe-
ravi.

Et custodiam legem tuam
semper : * in sæculum & in sæ-
culum sæculi.

Et ambulabam in latitudine :
* quia mandata tua exquisivi.

Et loquebar in testimoniis tuis

in conspectu regum : * & non
confundebar.

Et meditabar in mandatis
tuis, * quæ dilexi.

Et levavi manus meas ad
mandata tua, quæ dilexi : * &
exercebar in justificationibus
tuis.

Memor esto verbi tui servo
tuo ; * in quo mihi spem
dedisti.

Hæc me consolata est in hu-
militate mea : * quia eloquium
tuum vivificavit me.

Superbi iniquè agebant usque-
quaque : * à lege autem tua non
declinavi.

Memor fui iudiciorum tuo-
rum à sæculo Domine : * & con-
solatus sum.

Defectio tenuit me : * pro
peccatoribus derelinentibus
legem tuam.

Cantabiles mihi erant justifi-
cationes tuæ, * in loco peregrini-
ationis meæ.

Memor fui nocte nominis tui
Domine : * & custodi vi legem
tuam.

Hæc facta est mihi : * quia jus-
tificationes tuas exquisivi.

Portio mea Domine, * dixi
custodire legem tuam.

Deprecatus sum faciem tuam
in toto corde meo : * miserere
mei secundum eloquium tuum.

Cogitavi vias meas : * & con-
verti pedes meos in testimonia
tua.

Paratus sum, & non sum turbatus: * ut custodiam mandata tua.

Funes peccatorum circumplexi sunt me: * & legem tuam non sum oblitus.

Media nocte surgebam ad consistendum tibi, * super iudicia justificationis tuæ.

Particeps ego sum omnium timentium te: * & custodientium mandata tua.

Misericordia tua Domine plena est terra: * justificationes tuas doce me.

Bonitatem fecisti cum servo tuo Domine, * secundum verbum tuum.

Bonitatem, & disciplinam, & scientiam doce me: * quia mandatis tuis credidi.

Priusquam humiliarer ego deliqui: * propterea eloquium tuum custodivi.

Bonus es tu: * & in bonitate tua doce me justificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superborum: * ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

Coagulatum est sicut lac cor eorum: * ego verò legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me: * ut discam justificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super millia auri, & argenti.

Manus tuæ fecerunt me, &

plasmaverunt me: * da mihi intellectum, & discam mandata tua.

Qui timent te videbunt me, & lætabuntur: * quia in verba tua supersperavi.

Cognovi Domine quia æquitas iudicia tua: * & in veritate tua humiliasti me.

Fiat misericordia tua ut consoletur me, * secundum eloquium tuum servo tuo.

Veniant mihi miserationes tuæ, & vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia injuste iniquitatem fecerunt in me: * ego autem exercebor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes te: * & qui noverunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, * ut non confundar.

Ant. Cum palma ad regna pervenerunt sancti, coronas decoris meruerunt de manu Dei.

Capitulum.

Iustorum animæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis: Visi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace.

R. brev. Lætamini in Domino, * Et exultate iusti. Lætamini. *Ps.* Et gloriâmini omnes recti corde. Et exultate. Gloria Patri. Lætamini. *Ps.* Exultent iusti

ti in conspectu Dei. R. Et delectentur in lætitia.

Oratio.

Deus, qui nos annua sanctorum, *ut pag. 19.*

A D S E X T A M.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus,
Qui temperas rerum vices,
Splendore mané illuminas,
Et ignibus meridiem:

Extingue flammæ litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.

Præsta, Pater Piissime,
Patrique compar únice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

Ant. Corpora sanctorum.

Psalmus.

Defecit in salutare tuum anima mea: * & in verbum tuum supersperavi.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, * dicentes: Quando consolaveris me?

Quia factus sum sicut uter in pruina: * justificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui: * quando facies de persequentibus me iudicium?

Narraverunt mihi iniqui fabulationes: * sed non ut lex tua,

Omnia mandata tua veritas: * iniqué persecuti sunt me, adjuva me.

Pauló minús consummaverunt me in terra, * ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundúm misericordiam tuam vivifica me: * & custodiam testimonia oris tui.

In æternum Domine, * verbum tuum permanet in cœlo.

In generationem & generationem veritas tua: * fundasti terram, & permanet.

Ordinatione tua perseverat dies: * quoniam omnia serviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea est: * tunc forté periissem in humilitate mea.

In æternum non obliviscar justificationes tuas: * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quoniam justificationes tuas exquisivi.

Me expectaverunt peccatores ut perderent me: * testimonia tua intellexi.

Omnis consummationis vidi finem: * latum mandatum tuum nimis.

Quomodo dilexi legem tuam Domine: * tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti, mandato tuo: * quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi: * quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi: *

D quia

quia mandata tua quæsi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos : * ut custodiam verba tua.

A judiciis tuis non declinavi : * quia tu legem posuisti mihi.

Quam dulcia faucibus meis eloquia tua , * super mel ori meo !

A mandatis tuis intellexi : * propterea odivi omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbum tuum , * & lumen semitis meis.

Juravi , & statui * custodire judicia justitiæ tuæ.

Humiliatus sum usquequaque Domine : * vivifica me secundum verbum tuum.

Voluntaria oris mei beneplacita fac Domine , * & judicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semper : * & legem tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueum mihi , * & de mandatis tuis non erravi.

Hereditate acquisivi testimonia tua in æternum : * quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas in æternum , * propter retributionem.

Ni quos odio habui : * & legem tuam dilexi.

Adjutor , & susceptor meus es tu : * & in verbum tuum superavi.

Declinate á me maligni : * & scrutabor mandata Dei mei.

Suscipe me secundum eloquium tuum , & vivam : * & non confundas me ab expectatione mea.

Adjuva me , & salvus ero : * & meditabor in justificationibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes á judiciis tuis : * quia injusta cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ : * ideo dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas : * á judiciis enim tuis timui.

Feci judicium & justitiam : * non tradas me calumniantibus me.

Suscipe servum tuum in bonum : * non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum : * & in eloquium justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam ; * & justificationes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intellectum , ut sciam testimonia tua.

Tempus faciendi Domine : * dissipaverunt legem tuam.

Ideo dilexi mandata tua , * super aurum & topazion.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebar : * omnem viam iniquam odio habui.

Ant. Corpora sanctorum in pace sepulta sunt: & vivent nomina eorum in æternum.

Capitulum. *Sap.* 10. 6

R Edidit Deus mercedem laborum sanctorum suorum, & deduxit illos in via mirabili: & fuit illis in velamento diei, & in luce stellarum nocte.

R. brev. Exultent justi, * In conspectu Dei. Exultent justi. *Ps.* Et delectentur in lætitia. In conspectu. Gloria Patri. Exultent. *Ps.* Justi autem in perpetuum vivent. *R.* Et apud Dominum est merces eorum.

Oratio.

Deus, qui nos annua sanctorum, *ut pag.* 19.

A D N O N A M.

Hymnus.

Rerum Deus tenax vigor,
Immotus in te permanens,
Lucis diurnæ tempora
Successibus determinans:
Largire lumen vespere,
Quo vita nusquam decadat,
Sed præmium mortis sacræ
Perennis instet gloria.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar. unice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Ant. Martyrum chorus.

Psalmus.

Mirabilia testimonia tua: *
ideó scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonum tuorum illuminat: * & intellectum dat parvulis.

Os meum aperui, & attraxi spiritum: * quia mandata tua desiderabam.

Aspice in me, & miserere mei, * secundum judicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundum eloquium tuum: * & non dominetur mei omnis injustitia.

Redime me á calumniis hominum: * ut custodiam mandata tua.

Faciem tuam illumina super servum tuum: * & doce me justificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: * quia non custodierunt legem tuam.

Justus es Domine: * & rectum judicium tuum.

Mandasti justitiam testimonia tua: * & veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus: * quia oblii sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer, * & servus tuus dilexit illud.

Adolescentulus sum ego, & contemptus: * justificationes tuas non sum oblitus.

Justitia tua, justitia in æternum: * & lex tua veritas.

Tribulatio & angustia inveniunt me: * mandata tua meditatio mea est.

Equi-

Æquitas testimonia tua in æternum: * intellectum da mihi, & vivam.

Clamavi in toto corde meo, exaudi me Domine: * justificationes tuas requiram.

Clamavi ad te, salvum me fac: * ut custodiam mandata tua.

Preveni in maturitate, & clamavi: * quia in verba tua supersperavi.

Prævenerunt oculi mei ad te diluculo; * ut meditarer eloquia tua.

Vocem meam audi secundum misericordiam tuam Domine: * & secundum judicium tuum vivifica me.

Appropinquaverunt persequentes me iniquitati: * à lege autem tua longe facti sunt.

Propè es tu Domine: * & omnes viæ tuæ veritas.

Initio cognovi de testimoniis tuis: * quia in æternum fundasti ea.

Vide humilitatem meam, & eripe me: * quia legem tuam non sum oblitus.

Judica judicium meum, & redime me: * propter eloquium tuum vivifica me.

Longe à peccatoribus salus: * quia justificationes tuas non exquisierunt.

Misericordiæ tuæ multæ Domine: * secundum judicium tuum vivifica me.

Multi qui persequuntur me, & tribulant me: * à testimoniis tuis non declinavi.

Vidi prævaricantes, & tabescebam: * quia eloquia tua non custodierunt.

Vide quoniam mandata tua dilexi Domine: * in misericordia tua vivifica me.

Principium verborum tuorum veritas, * in æternum omnia judicia justitiæ tuæ.

Princes persecuti sunt me gratis: * & à verbis tuis formidavit cor meum.

Lætabor ego super eloquia tua: * sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui, & abominatus sum; * legem autem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi, * super judicia justitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam: * & non est illis scandalum.

Expectabam salutare tuum Domine: * & mandata tua dilexi.

Custodivit anima mea testimonia tua: * & dilexit ea vehementer.

Servavi mandata tua, & testimonia tua: * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo Domine: * juxta eloquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in conspectu tuo: * secundum eloquium tuum eripe me.

Erucebunt labia mea hymnum, * cum docueris me justificationes tuas.

Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum: * quia omnia mandata tua æquitas.

Fiat manus tua, ut salvet me: * quoniam mandata tua elegi.

Concupivi salutare tuum Domine: * & lex tua meditatio mea est.

Vivet anima mea, & laudabit te: * & judicia tua adjuvabunt me.

Erravi, sicut ovis quæ perit: * quære servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

Añā. Martyrum chorus laudate Dominum de cælis, alleluia.

Capitulum. *Sap.* 3.

IUgebunt justī, & tamquam scintillæ in arundinetō discurrent. Judicabunt nationes, & dominabuntur populis, & regnabit Dominus illorum in perpetuum.

R. brev. Justī autem, * In perpetuum vivent. Justī. *Ÿ.* Et apud Dominum est merces eorum. In perpetuum. Gloria Patri. Justī. *Ÿ.* Exultabunt sanctī in gloria. *R.* Letabuntur in cubilibus suis.

Oratio.

DEus, qui nos annua sanctorum, ut pag. 19.

Isti sunt sancti, qui pro testamento Dei sua corpora tradiderunt, & in sanguine Agni laverunt stolas suas. *Psalm.* Dixit Dominus. pag. 1. *Añā.* Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam, adepti sunt repromissiones. *Psalm.* Confitebor. pag. 1. *Añā.* Sanctorum velut aquilæ juventus renovabitur; florebut sicut lilium in civitate Domini. *Psalm.* Beatus vir. pag. 2. *Añā.* Absterget Deus omnem lacrymam ab oculis sanctorum: & jam non erit amplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor; quoniam priora transierunt. *Psalm.* Laudate pueri, pag. 2. *Añā.* In cælestibus regnis sanctorum habitatio est, & in æternum requies eorum.

Psalmus 115.

CRedidi, propter quod locutus sum; * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: * & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancillę tuę. -

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Añs. In cœlestibus regnis sanctorum habitatio est, & in æternum requies eorum.

Capitulum, & Hymnus ut in primis Vesperis.

Ps. Exultabunt sancti in gloria.

R. Letabuntur in cubilibus suis.

Ad Magnificat, Antifona.

Gaudent in cœlis animę sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti: & quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideó cum Christo exultant sine fine.

FESTA FEBRUARI.

DIE XIX. FEBRUARI.

Festum B. Alvari Cordubensis Conf. Dup.

Ad Vesperas. Añs.

Domine quinque talenta, cum reliquis de Laud. Psalm. Dixit Dominus, cum reliq. pag. 1.

Capitulum. Eccli. 31.

Beatus vir, qui inventus est sine macula: & qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunię thesauris. Quis est hic,

& laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymnus.

Teste Confesor Domini, colentes Quem pię laudant populi per orbem.

Hac die lætus meruit beatas Scandere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:
Hac die lætus meruit supremos

Laudis honores.

Qui pius, prudens, humilis, pudicus,
Sobriam duxit sine labe vitam,
Donec humanos animavit aurę Spiritus artus.

Cujus ob præstans meritum frequenter,

Ægra, quę passim jacuere membra,

Viribus morbi domitis, salutem Restituuntur.

Noster hinc illi Chorus obsequentem.

Concinit laudem, celebresque palmas;

Ut piis ejus precibus juvemur Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,

Qui super cœli solio coruscans, Totius mundi seriem gubernat

Trius, & unus Amen.

Ps. Amavit eum Dominus, & ornavit eum. *R.* Stulam glorię induit eum.

Ad Magnificat. Antiphona.

Similabo eum viro sapienti, qui

qui ædificavit domum suam supra petram.

Magnificat * anima mea Dominum, pag. 3.

Oratio.

Deus, qui Beatum Alvarum Confessorem tuum charitatis, & pœnitentiæ donis insignitè decorasti, da ut ejus intercessione, & exemplo semper Christi mortificationem in corpore, & tui amorem in corde geramus. Per eundem, &c.

Ad Matutinum Invitat.

Regem Confessorum Dominum, * Venite adoremus.

Psalm.

Venite, exultemus Domino, pag. 4.

Hymnus.

Iste Confessor Domini colentes, pag. 30.

In primo Nocturno, Añã.

Beatus vir, qui in lege Domini meditatur: voluntas ejus permanet die ac nocte, & omnia quęcumque faciet, semper prosperabuntur.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, * & in cathedra pestilentię non sedit.

Sed in lege Domini voluntas ejus, * & in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus

aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium ejus non defluet: * & omnia quęcumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic; * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus á facie terrę.

Ideó non resurgent impii in judicio: * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * & iter impiorum peribit.

Añã. Beatus vir, qui in lege Domini meditatur: voluntas ejus permanet die ac nocte, & omnia quęcumque faciet, semper prosperabuntur.

Añã. Beatus iste sanctus, qui confisus est in Domino, prædica- vit præceptum Domini, constitutus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt Gentes, * & populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terrę, & principes convenerunt in unum * adversus Dominum, & adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * & projiciamus á nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis, irridebit eos: * & Dominus subsanabit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum
Rex ab eo super Sion montem
sanctum ejus, * predicans præ-
ceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Fi-
lius meus es tu, ego hodie ge-
nui te.

Postula á me, & dabo tibi
Gentes hereditatem tuam, * &
possessionem tuam terminos
terræ.

Reges eos in virga ferrea, *
& tamquam vas figuli confrin-
ges eos.

Et nunc reges intelligite: *
erudimini qui iudicatis terram.

Servite Domino in timore: *
& exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne-
quando irascatur Dominus, * &
pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira
ejus, * beati omnes, qui confi-
dunt in eo.

Añã. Beatus iste sanctus, qui
confisus est in Domino, præui-
cavit præceptum Domini, consti-
titus est in monte santo ejus.

Añã. Tu es gloria mea, tu es
susceptor meus Domine: tu exal-
tans caput meum, & exaudisti
me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati
sunt qui tribulant me? *
multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: *
Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor

meus es, * gloria mea, & exal-
tans caput meum.

Voce mea ad Dominum cla-
mavi; * & exaudivit me de
monte sancto suo.

Ego dormivi, & soporatus
sum: * & exurrexi, quia Domi-
nus suscepit me.

Non timebo millia populi
circumdantis me: * exurge Do-
mine, salvum me fac Deus
meus.

Quoniam tu percussisti om-
nes adversantes mihi sine causa:
* dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * & super
populum tuum benedictio tua.

Añã. Tu es gloria mea, tu es
susceptor meus Domine, tu exal-
tans caput meum, & exaudisti
me de monte santo tuo. *Ÿ.* Ama-
vit eum Dominus, & ornavit
eum. *R.* Stulam gloriæ induit
eum. Pater noster. *Absolutio.*
Exaudi Domine. *Ÿ.* Jube dom-
ne benedicere. *Benedictio.* Bene-
dictione perpetua.

Lect. j. Noct. De Scriptura
occurrente: *In Quadragesima.*

De libro sapientiæ.

Lectio j. Cap. 4. b & 5.

Iustus si morte præoccupatus
fuerit, in refrigerio erit. Se-
nectus enim venerabilis est, non
diuturna, neque annorum nume-
ro computata: cæsi autem sunt
sensus hominis, & ætas senectutis
vita immaculata. Placens Deo
fac-

factus est dilectus, & vivens inter peccatores translatus est. Raptus est ne malitia mutaret intellectum ejus, aut ne fictio deciperet animam illius. Fascinatio enim nugacitatis obscurat bona, & inconstantia concupiscentiæ transvertit sensum sine malitia. Consummatus in brevi explevit tempora multa: placita enim erat Deo anima illius: propter hoc properavit educere illum de medio iniquitatum.

R. Euge serve bone & fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui. V. Domine, quinque talenta tradidisti mihi: ecce alia quinque superlucratus sum. Intra in gaudium. *Benedictio.* Unigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

Populi autem videntes, & non intelligentes, nec ponentes in præcordiis talia: quoniam gratia Dei, & misericordia est in sanctos ejus, & respectus in eos illius. Condemnat autem justus mortuos vivos inpios, & juvenis celerius consummata, longa in vitam injusti. Vident enim finem sapientis, & non intelligent quid cogitaverit de illo Deus, & quare munierit illum Dominus. Videbunt & contemnunt eum: illos autem Dominus irridebit. Et erunt post

hec decedentes sine honore, & in contumelia inter mortuos in perpetuum: quoniam disrumpet illos inflatos sine voce, & commovebit illos á fundamentis, & usque ad supremum desolabuntur.

R. Justus germinabit sicut liliū: * Et florebit in æternum ante Dominum. V. Plantatus in domo Domini, in atrii domus Dei nostri. Et florebit. *Benedictio.* Spiritus sancti gratia.

Lectio. iij.

ET erunt gementes, & memoria illorum peribit. Venient in cogitatione peccatorum suorum timidi, & traduent illos ex adverso iniquitates ipsorum. Tunc stabunt justi in magna constantia adversus eos, qui se angustiaverunt, & qui abstulerunt labores eorum. Videntes turbabuntur timore horribili, & mirabuntur in subitatione imperatæ salutis, dicentes intra se, poenitentiam agentes, & præ angustia spiritus gementes: Hi sunt, quos habuimus aliquando in derisum, & in similitudinem improprietatis. Nos insensati vitam illorum aestimabamus insaniam, & finem illorum sine honore: ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illorum est.

R. Iste cognovit justitiam,

E

&

& vidit mirabilia magna, & exoravit Altissimum: * & inventus est in numero sanctorum. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Et inventus. Gloria Patri. Et inventus.

In secundo Nocturno. Añã.

Invocantem exaudivit Dominus sanctum suum, Dominus exaudivit eum, & constituit eum in pace.

Psalmus 4.

Cum invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * & exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium.

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare, * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, & sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiã in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, & requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Añã. Invocantem exaudivit Dominus sanctum suum, Dominus exaudivit eum, & constituit eum in pace.

Añã. Latentur omnes, qui sperant in te Domine: quoniam tu benedixisti justo, scuto bonæ voluntatis tuę coronasti eum.

Psalmus 5.

Verba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine, manè exaudies vocem meam.

Manè astabo tibi, & videbor: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit justa te malignus: * neque permanebunt iniqui ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiæ tuę.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Do-

Domine deduc me in iustitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, * iudica illos Deus.

Decidant à cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te Domine.

Et Latentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exultabunt: & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Añã. Latentur omnes, qui sperant in te Domine: quoniam tu benedixisti justo, scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum.

Añã. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra! quia gloria & honore coronasti sanctum tuum, & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Psalmus 8.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est mag-

nificientia tua * super cœlos.

Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum, & ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memores ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum.

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria & honore coronasti eum: * & constituisti eum, super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus ejus, * oves & boves universas, insuper & pecora campi;

Volucres cœli, & pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Añã. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra! quia gloria & honore coronasti sanctum tuum, & constituisti eum super opera manuum tuarum.

℣. Os iusti meditabitur sapientiam. *℞.* Et lingua ejus loquetur iudicium. Pater noster. *Absolutio.* Ipsius pietas. *℣.* Jube domine. *Benedictio.* Deus Pater omnipotens.

Lectio iv.

ALvarus Cordubensis avitæ generis claritati eximiæ sanctitatis decus adjunxit: Nam á prima adolescentiâ posthabitis terrenis omnibus, Prædicatorum Ordini nomen dedit, in quo spiritu, & litteris mirificè profecit. Absoluto studiorum cursû prædicationi se totum impendit, ac plures Hispaniæ necnon Italiæ partes uberrimò animarum fructu evangelizando peragravit. Joanni Secundo Castellæ Regi, ejusque Matri Carharinæ á confessionibus fuit, sed religiosæ solitudinis studio dimissione petita ab aula secessit, ac regia ope novum Ordinis Cœnobium sub appellatione S. Dominici Scalæ Cœli propè Cordubam á fundamentis excitavit; ubi cum aliis sui Ordinis Fratribus severiorem colens disciplinam, vitam sanctissimam duxit.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & á seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. *V.* Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit. *Benedictio.* Christus perpetuæ.

Lectio v.

COrpori suo, velut hosti nondum subactò, bellum perpetuum omni asperitatum, afflictio-

tationumque genere intulit. Noces ante divini Sacramenti Altare ferè ducebat insomnes, non aliam quandoque fesso corpori quietem indulgens quam brevem admodum lapidi innixus vel Altari. Pauperum, ac miserorum omnium ærumnis vehementer compatiens, quamcumque posset, opem amantissimè ferebat. Obvium sibi aliquando pauperem toto corpore ulcerosum, propria involutum cappa, humerisque super impositum ad Cœnobium detulit, curam ejus acturus: dum verò coram Fratribus eum deponeret, mutata repente forma, Crucifixi simulacrum apparuisse præ creditur, quod summa admiratione, ac reverentiâ exceptum in Ecclesiæ Sacello, ubi ad hanc diem constanti traditione servatur, & colitur repositum est.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stelam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. *V.* Induit eum Dominus lorica fidei, & ornavit eum. Et ad portas. *Benedictio.* Ignem sui amoris.

Lectio vj.

Singulari, ac præcipuo erga Christi Passionem agebatur affectu: Quamobrem loca sancta Palestine ejus mysteriis conspicua summa devotione lustravit, utque eorum monumenta aliqua in structo á se Cœnobio per-

perpetuo extarent, varia in eo Oratoria disposuit, in quibus redemptionis nostræ mysteria certis distincta stationibus exhiberentur; quam subindé piam institutionem alia Cœnobîa adoptasse perhibentur. Vitam deniqué sanctissimé actam beato fine complevit circa annum Christi millesimum quadringentesimum trigesimum. Miraculorum fama ante, & post mortem conspicuus. Ejus Corpus editum, illustremque in locum Episcopi Cordubensis decreto illatum, ad hæc usque tempora cultum non intermissum obtinuit, quem Benedictus Quartus decimus Apostolica auctoritate probavit, atque illius Festum cum Officio, & Missa in universo Prædicatorum Ordine, & Civitate Cordubensi celebrari concessit.

R. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. *V.* Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno. Añã.

Domine, iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * & operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit adversus proximos suos:

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus, * timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, & non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentem non accepit:

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Añã. Domine, iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Añã. Vitam petiit á te, & tribuisti ei, Domine: gloriam & magnum decorem imposuisti super eum: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Psalmus 20.

Domine in virtute tua lætabitur rex: * & super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * & voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit á te: * & tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutaris tuo: * gloriam & magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * & in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te odierunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, & devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * & semen eorum á filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala: * cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus & psallemus virtutes tuas.

Añã. Vitam petiit à te, & tribuisti ei, Domine: gloriam & magnum decorem imposuisti super eum: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Añã. Hic accipiet benedictionem á Domino, & misericordiam á Deo salutari suo: quia hæc est generatio quærentium Dominum.

Psalmus 23.

Domini est terra, & plenitudo ejus: * orbis terrarum, & universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * & super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini: * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, & mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem á Domino: * & misericordiam á Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? *

Do-

Dominus fortis & potens ? Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales : * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Añā. Hic accipiet benedictionem á Domino, & misericordiam á Deo salutari suo: quia hæc est generatio quærentium Dominum. *Ps.* Lex Dei ejus in corde ipsius. *R.* Et non supplantabuntur gressus ejus. *Pater noster.* *Absolutio.* A vinculis. *Ps.* Jube domne. *Benedictio.* Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 12. c*

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 13. in Evangelia.

SANCTI Evangelii, fratres charissimi, aperta vobis est lectio recitata. Sed ne aliquibus ipsa ejus planities alta fortasse videatur, eam sub brevitate transcurrimus; quatenus ejus expositio ita nescientibus fiat cognita, ut tamen scientibus non sit onerosa. Dominus dicit: Sint lumbi vestri præcincti. Lumbos enim

præcingimus, cum carnis luxuriam per continentiam coarctamus. Sed quia minus est, mala non agere, nisi etiam quisque studeat & bonis operibus insudare, protinus additur: & lucernæ ardentes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus, cum per bona opera proximis nostris lucis exempla monstramus. De quibus profecto operibus Dominus dicit: Luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in cælis est:

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. *Ps.* Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse intercedat. *Benedictio.* Cujus festum colimus.

Lectio viij.

DUO autem sunt, quæ jubentur, & lumbos restringere, & lucernas tenere: ut & munditia sit castitatis in corpore, & lumem veritatis in operatione. Redemptori etenim nostro unum sine altero placere nequaquam potest: si aut is qui bona agit, adhuc luxuriæ inquinamenta non deserit: aut is qui castitate præ-

emi-

eminet, necdum se per bona opera exercet. Nec castitas ergo magna est sine bono opere, nec opus bonum est aliquod sine castitate. Sed & si utrumque agitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supernam patriam tendat, & nequaquam se á vitiiis pro mundi hujus honestate contineat.

R. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur á nuptiis. *V.* Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos. *Benedictio.* Ad societatem.

Lectio ix.

ET vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur á nuptiis: ut cum venerit, & pulsaverit, confestim aperiant ei. Venit quippé Dominus, cum ad iudicium properat: pulsat vero, cum jam per ægritudinis molestias esse mortem vicinam designat. Cui confestim apperimus, si hunc cum amore suscipimus. Aperire enim iudici pulsanti non vult, qui exire de corpore trepidat: & videre eum, quem contempsisse se meminit, iudicem formidat. Qui autem de sua spe, & operatione securus est, pulsanti confestim aperit, quia lætus

iudicem sustinet; & cum tempus propinque mortis advenierit, de gloria retributionis hilarescit.

Te Deum laudamus. *pag. 14.*

AD LAUDES,
& per Horas, Añã.

Domine, quinque talenta tradidisti mihi: ecce alia quinque superlucratus sum. *Psalmus.* Dominus regnavit, *cum reliq. 15. Añã.* Euge serve bone, in modico fidelis, intra in gaudium Domini tui. *Añã.* Fidelis servus & prudeas, quem constituit Dominus super familiam suam. *Añã.* Beatus ille servus, quem cum venerit dominus ejus, & pulsaverit januam, invenerit vigilantem. *Añã.* Serve bone, & fidelis, intra in gaudium Domini tui.

Capitulum. Eccli. 31.

Beatissimus vir, qui inventus est sine macula: & qui post aurum non abiit, nec speravit in pecuniæ thesauris. Quis est hic, & laudavimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymnus.

Iesu corona celsior,
Et veritas sublimior,
Qui confitenti servulo
Reddis perenne præmium:
Da supplicanti cætui,
Hujus rogatu, noxii
Remissionem criminis,
Rumpendo nexum vinculi.

An-

Anni reverso tempore,
Dies refulsit lumine,
Quo Sanctus hic de corpore
Migravit inter sidera.

Hic vana terræ gaudia,
Et luculenta prædia,
Polluta sorde deputans,
Ovans tenet cœlestia.

Te Christe Rex piissime,
Hic confitendo jugiter,
Calcavit artes dæmonum,
Sævumque averni principem.

Virtute clarus, & fide,
Confessione sedulus,
Jejuna membra deferens,
Dapes supernas obtinet.

Proinde te piissime
Precamur omnes supplices,
Nobis ut hujus gratia
Pœnas remittas debitas.

Patri perennis gloria,
Natoque Patris unico,
Sancto que sit Paraclito
Per omne semper sæculum.

Amen.

℣. Justum deduxit Dominus
per vias rectas. ℞. Et ostendit
illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Añā.

Euge serve bone, & fidelis,
quia in pauca fuisti fidelis, supra
multa te constituam, intra
in gaudium Domini tui.

Oratio.

Deus, qui Beatum Alvarum
Confessorem tuum chari-
tatis, & pœnitentiæ donis insig-
niter decorasti, da ut ejus inter-

cessionem, & exemplo semper
Christi mortificationem in cor-
pore, & tui amorem in corde
geramus. Per eundem, &c.

Ad Tertiam. pag. 22.

Añā. Euge serve bone. *Ca-
pitulum.* Beatus vir, qui inven-
tus est sine macula: & qui post
aurum non abiit, nec speravit
in pecuniæ thasauris. Quis est
hic, & laudabimus eum? fecit
enim mirabilia in vita sua.

℞. *brev.* Amavit eum Do-
minus, * Et ornavit eum. Ama-
vit. ℣. Stola gloriæ induit eum.
Et ornavit. Gloria Patri. Ama-
vit eum. ℣. Os justi meditabitur
sapientiam. ℞. Et lingua ejus lo-
quetur judicium.

Ad Sextam. pag. 25.

Añā. Fidelis servus.

Capitulum. Eccli. 39.

℣. Ustus cor suum tradidit ad
℟. vigilandum diluculo ad Do-
minum, qui fecit illum, & in
conspectu Altissimi deprecabi-
tur.

℞. *brev.* Os justi, * Medita-
bitur sapientiam. Os justi ℣. Et
lingua ejus loquetur judicium.
Meditabitur. Gloria Patri. Os
justi. ℣. Lex Dei ejus in corde
ipsius. ℞. Et non supplantabun-
tur gressus ejus.

Ad Nonam. pag. 27.

Añā. Serve bone.

Capitulum. Sap. 10. b

℣. Ustum deduxit Dominus per
℟. vias rectas, & ostendit illi

F reg-

regnum Dei, & dedit illi scientiam sanctorum: honestavit illum in laboribus, & complet labores illius.

R. *brev.* Lex Dei ejus, * In corde ipsius. Lex. V. Et non supplantabuntur gressus ejus. In corde. Gloria Patri. Lex Dei. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona.

Domine, quinque talenta, cum reliquis de Laudibus. pag. 40. Psalmi, Capitulum, & Hymnus, ut in primis Vesperis. pag. 30.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Añs.

Hic vir despiciens mundum & terrena; triumphans, Divitias cœlo condidit ore, manu.

FESTA MARTII.

DIE X.

Festum Sancti Angeli Custodis Diœcesis, & Regni Cordubensis dup. maj.

AD VESPERAS.

Antiphona.

Induit Dominus, cum reliquis de Laudibus. Psalm. Dixit Dominus, cum reliq. ut in fest. SS. Gumesindi, & Servi Dei. pag. 1.

Capitulum. 4. Reg. 19.

ET ÆC dicit Dominus de Rege Assiriorum, non ingreditur urbem hanc, nec mittet in eam sagittam, nec occupabit eam clypeus, nec circumdabit eam munitio. R. Deo gratias.

Hymnus.

ORbis patrator optime, Qui, quidquid est, potentia

Magna creasti, nec regis Minore providentia.

Adesto supplicantium Tibi reorum cœtui, Lucisque sub crepusculum Lucem novam da mentibus.

Tuusque nobis Angelus Signatus ad custodiam Hic adsit, a contagio Qui criminum nos protegat.

Serpentis nobis æmuli Calumnias exterminet; Ne rete fraudulentiae Incautē neſtat pectora.

Metum propellat hostium Nostros procul de finibus; Pacem procuret civium, Fugetque pēstilentiam.

Deo Patri sit gloria, Qui, quos redemit Filius, Et Sanctus unxit Spiritus, Per Angelos custodiat.

Amen.

V. Angelis suis Deus mandavit de te. R. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In Quadragesima à prim. Sabb.
V.

Y. In conspectu Angelorum
psalam tibi Deus meus. **R.** Ado-
rabo ad templum sanctum tuum,
& confitebor nomini tuo.

Ad Magnificat Antiphona.

Super muros Jerusalem posui
custodes, qui die, ac nocte non
cessabunt magnificare nomen
Domini: quia fecit magna, qui
potens est, & sanctum nomen
ejus.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus,
ex cujus ineffabili provi-
dentia per Angelorum ministe-
rium vita hominum dispensatur,
& regitur: concede, quæsumus,
ut nostri Custodis præces, & pa-
trocinia ab omnibus nos tuean-
tur adversis. Per Dominum.

Ad Matutinum Invitat.

Regem Custodis Angeli. *
Venite adoremus. *Psalm.*
Venite exultemus. pag. 4.

Hymnus.

Tibi Christe splendor Patris,
Vita, virtus cordium
In conspectu Angelorum
Votis, voce psallimus,
Alternantes concrepando,
Melos damus vocibus.

Collaudamus venerantes,
Omnes cœli milites;
Sed præcipuè Custodem,
Urbis, regni, populi;
Qui concessus abs te nobis
Nos custodit perpetim.
Quo custode procul pelle
Rex Christe piissime,

Omne nefas inimici
Mundo corde, & corpore:
Paradyso redde tuo
Nos sola clementia.

Gloriam Patri melodis
Personemus vocibus,
Gloriam Christo canamus,
Gloriam Paraclito,
Qui Deus Trinus, & Unus
Extat ante sæcula. Amen.

In primo Noct. Añã.

Dirige Domine per Angelum
tuum viam nostram: & scuto
fortitudinis tuæ protege servos
tuos.

Psalmus 5.

Verba mea auribus percipe
Domine, * intellige cla-
morem meum.

Intende voci orationis meæ, *
Rex meus, & Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Do-
mine, mané exaudies vocem
meam.

Mané astabo tibi, & videbo:
* quoniam non Deus volens ini-
quitate tu es.

Neque habitabit iusta te ma-
lignus: * neque permanebunt
injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur
iniquitatem: * perdes omnes,
qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum
abominabitur Dominus: * ego
autem in multitudine miseri-
cordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: *
ado-

adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in iustitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, * iudica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te Domine.

Et latentur omnes, qui sperant in te: * in æternum exultabunt, & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Añā. Dirige Domine per Angelum tuum viam nostram, & scuto fortitudinis tuæ protege servos tuos.

Añā. Minuisti hominem Domine, paulo minus ab Angelis, sed & eorum custodia visitasti eum, & in periculis multis memor ejus fuisti.

Psalmus. 3.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super cælos.

Ex ore infantium & lacten-

tium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum, & ultorem.

Quoniam videbo cælos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria & honore coronasti eum: * & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves & boves universas, insuper & pecora campi.

Volucres cæli, & pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Añā. Minuisti hominem Domine, paulo minus ab Angelis, sed & eorum custodia visitasti eum, & in periculis multis memor ejus fuisti.

Añā. Tu Domine servabis, & custodies nos per Angelum tuum ab omni prava generatione, quia in circuitu nostro impii ambulant inimici.

Psalmus 11.

Salvum me fac Domine, quoniam defecit sanctus, * quoniam diminutæ sunt veritates a filiis hominum.

Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum: * labia dolosa

losa in corde , & corde locuti sunt.

Disperdat Dominus universa labia dolosa : * & linguam magniloquam.

Qui dixerunt : linguam nostram magnificabimus, labia nostra á nobis sunt : * quis noster Dominus est ?

Propter miseriam inopum, & gemitum pauperum , * nunc exurgam , dicit Dominus.

Ponam in salutari : * fducialiter agam in eo.

Eloquia Domini, eloquia casta : * argentum igne examinatum, probatum terræ, purgatum septuplum.

Tu Domine servabis nos : & custodies nos * á generatione hac in æternum.

In circuitu impii ambulant : * secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

Ant. Tu Domine servabis, & custodies nos per Angelum tuum ab omni prava generatione, quia in circuitu nostro impii ambulant inimici. *Ps.* Angelis suis Deus mandavit de te. *R.* Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Ex Daniele Proph. cap. 10.

Leñtio j.

ET ecce manus tetigit me, & erexit me super genua mea, & super articulos manuum mearum. Et dixit ad me : Daniel vir desideriorum, intellige ver-

ba, quæ ego loquor ad te, & sta in gradu tuo : nunc enim sum missus ad te. Cumque dixisset mihi sermonem istum, steti tremens, & ait ad me : Noli metuere Daniel ; quia ex die primo, quo posuisti cor tuum ad intelligendum, ut te affligeres in conspectu Dei tui, exaudita sunt verba tua : & ego veni propter sermones tuos. Princeps autem regni Persarum restitit mihi viginti & uno diebus ; & ecce Michael unus é principibus primis venit in adiutorium meum, & ego remansi ibi juxta Regem Persarum. Veni autem, ut docerem te, quæ ventura sunt populo tuo in novissimis diebus, quoniam adhuc visio in dies. Cumque loqueretur mihi hujuscemodí verbis, deieci vultum meum ad terram, & tacui.

R. Non accedet ad te malum : & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo, quoniam Angelis suis Deus mandavit de te. * Ut custodiant te in omnibus viis tuis. *Ps.* In manibus portabunt te, ne forté offendas ad lapidem pedem tuum. Ut custodiant te.

De lib. 4. Reg. cap. 19.

Leñtio ij.

HÆC dicit Dominus de Rege Aesyrriorum : Non ingreditur urbem hanc, nec mittet in eam sagittam, nec occu-

pa-

pabit eam clypeus, nec circumdabit eam munitio. Per viam, quā venit, revertetur: & civitatem hanc non ingredietur, dicit Dominus: Protegamque urbem hanc, & salvabo eam propter me, & propter David servum meum. Factum est igitur in nocte illa, venit Angelus Domini, & percussit in castris Assyriorum centum octoginta quinque millia. Cumque diluculo surrexisset, vidit omnia corpora mortuorum, & recedens abiit, & reversus est Senacherib Rex Assyriorum, & mansit in Ninive.

R. Pauper clamavit, & Dominus exaudivit eum. * Et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum. V. Immittet Angelus Domini in circuitu timendum eum, & eripiet eos. Et de omnibus tribulationibus.

Ex Epist. Beati Pauli ad
Hebræos Cap. I.

Lectio iij.

CUI enim dixit aliquando Angelorum: Filius meus es tu, ego hodie genui te? Et rursus: Ego ero illi in patrem, & ipse erit mihi in filium: & cum iterum introducit primogenitum in orbem terræ, dicit: Et adorent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos suos spiritus, & ministros suos flammam ignis. Ad filium autem: Thronus tuus,

Deus, in sæculum sæculi; virga æquitatis, virga regni tui; dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem; propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo exultationis præ participibus tuis. Ad quem autem Angelorum dixit aliquando? Sede à dextris meis, quoadusque ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. Nonne omnes sunt administratorii spiritus, in ministerium missi propter eos, qui hæreditatem capient salutis?

R. Super muros tuos Ierusalem posui custodes, qui tota die, ac nocte non cessabunt laudare nomen Domini. V. Prædicabunt populis fortitudinem meam, & annuntiabunt gentibus gloriam meam. V. Omnes sunt administratorii spiritus, in ministerium missi propter eos, qui hæreditatem capient salutis. Prædicabunt. Gloria. Prædicabunt.

In secundo Nocturno.

Ant. Custodi nos Domine, ut pupillam oculi, sub umbra alarum tuarum protege nos.

Psalmus 16.

EXaudi Domine justitiam meam, * intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam, * non in labiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum prodeat: * oculi tui videant æquitates.

Pro-

Probasti cor meum, & visitasti nocte: * igne me examinasti, & non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum: * propter verba labiorum tuorum ego custodi vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis, * ut non moveantur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudisti me Deus: * inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resistantibus dexterę tuę custodi me, * ut pupillam oculi.

Sub umbra alarum tuarum protege me, * à facie impiorum, qui me affligerunt.

Inimici mei animam meam circumdederunt, adipem suum concluderunt: * os eorum locutum est superbiam.

Projicientes me nunc circumdederunt me: * oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leoparatus ad prædam: * & sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge Domine, prævenie eum, & supplantata eum: * eripe animam meam ab impio, frameam tuam ab inimicis manus tuę.

Domine à paucis de terra divide eos in vita eorum, * de

absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filii: * & dimiserunt reliquias suas parvulis suis.

Ego autem in justitia apparebo conspectui tuo; * satiabor, cum apparuerit gloria tua.

Añã. Custodi nos Domine ut pupillam oculi, sub umbra alarum tuarum protege nos.

Añã. Mitte nobis Domine auxilium de sancto, & de Sion tuere civitatem nostram.

Psalmus 19.

EXaudiat te Dominus in die tribulationis: * protegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: * & de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * & holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum: * & omne consilium tuum confirmet.

Lætabimur in salutari tuo: * & in nomine Dei nostri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas, * nunc cognovi, quoniam salvum fecit Dominus Christum suum.

Exaudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentatibus salus dexterę ejus.

Hi in curribus, & hi in equis, * nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

Ipsi obligati sunt, & ceciderunt: * nos autem surreximus, & erecti sumus.

Domine salvum fac regem, * & exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

Añā. Mitte nobis Domine auxilium de sancto, & de Sion tuere civitatem nostram.

Añā. Qui tribulant nos inimici nostri, infirmati sunt, & ceciderunt; quia Dominus protexit nos per Angelum suum in abscondito tabernaculi sui.

Psalmus 26.

Dominus illuminatio mea, & salus mea, * quem timebo?

Dominus protector vitę meę, * á quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, & ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me prælium, * in hoc ego sperabo.

Unam petii á Domino hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitę meę.

Ut videam voluntatem Domini, * & visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo, * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me: * & nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, & immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: * cantabo, & psalmum dicam Domino.

Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te, * miserere mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam Domine requiram.

Ne avertas faciem tuam á me: * ne declines in ira á servo tuo.

Adjutor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, & mater mea dereliquerunt me: * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Domine in via tua: * & dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini, * in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age: * & confortetur cor tuum, & sustine Dominum.

Añā. Qui tribulant nos inimici nostri, infirmati sunt, & ceciderunt; quia Dominus protexit nos per Angelum suum in abscondito tabernaculi sui.

Ÿ. Custodi nos Domine ut pupillam oculi. R. Sub umbra alarum tuarum protege nos.

De explicatione S. Bernardi Abbatis.

In Psalm. Qui habitat. Ex

Serm. 22.

Lectio iv.

NE quid in cœlestibus vacet ab opere solitudinis nostræ, beatos illos spiritus propter nos, Domini, mittis in ministerium custodiæ nostræ; deputas nostros fieri pædagogos. Parum est enim, quod facis Angelos tuos spiritus; facis & Angelos parvulorum: denique Angeli eorum semper vident faciem patris. Illos utique tam fœlices, & tuos ad nos, & nostros ad te Angelos facis. Angelis suis mandavit de te. Mira dignatio, & verè magna dilectio charitatis. Quis enim? De quo? Quid mandavit? Studiosè consideremus, fratres, diligenter commendemus memoriæ hoc tan grande mandatum.

R. Misit Dominus misericordiam suam, & fortitudinem suam: animam meam liberavit de medio catulorum leonum. * Et non nocuerunt animæ meæ. Ÿ. Misit Angelum suum, & conclusit ora leonum. Et non.

Lectio v.

Super muros tuos Jerusalem constitui custodes, nempe etiam ipsi, qui videntur muri,

aut in muro ipso columnæ, his custodibus egent, & maximè. Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis. Quantam tibi debet hoc verbum inferre reverentiam, afferre devotionem, conferre fiduciam? Reverentiam pro præsencia; devotionem pro benevolentia; fiduciam pro custodia. Cautè ambula, ut videlicet cui adsunt Angeli, sicut eis mandatum est, in omnibus viis tuis. In quovis diversorio, in quovis angulo Angelo tuo reverentiam habe. Tu ne audeas illo præsente, quo vidente me, non auderes.

R. Justi in perpetuum vivent, & apud Dominum est merces eorum, & cogitatio illorum apud altissimum. * Ideo accipient regnum decòris, & diadema speciei de manu Domini. Ÿ. Quoniam dextera sua tèget eos, & in brachio suo sancto defendet illos. Ideo accipient.

Lectio vi.

ADsunt igitur, & adsunt tibi: non modò tecum; sed etiam pro te; adsunt, ut protegant: adsunt, ut prosint. Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi? Siquidem soli ei honor, & gloria. Quare ei soli? Quia ipse mandavit, & omne datum optimum non nisi ab illo est. Verumtamen, & si ille mandavit, ipsis quoque, qui &

ei ex tanta charitate obediunt, & nobis subveniunt in tanta necessitate, ingratos esse non licet. Simus ergo devoti, simus grati tantis custodibus; redamemus eos, honoremus eos, quantum possumus, quantum debemus.

R. Expugna Domine impugnantes nos, & libera nos de inimicis nostris. * Fiant viæ illorum tenebræ, & lubricum, & Angelus Domini persequens eos. V. Muro tuo inexpugnabili circuncinge nos, & armis tuæ potentie protege nos. Gloria Patri. Fiant viæ.

In tertio Nocturno.

Ant. Immisit Angelus Domini in circuitu timentium eum, & de multis tribulationibus eripuit eos.

Psalmus 33.

Benedicam Dominum in omni tempore: * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, & lætentur.

Magnificate Dominum mecum: * & exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum, & exaudivit me: * & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, & illuminamini: * & facies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamavit, & Dominus exaudivit eam: * & de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: * & eripiet eos.

Gustate, & videte, quoniam suavis est Dominus, * beatus vir, qui sperat in eo.

Timete Dominum omnes sancti ejus: * quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt, & esurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filii, audite me: * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam à malo: * & labia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum: * inquire pacem, & persequere eam.

Oculi Domini super justos: * & aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt justi, & Dominus exaudivit eos: * & ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dominus iis, qui
tri-

FESTA MARTII.

51

tribulato sunt corde: * & humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes justorum: * & de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: * & qui oderunt justum, delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum: * & non delinquent omnes, qui sperant in eo.

Añã. Immisit Angelus Domini in circuitu timentium eum, & de multis tribulationibus eripuit eos.

Añã. Adorate Dominum omnes Angeli ejus, quoniam Dominus custodivit animas servorum suorum, & de manu peccatoris liberavit eos.

Psalms. 96.

Dominus regnavit exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes, & caligo in circuitu ejus: * justitia, & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * & inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt á facie Domini: * á facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus: * & viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, & lætata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ, * propter judicia tua Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes Deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætitia.

Lætamini justî in Domino: * & confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Añã. Adorate Dominum omnes Angeli ejus, quoniam Dominus custodivit animas servorum suorum, & de manu peccatoris liberavit eos.

Añã. Benedicite Dominum omnes Angeli ejus, & notas facite vias ejus: & liberate ab interitu vitam nostram.

Psalms 102.

Benedic anima mea Domino: * & omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic anima mea Domino:

*

* & noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam : * qui coronat te in misericordia, & miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum : * renovabitur , ut aquilæ juvenus tua.

Faciens misericordias Dominus : * & judicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi , * filiis Israël voluntates suas.

Miserator , & misericors Dominus : * longanimis ; & multum misericors.

Non in perpetuum irascetur : * neque in æternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis : * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem cœli à terra : * corroboravit misericordiam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente : * longé fecit á nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum , misertus est Dominus timentibus se : * quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est , quoniam pulvis sumus : * homo sicut fœnum

dies ejus , tamquam flos agri sic efflorescit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo , & non subsistet : * & non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Domini ab æterno , * & usque in æternum super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum * his , qui servant testamentum ejus.

Et memores sunt mandatorum ipsius , * ad faciendum ea.

Dominus in cœlo paravit sedem suam : * & regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes Angeli ejus : * potentes virtute , facientes verbum illius , ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino omnes virtutes ejus : * ministri ejus , qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino omnia opera ejus : * in omni loco dominationis ejus , benedic anima mea Domino.

Añã. Benedicite Dominum omnes Angeli ejus , & notas facite vias ejus : & liberate ab interitu vitam nostram.

Ÿ. Emitte Domine Angelum tuum de cœlis. *R.* Qui custodiat nos in omnibus viis nostris.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij.

IN illo tempore : Accesserunt discipuli ad Jesum dicentes: Quis putas major est in regno cœlorum? Et reliq.

Homilia Sancti Basilii Episcopi.
Lib. 3. contra Eunomium de Spiritu sancto circa initium.

Angeli omnes, ut appellationes unius, sic ejusdem etiam sunt naturæ inter se: attamen alii ipsorum gentibus præpositi sunt: alii vero fidelium singulos consequuntur. Quânto autem gens uni viro præponenda est, tantô majorem necesse est Angeli, qui gentis principatum habeat, esse dignitatem dignitate eorum, quibus singulorum tutela commissa est. Quôd verô singulis fidelium adsit Angelus, ut pædagogus quidam, & pastor ad vitam dirigendam, nemo contradicet, qui verborum Domini recordatur dicentis: Ne contemnis unum ex his pusillis: dico enim vobis, quoniam Angeli eorum in cœlis semper vident faciem Patris mei, qui in cœlis est.

R. Domine Deus omnipotens, ædificator, & custos Jerusalem supernæ civitatis, mitte Angelum tuum ad nos. * Ut custodiat regnum, & locum istum cum omnibus habitatoribus suis.
V. Converte Domine faciem

tuam super populum tuum, & visita nos per Angelum tuum. * Ut custodiat.

Lectio viij.

ET Psalmista dicit: Castrametabitur Angelus Domini in circuitu timentium ipsum. Et Angelus, qui erudit me à juventute mea: & quæcumque talia. Quôd verô rursus sint quidam Angeli universarum gentium præpositi, Moyses nos per canticum docuit: quando dividebat Altissimus gentes, quando separabat filios Adam, constituit terminos populorum juxta numerum Angelorum suorum. Et sapiens Daniël in visione Angeli audivit ipsum dicentem: Quoniam Princeps regni Persarum restitit mihi: Et ecce Michaël unus de principibus primis venit in adjutorium meum, & ego remansi ibi juxta Regem Persarum!

R. Regnum, & civitatem istam circunda Domine: & Angeli tui custodiant muros ejus. * Et exaudi populum tuum cum misericordia. *V.* Avertatur Domine furor tuus ab hoc regno, & indignatio ab hac civitate tua: Et exaudi. Gloria. Et exaudi.

Lectio ix. erit Homil. fer. occur. alio autem temp. extra Quadr. ut sequitur.

ET post pauca idem dicit: Et Princeps Græcorum veniebat.

bat. Quin etiam princeps exercitus, imperator copiarum Domini dicitur, qui Jesu Nave ad Jordanem manifestatus est, & rursus Legiones quædam Angelorum dicuntur. Domino discipulis dicente: An putas, quia non possum rogare patrem, & exhibebit mihi plusquam duodecim Legiones Angelorum? Princeps ergo exercitus Angelorum, qui ex Legionibus ordinati sunt, palam fit, quod aliorum princeps est.

Te Deum. pag. 14.

AD LAUDES,

& per Horas, *Añā.*

Induit Dominus Angelum Principem nostrum fortitudine, & præcinxit eum virtute, ut firmaret civitatem nostram, ne commoveatur ab inimicis nostris.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliq. pag. 15.

Añā. Jubilate Deo omnes cives ejus, & scitote, quoniam Dominus, qui fecit nos, ipse custodiet, & liberabit nos.

Añā. Ad te Domine de luce vigilat Angelus princeps, & custos noster super civitatem istam: ideo inimici nostri in vanum quæsierunt expugnare eam.

Añā. Benedicant Dominum omnes Angeli ejus, & omnes potestates adversas repellant a nobis.

Añā. Laudate Dominum omnes Angeli ejus, & alligate inimicos nostros in compedibus, & omnes impugnantes nos in manicis ferreis.

Capitulum. 4. *Reg.* 19.

Nec dicit Dominus de Rege Assyriorum, non ingreditur urbem hanc, nec mittet in eam sagittam, nec occupabit eam clypeus, nec circumdabit eam munitio. R. Deo gratias.

Hymnus.

Orbis patrator optime,
Qui, quidquid est, potentia

Magna creasti, nec regis
Minore providentia.

Adesto supplicantium
Tibi reorum cœtui.
Lucisque sub crepusculum
Lucem novam da mentibus.

Tuusque nobis Angelus
Signatus ad custodiam
Hic adsit, a contagio
Qui criminum nos protegat.

Serpentis nobis æmuli
Calumnias exterminet;
Ne rete fraudulentæ
Incauté nectat pectora.

Metum propellat hostium
Nostris procul de finibus;
Pacem procuret civium,
Fugetque pestilentiam.

Deo Patri sit gloria.
Qui, quos redemit Filius,
Et sanctus unxit Spiritus,
Per Angelos custodiat. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandavit de te. R. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In Quadrages. ℣. In conspectu Angelorum, ut in primis Vesperis.

Ad Benedictus Añā.

Benedictus Dominus, qui per cornu Angeli salutis visitavit plebem, & civitatem nostram: & liberavit eam de manu omnium, qui oderunt nos, & direxit pedes nostros in viam pacis.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, ex cujus ineffabili providentia per Angelorum ministerium vita hominum dispensatur, & regitur: concede, quæsumus, ut nostri Custodis preces, & patrocinia ab omnibus nos tueantur adversis. Per Dominum nostrum.

Ad Tertiam. p. 22. Añā. Jubilate Deo. Capitulum. Hæc dicit Dominus, ut in pag. 54.

R. brev. Angelis suis Deus * Mandavit de te. ℣. Ut custodiant te in omnibus viis tuis. Mandavit de te. Gloria. Angelis suis.

℣. Dirige nos Domine.

R. Per Angelum tuum.

Ad Sextam. p. 25. Añā. Ad te Domine de luce.

Capitulum. 4. Reg. 19.

PER viam, qua venit, revertetur, & civitatem hanc non ingreditur, dicit Dominus:

Protegamque urbem hanc, & salvabo eam propter me, & propter David servum meum.

R. brev. Dirige nos Domine * Per Angelum tuum.

℣. Quoniam tu es Deus salvator noster. Per Angelum. Gloria. Dirige. ℣. Angelus Domini. R. Nobis astitit.

Ad Nonam. p. 27. Añā. Laudate Dominum.

Capitulum. 4. Reg. 19.

FActum est nocte illa, venit Angelus Domini, & percussit in castris Assyriorum centum octoginta quinque milia.

R. brev. Angelus Domini * Nobis astitit. ℣. Et lumen refulsit in habitaculo carceris. Nobis. Gloria. Angelus Domini. ℣. Adorate Dominum. R. Omnes Angeli ejus.

Ad Vesperas Añæ. de Laudibus. Psalmi Dixit Dominus, cum reliquis, pag. 1. & loco ultimi

Psalmus 137.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, & veritate tua: * quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocave-

ro te, exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

Et fit commemoratio S. Eulogii, & Feriæ.

Confiteantur tibi Domine omnes reges terræ: * quia audierunt omnia verba oris tui:

Et cantent in viis Domini: * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, & humilia respicit: * & alta á longé cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: * & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, & salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: * Domine misericordia tuá in sæculum, opera manuum tuarum ne despicias.

Capitulum.

HÆC dicit Dominus de Rege.

Hymnus Orbis patrator, ut supra in primis Vesperis. V. Angelis suis Deus mandavit de te. R. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In Quadrages. V. In conspectu Angelorum, ut in primis Vesperis.

Ad Magnificat Añã.

Confortavit Dominus seras portarum civitatis suæ, & posuit Angelum ad pacem, & custodiam in finibus ejus.

Oratio, Omnipotens, ut in pag. 55.

DIE XI. MARTII.

In festo Divi Eulogii Martyris. Dup.

Ad Vesperas Añã. Qui me confessus, cum reliquis de Laudibus. Psalmi ut in pag. 1.

Capitulum. Jacobi 1. b.

Beatus vir, qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymnus.

Deus tuorum militum
Sors, & corona præmium,
Laudes canentes Martyris
Absolve nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia,
Et blanda fraudum pabula
Imbuta felle deputans
Pervenit ad cælestia.

* Pœnas cucurrit fortiter,
Et sustulit viriliter,
Fundensque pro te sanguinem
Æterna dona possidet.

Ob hoc precatu supplici
Te poscimus piissime,
In hoc triumpho Martyris
Dimitte noxam servulis.

Laus, & perennis gloria
Patri, sit, atque Filio,
Sancto simul Paraclito
In sempiterna sæcula.

Amen

Ÿ. Gloria, & honore coronasti eum Domine. R. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ad Magnificat Añã.

Iste sanctus pro lege Dei sui certavit, usque ad mortem, & á verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

Oratio.

Deus, qui in summa temporum turbulentia afflictæ familiæ tuæ Beatum Eulogium Martyrem tuum ad solatium tribuere dignatus es: concede propitius, ut qui hæc læti festa peragimus, ejus quoque in religione constantiam imitemur. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum Invitatorium.

Regem Martyrum Dominum,
* Venite adoremus.

Psalms. Venite, exultemus
pag. 4.

Hymnus. Deus tuorum, ut
suprà.

In primo Nocturno,

Añã. In lege Domini fuit voluntas ejus die, ac nocte.

Psalmas 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, * & in cathedra pestilentie non sedit:

Sed in lege Domini voluntas ejus, * & in lege ejus meditabitur die, ac nocte.

Et erit tamquam lignum,

quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium ejus non defluet: * & omnia quæcumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic; * sed tanquam pulvis, quem projicit ventus á facie terræ.

Ideo non resurgent impii in judicio: * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * & iter impiorum peribit.

Añã. In lege Domini fuit voluntas ejus die, ac nocte.

Añã. Prædicans præceptum Domini constitutus est in monte sancto ejus.

Psalms 2.

Quare fremuerunt Gentes,
* & populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, & principes convenerunt in unum
* adversus Dominum, & adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum:
* & projiciamus á nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis, irridebit eos: * & Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * & in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum
Rex ab eo super Sion montem

H

san-

sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula á me, & dabo tibi Gentem hereditatem tuam, * & possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * & tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini, qui judicatis terram.

Servite Domino in timore: * & exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, * & pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Añã. Prædicans præceptum Domini constitutus est in monte sancto ejus.

Añã. Voce mea ad Dominum clamavi: & exaudivit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me? * Multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * & exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, & soporatus sum: * & exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumstantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * & super populum tuum benedictio tua.

Añã. Voce mea ad Dominum clamavi: & exaudivit me de monte sancto suo. *Ps.* Gloria & honore coronasti eum Domine. *R.* Et constituisti eum super opera manuum tuarum. *Pater noster.* *Absolutio.* Exaudi Domine. *Ps.* Jube domne. *Benedictio.* Benedictione perpetua.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Romanos.

Lectio j. *Cap. 8. c.*

Patres, debitores sumus non carni, ut secundum carnem vivamus. Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis. Quicumque enim spiritu Dei aguntur, ij sunt filii Dei. Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus, Abba (Pater.) Ipse enim spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, & heredes:

redes : heredes quidem Dei, coheredes autem Christi : si tamen compatimur, ut & glorificemur. Existimo enim, quod non sunt condignę passionēs hujus temporis ad futuram gloriam, quę revelabitur in nobis. Nam expectatio creaturę revelationem filiorum Dei expectat.

R. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, & á verbis impiorum non timuit : * Fundatus enim erat supra firmam petram. *Ps.* Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cęlestia regna. Fundatus. *Benedictio.* Unigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

SCimus autem, quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum iis, qui secundum propositum vocati sunt sancti. Nam quos pręscivit, & prędestinavit conformes fieri imaginis Filii sui, ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. Quos autem prędestinavit, hos & vocavit : & quos vocavit, hos & justificavit : quos autem justificavit, illos & glorificavit. Quia ergo dicemus ad hæc ? Si Deus pro nobis, quis contra nos ? Qui etiam proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum : quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit ? Quis accusabit adver-

sus electos Dei ? Deus, qui justificat : quis est, qui condemnet ? Christus Jesus, qui mortuus est, immo qui & resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis.

R. Justus germinabit sicut liliū : * Et florebit in æternum ante Dominum. *Ps.* Plantatus in domo Domini, in atrii domus Dei nostri. Et florebit. *Benedictio.* Spiritus sancti gratia.

Lectio iij.

Quis ergo nos separabit á charitate Christi ? Tribulatio, an angustia, an fames, an nuditas, an periculum, an persecutio, an gladius (sicut scriptum est : Quia propter te mortificamur tota die : Æstimati sumus sicut oves occisionis.) Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principatus, neque virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare á charitate Dei, quę est in Christo Jesu Domino nostro.

R. Iste cognovit justitiam, & vidit mirabilia magna, & exoravit Altissimum : * Et inventus est in numero sanctorum. *Ps.* Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cęlestia regna.

regna. Et inventus. Gloria Patri. Et inventus.

In secundo Nocturno.

Añã. Filii hominum scitote, quia Dominus sanctum suum mirificavit.

Psalmus 4.

CUM invocarem, exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * & exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequó gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?

Et scitote, quoniam mirificavit Dominus sanctum suum; * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, & sperate in Domino, * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, & requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Añã. Filii hominum scitote,

quia Dominus sanctum suum mirificavit.

Añã. Scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum Domine.

Psalmus. 5.

Verba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine, mane exaudies vocem meam.

Mané astabo tibi, & videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanebunt iniqui ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in justitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, * judica illos Deus.

De-

Decidant à cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te Domine.

Et lætentur, omnes, qui sperant in te: * in æternum exultabunt, & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Añā. Scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum Domine.

Añā. In universa terra gloria & honore coronasti eum.

Psalmus 8.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super cœlos.

Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum, & ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria & honore coronasti eum: * & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves & boves universas, insuper & pecora campi.

Volucres cœli, & pisces maris, * qui perambulans semitas maris,

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Añā. In universa terra gloria & honore coronasti eum.

Ψ. Posuisti Domine super caput ejus. *R.* Coronam de lapide pretioso. *Pater noster.* *Absolutio.* Ipsius pietas. *Ψ.* Jube domne. *Benedictio.* Deus Pater omnipotens.

Ex Alvaro Cordubensi ejus Sodale, & oculato teste. *Lectio jv.*

Beatus Eulogius Cordubæ nobili stirpe progenitus, in clericorum S. Zoyli Collegio Ecclesiæ ministerio mancipatur. Ab ipsisque incunabulis senilem mentem in parvo corpore gerens, præbat omnes scientia, & humilior certè etiam infimis videbatur. Itaque magistrorum doctor effectus, cœpit se acioris vitæ austeritate constringere, scripturis vacare divinis; modò clerum, modò cœnobيا monachorum invisere; & utriusque ordinis munera diligenter implere. Martyrum sui temporis triumphos scripsit, & insigni pietate, parique eruditione ab invidia vindicavit. Tam multis denique virtutibus floruit, ut eum Ecclesiæ Toletanæ Præsulem provinciæ, & finitimi Epis-

Episcopi elegerint, propé diem consecrandum, nisi rerum ob-
viantium adversitate obsistente,
Deus illum ad martyrii lauream
reservasset.

R. Honestum fecit illum Do-
minus, & custodivit eum ab
inimicis, & á seductoribus tuta-
vit illum: * Et dedit illi clarita-
tém æternam. V. Descenditque
cum illo in foveam: & in vin-
culis non dereliquit eum. * Et
dedit illi. *Benedictio.* Christus
perpetuæ.

Lectio v.

IN TAM. cum Leocritiam nobi-
lem ex Arabibus Virgi-
nem, quæ ob susceptam Chisti
fidem graviter á parentibus ve-
xabatur, ad se confugientem in-
tuto locasset: quadam die in so-
roris suæ domo á militibus Præ-
sidis deprehensus, una cum Bea-
ta Leocritia Judici sistitur. Qui
cum de virgine quæsisset ex eo,
ita respondit: Se Divini verbi
doctorem christianam fæminam
christianæ veritatis luce lustras-
se, & viam illi regni cœlestis
exposuisse. Tum Præses irato
vultu virgas expediri jubet, ac,
his, inquit, animam tuam edu-
cere volo. Cui ille: Gladium,
inquit, acue, & compone. quo
animam á vinculo corporis ex-
peditam ei reddas, qui dedit.
Acriter deinde in sui vatis erro-
res invehens ad Regis consilia-
rios in palatium ducitur. Ubi

unus ex ipsis illi familiarissimé
notus: Audi me, inquit, & ne
præcipiti casu corruas, rogo:
dic tantum verbo in hoc mor-
tis periculo, negare te Chris-
tum, & postea tua, ubi potue-
ris, utere fide, promittimus te
nuspiam inquirendum.

R. Desiderium animæ ejus
tribuisti ei Domine: * Et volun-
tate labiorum ejus non fraudasti
eum. V. Quoniam prævenisti
eum in benedictionibus dulce-
dinis: posuisti in capite ejus co-
ronam de lapide pretioso. Et
voluntate. *Benedictio.* Ignem sui.

Lectio vj.

SED cum ille nihilominus Chri-
sti fidem constanti libertate
prædicaret, gladio transfigi ju-
betur. Cumque duceretur ad
mortem, infligenti sibi alapam
Regis ministro alteram faciem
præparans: Obsecro, inquit, ut
hanc iterum verberando, priori
coæques. Quam cum secundo
feriret, priorem paravit. Sed
impetu militum ad supplicii lo-
cum deductus, positus genibus,
Deum orans, cervicem nacro-
ni tetendit, & ictu celeri man-
dum contemnens, vitam sem-
piternam invenit. Mox veró ex
eminentiori loco in ripam fla-
minis projectus est, & candidis-
sima extemplo columba per aë-
ra sese dimisit in corpus; quam
cum Arabes nec lapidibus, nec
manibus quidem cominus abi-
gere

gere potuissent, illa corpori non involitans, sed insiliens ad turrim corpori imminentem se recepit. Visi deinde sub noctem à milite, qui excubias agebat, pulcherrimi Sacerdotes ad ejus corpus Psalmos cum accensis facibus concinentes; postero die caput ejus à Christianis redemptum, & altero corpus collectum est, & in Æde S. Zoyli sepultum. Unde postea simul cum B. Leocritia Ovetum translatum est. Obiit anno Domini octingentesimo quinquagesimo nono, quinto Idus Martii.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. V. Cibavit illum panem vitæ, & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris, potavit illum. Et coronam pulchritudinis. Gloria. Et coronam.

In tertio Nocturno.

Añã. Justus Dominus, & justitiam dilexit: æquitatem vidit vultus ejus.

Psalmus 10.

IN Domino confido: quomodo dicitis animæ meæ: * Transmigre in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra: * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, de-

struxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto, suo * Dominus in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum, & impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos, * ignis, & sulphur; & spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, & justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Añã. Justus Dominus, & justitiam dilexit: æquitatem vidit vultus ejus.

Añã. Habitabit in tabernaculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * & operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in

conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, & non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentem non accepit:

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum:

Añã. Habitabit in tabernaculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

Añã. Posuisti Domine super caput ejus coronam de lapide pretioso.

Psalmus 20.

Domine in virtute tua lætabitur rex: * & super salutarium exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * & voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te: * & tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo: * gloriam, & magnum decorem impones super eum:

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domi-

no: * & in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniat manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, & devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * & semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala: * cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis preparabis vul-tum eorum.

Exultare Domine in virtute tua: * cantabimus & psallemus virtutes tuas.

Añã. Posuisti Domine super caput ejus coronam de lapide pretioso. *Y.* Magna est gloria ejus in salutari tuo. *R.* Gloriam, & magnum decorem impones super eum. *Pater noster.* *Ab-solutio.* *A.* Vinculis. *Y.* Jube domne. *Benedictio.* Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 10.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite arbitrari, quia pacem venerim mittere in terram, non veni pacem mittere, sed gladium. Et reliqua.

Ho-

Homilia Sancti Hieronymi
Presbyteri.

Lib. 1. in Matth. cap. 10.

SUPRÁ dixerat, Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine; & quod in aure auditis, prædicæte super tecta. Nunc infert, quid post prædicationem sequatur. Ad fidem Christi totus orbis contra se divisus est: unaquæque domus & infideles & credentes habuit, & propterea bellum missum est bonum, ut rumperetur pax mala. Tale quid & in Genesi adversus rebelles homines, qui moti fuerant de Oriente, & turrem extruere festinabāt, per quam cœli alta penetrarent, fecisse scribitur Deus, ut divideret linguas eorum.

R. Corona aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis **℣.** Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa. *Benedictio.* Cujus festum colimus.

Lectio viij.

VENI enim separare hominem adversus patrem suum. Hic locus propé iisdem verbis in Michaëa Propheta scribitur. Et notandum, ubicumque de veteri Testamento testimonium ponitur, utrū sensus tantum, an sermo consentiat. Qui amat pa-

trem aut matrem plusquam me, non est me dignus. Qui ante præmiserat, non veni pacem mittere, sed gladium, & dividere homines adversus patrem & matrem, nurum & socrum, ne quis pietatem religioni anteferreret, subjicit dicens: Qui amat patrem aut matrem plusquam me. Et in Cantico legimus canticorum: Ordinavit in me charitatem. Hic ordo in omni affectu necessarius est: ama post Deum, patrem, ama matrem, ama filios.

R. Hic est verè martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit. * Qui minas judicium non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsivit, sed ad cœlestia regna pervenit. **℣.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Qui minas. Gloria Patri. Qui minas. *Benedictio.* Ad societatem.

Si hoc festum celebratur in Quadragesima, nona lectio legitur de Homilia Feriæ occurrentis, & de ea fit commemoratio.

Lectio ix.

ORDO pulcherrimus: ad prædicationem mittit, docet pericula non timenda, affectum subjicit religioni. Aurum supra tulerat, æs de zona excusserat: dura Evangelistarum conditio. Unde ergo sumptus, unde victus necessaria? Austeritatem mandatorum spe temperat pro-

missorum: Qui recipit, inquit, vos, me recipit: & qui me recipit, recipit eum qui me misit: ut in suscipiendis Apostolis unusquisque credentium Christum se suscepisse arbitretur.

Te Deum laudamus, pag. 14.

A D L A U D E S,

& per Horas, Añã.

QUI me confessus fuerit coram hominibus, confitebor, & ego eum coram Patre meo. *Psalm.* Dominus regnavit, cum reliquis pag. 15.

Añã. Qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitæ, dicit Dominus.

Añã. Qui mihi ministrat, me sequatur; & ubi ego sum, illic sit & minister meus.

Añã. Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dominus.

Añã. Volo Pater, ut ubi ego sum, illic sit & minister meus.

Capitulum. *Jacob. i. b.*

BEatus vir, qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymnus.

INvictæ Martyr, unicum Patris secutus Filium, Victis triumphas hostibus, Victor fruens cœlestibus.

Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue,

Arcens mali contagium
Vitæ repellens tædium.

Soluta sunt jam vincula:

Tui sacrati corporis:

Nos solve vinculis sæculi

Dono superni Numinis.

Deo Patri sit gloria,

Ejusque soli Filio,

Cum Spiritu Paraclito,

Nunc & per omne sæculum.

Amen.

℣. Justus ut palma florebit.

℞. Sicut Cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Benedictus.

Añã. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

Oratio.

DEus, qui in summa temporum turbulentia afflictæ familiæ tuæ Beatum Eulogium Martyrem tuum ad solatium tribuere dignatus es, concede propitius, ut qui hæc læti festa peragimus, ejus quoque in religione constantiam imitemur: Per Dominum nostrum.

Ad Tertiam, pag. 22.

Añã. Qui sequitur me.

Capitulum. Beatus vir, pag. 66.

℞. brev. Gloria, & honore,
* Coronasti eum Domine Gloria, & honore. ℣. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Coronasti. Gloria Patri. Gloria, & honore. ℣. Posuisti Domine super caput ejus. ℞. Coronam de lapide pretioso.

Ad

Ad Sextam, pag. 25.

Añā. Qui mihi ministrat.

Capitulum. Eccles. 15.

Cibavit illum pane vitæ, & intellectus, & aqua sapientiæ salutaris potavit illum Dominus Deus noster.

R. brev. Posuisti Domine, * Super caput ejus. Posuisti. *Ÿ.* Coronam de lapide pretioso. Super. Gloria Patri. Posuisti. *Ÿ.* Magna est gloria ejus in salutari tuo. *R.* Gloriam, & magnum decorem impones super eum.

Ad Nonam, pag. 27.

Añā. Volo Pater.

Capitulum Eccl. 39.

Iustus cor suum tradidit ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit illum, & in conspectu Altissimi deprecabitur.

R. brev. Magna est gloria ejus, * In salutari tuo. Magna est. *Ÿ.* Gloriam, & magnum decorem impones super eum. In salutari. Gloria Patri. Magna est. *Ÿ.* Justus ut palma florebit. *R.* Sicut Cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Vesperas.

Añā. Qui me confessus, *cum reliq. de Laudibus. Psalm.* Dixit Dominus, *cum reliq. pag. 1. loco ultimi,*

Psalmus 115.

Credidi, propter quod locutus sum; * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo, * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: * & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

In 2. Vesp. Cap. S. Gregorii Papæ. Añā. O Doctor; *comm. Divi Eulogii, & feriæ.*

DIE XIII. MARTII.

In fest. Ss. Ruderici, & Salomonis Mart. Dup.

Omnia dicuntur ut in festo Ss. Gumesindi, & Servi Dei pag. 1. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Deus, qui nos beatorum Martyrum tuorum Ruderici, & Salomonis solemnitate lætificas: concede, quæsumus, ut ad meliorem vitam eorum exempla nos provocent, quorum venerandam passionem annua de-

devotione recolimus. Per Dominum nostrum. Christus perpetua.

Lectio v.

In primo Noct. Lectiones ut in fest. Divi Eulogii pag. 59.

In secundo Nocturno.

Ex Apologetico Divi Eulogii.

Lectio jv.

BEatus Rudericus Presbyter Ægabrensis ab Æthnico fratre Christianæ apud Judicem fidei accusatus, in horridum carcerem conjicitur. Ubi Beatum reperit Salomonem ob eandem causam vinculis oneratum. Mox individuo voto neſtuntur, & mutuis cohortationibus, jejuniis, atque aliis pietatis operibus ad certamen armantur. Cumque variis deceptionum illecebris à Judice tentarentur, constantissimi in religionis sententia perseverant. Quaré acrioribus frendens clamoribus Judex, Perduellium, inquit, lictores properate, colla abscindite, & debitam in eorum capita retorquete vindictam. Mox super crepidinem alvei constituti, crucis signaculo se premuniunt, atque ense prostrantur.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida: & in mari Rubro via sine impedimento. *Ps.* Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt. Terra. *Benedictio.*

EQuibus prior Dei sacerdos Rudericus occumbens, prævius triumphator Cælum intravit, Salomonem veró, quem horrore decisi cadaveris Judex, ut cupiebat, flectere non potuerat, promissis aggreditur: sed in fidei confessione constantem tandem gladio vindice trucidavit. Cadavera tanta decòris pulchritudine fulgebant, ut crederes, si á quoquam rogarentur, protinús locutura. Judex veró, quasi aliquis titulus putaretur victoriæ cum defunctis bellum inire, jubet corpora inversis vestigiis configi, ac postremò cum ingenti lapidum onere separatim flumine immergi. Sed aquæ ad imperium Creatoris intentę creditas sibi opes, & erepta saxorum pondere membra placido remigio fluctuum ad ripam exposuere.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut heredes fierent in domo Domini. *Ps.* Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut heredes. *Benedictio.* Ignem sui amoris.

Lectio. vj.

EA de re sacerdos quidam ab Arabibus monitus eo per noctem accurrit, & S. Ruderici caput, ac corpus, quæ seorsum jac-

jaſtata fuerant, ſimul reperit. Mox inter accenſas faces, & obviantia populorum agmina, fluentesque præ gaudio lacrymas inſecretum cubile deducit.

Quod mirum ſuavitatis odorem aſpirans, ablato etiam pavimenti pulvere, ferunt aliquandiū fragraſſe. Fit omnibus in ſtuporem, quòd inhumatum corpus nulla putredo inſumpſerit, nulla peſtis infecerit, nulla tabes corruerit, nulla beſtiarum, altiliumvé rabida fames diſcerpſerit, nec propriæ cutis qualitatem tot dierum interjeſta capedo immutarit. Itaque poſt dulciſſima, piorum oſcula, cum lætis Hymnorum cantibus in æde Sancti Genesii ſepelitur. Beatus autem Salomon, cum eundem ſacerdotem, ubi jaceret, per quietem admonuiſſet, inde in templum Sanctorum Coſmæ, & Damiani transferitur. Paſſi ſunt anno Domini octingenteſimo quinquageſimo ſeptimo, die Martii decimo tertio.

R. Tanquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quaſi holocausti hoſtiam accepit illos: & in tempore erit reſpectus illorum: * quoniam donum, & pax eſt electis Dei. V. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquieſcent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangel. Cum audieritis prælia, pag. 13.

DIE XV. MARTII.

In feſto S. Leocritiæ Virginis, & Martyr Dup.

Ad Veſpera.

Ant. Hæc eſt virgo ſapiens, & una de numero prudentum.

Psalmus 109.

Dixit Dominus Domino meo: * ſede à dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * ſcabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in ſplendoribus ſanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, & non poenitebit eum: * tu eſ ſacerdos in æternum, ſecundum ordinem Melchisedech.

Dominus à dextris tuis, * confregit in die iræ ſuæ reges.

Judicabit in nationibus; implebit ruinas: * conquaſſabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Ant. Hæc eſt virgo ſapiens, & una de numero prudentum.

Ant. Hæc eſt virgo ſapiens, quam Dominus vigilanſem invenit.

Psal-

Psalmus 112.

Laudate pueri Dominum : *
laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum , * ex hoc nunc , & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum :
* laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes Gentes
Dominus , * super cœlos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster , qui in altis habitat , * & humilia respicit in cœlo , & in terra ?

Suscitans á terra inopem : *
& dextercore erigens pauperem :

Ut collocet eum cum principibus , * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo , * matrem filiorum lætantem.

Añã. Hæc est virgo sapiens , quam Dominus vigilantem invenit.

Añã. Hæc est , quæ nescivit torum in delicto : habebit fructum in respectione animarum sanctarum.

Psalmus 121.

Lætatus sum in his , quæ dicta sunt mihi : * in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri , * in atriis tuis Jerusalem.

Jerusalem , quæ ædificatur ut civitas : * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus , tribus Domini : * testimonium Israël ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in judicio , * sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem : * & abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua : * & abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos , & proximos meos , * loquebar pacem de te.

Propter domum Domini Dei nostri , * quæsi vi bona tibi.

Añã. Hæc est , quæ nescivit torum in delicto : habebit fructum in respectione animarum sanctarum.

Añã. Veni electa mea , & ponam in te thronum meum , alleluia.

Psalmus 126.

Nisi Dominus ædificaverit domum , * in vanum laboraverunt , qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem , * frustrá vigilat , qui custodit eam.

Vanum est vobis antè lucem surgere : * surgite postquam sederitis , qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum ; * ecce hereditas Domini , filii ; merces , fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis :

tis : * ita filii excussorum.

Beatus vir, qui implevit desiderium suum ex ipsis : * non confundetur, cum loquetur inimicis suis in porta.

Añã. Veni electa mea, & ponam in te thronum meum, alleluia.

Añã. Ista est speciosa inter filias Jerusalem.

Psalmus 147.

Lauda Jerusalem Dominum : * lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum : * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem ; * & adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ : * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam, * nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut bucellas : * ante faciem frigoris ejus, quis sustinebit ?

Emittet verbum suum, & liquefaciet ea : * flabit spiritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Jacob, * justitias, & judicia sua Israël.

Non fecit taliter omni nationi : * & judicia sua non manifestavit eis.

Añã. Ista est speciosa inter filias Jerusalem.

Capitulum. 2. *Cor.* 10. d.

Ratres, Qui gloriatur, in Domino gloriatur. Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est, sed quem Deus commendat.

Hymnus.

Jesu, corona Virginum,
Quem Mater illa concipit,
Quæ sola Virgo parturit,
Hæc vota clemens accipe.

Qui pergis inter lilia,
Septus choreis Virginum,
Sponsus decorus gloria,
Sponsisque reddens præmia.

Quocumque tendis Virgines
Sequuntur, atque laudibus
Post te canentes cursitant,
Hymnosque dulces personant.

Te deprecamur supplices,
Nostris ut addas sensibus,
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.

Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In sæculorum sæcula. Amen.

V. Specie tua, & pulchritudine tua. *R.* Intende, prosperè procede, & regna.

Ad Magnificat,

Añã. Veni sponsa Christi,
accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum.

Oratio.

Deus, qui inter cetera potentie tuæ miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrij contulisti : concede propitius,

ut qui beatæ Leocritiæ Virginis,
& Martyris tuæ natalitia colimus,
per ejus ad te exempla
gradiamur. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum Invitat.

Regem Virginum Dominum,
* Venite adoremus. *Psalm.* Venite,
exultemus, *pag.* 4.

Hymnus.

Virginis Proles, Opifexque
Matris,

Virgo quem gessit, peperitque
Virgo;

Virginis partos canimus decora

Morte triumphos.

Hæc enim palmæ duplicis beata
Sorte, dum gestit fragilem domare

Corporis sexum, domuit cruentum

Cæde tyrannum.

Unde nec mortem, nec amica
môrtis

Mille pœnarum genera expaves-
cens,

Sanguine effuso meruit serenum

Scandere cœlum.

Hujus oratu, Deus alme, nobis
Debitas pœnas scelerum re-
mitte;

Ut tibi puro resonemus al-
mum

Pectore carmen.

Sit decus Patri, genitæque
Proli,

Et tibi compar utriusque virtus

Spiritus sēper, Deus unus omni
Temporis ævo. Amen.

In primo Nocturno,

Añã O quàm pulchra est ca-
sta generatio cum claritate!

Psalmus 8.

Domine Dominus noster,*
quam admirabile est no-
men tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magni-
ficentia tua * super cœlos.

Ex ore infantium & lacten-
tium perfecisti laudem propter
inimicos tuos,* ut destruas ini-
micum, & ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos,
opera digitorum tuorum: * lu-
nam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod mem-
or es ejus? * aut filius hominis,
quoniam vîsitas eum?

Minuisti eum paulô minûs
ab Angelis, gloria & honore co-
ronasti eum: * & constituisti eum
super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus
ejus, * oves & boves universas,
insuper & pecora campi.

Volucres cœli, & pisces ma-
ris, * qui perambulant semitas
maris.

Domine Dominus noster,*
quam admirabile est nomen
tuum in universa terra!

Añã. Oquàm pulchra est ca-
sta generatio cum claritate!

Añã. Ante torum hujas vir-
ginis frequentate nobis dulcia
cantica dramatis.

Psal-

Psalmus 18.

Cœli enarrant gloriam Dei,
* & opera manuum ejus
annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, *
& nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ, neque sermones,
* quorum non audiantur
voces eorum.

In omnem terram exivit sonus
eorum: * & in fines orbis terræ
verba eorum.

In sole posuit tabernaculum
suum: * & ipse tanquam sponsus
procedens de thalamo suo:

Exultavit ut gigas ad curren-
dam viam; * á summo cœlo
egressio ejus:

Et occursum ejus usque ad
summum ejus: * nec est, qui se
abscondat á calore ejus.

Lex Domini immaculata, con-
vertens animas: * testimonium
Domini fidele, sapientiam præ-
stans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, lætifi-
cantes corda: * præceptum Do-
mini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, per-
manens in sæculum sæculi: * ju-
dicia Domini vera, justificata
in semetipsa.

Desiderabilia super aurum, &
lapidem pretiosum multum: *
& dulciora super mel, & favum.

Etenim servus tuus custodit
ea: * in custodiendis illis retri-
butio multa.

Delicta, quis intelligit? ab
occultis meis munda me: * &
ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint domina-
ti, tunc immaculatus ero; * &
emundabor á delicto maximo.

Et erunt, ut complacent elo-
quia oris mei: * & meditatio cor-
dis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjutor meus, * &
redemptor meus.

Añã. Ante torum hujus vir-
ginis frequentate nobis dulcia
cantica dramatis.

Añã. Revertere, revertere
Sunamitis, revertere, revertere,
ut intueamur te.

Psalmus 23.

Domini est terra, & pleni-
tudo ejus; * orbis terra-
rum, & universi, qui habitant
in eo.

Quia ipse super mária funda-
vit eum: * & super flumina præ-
paravit eum.

Quis ascendet in montem Do-
mini? * aut quis stabit in loco
sancto ejus?

Innocens manibus, & mundo
corde, * qui non accepit in va-
no animam suam, nec juravit in
dolo proximo suo:

Hic accipiet benedictionem á
Domino, * & misericordiam á
Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium
eum, * quærentium faciem Dei
Jacob.

Attollite portas principes ve-
stras,

K

stras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis, & potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. Revértere, revértere Sunamitis: revértere, revértere, ut intueamur te.

Ps. Specie tua, & pulchritudine tua. *R.* Intende, prosperé procede, & regna. Pater noster.

Absolutio. Exaudi. *Ps.* Jube domine. *Benedictio.* Benedictione perpetua.

De Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Corinth.

Lectio j. *Cap. 7. c.*

DE virginibus præceptum Domini non habeo, consilium autem do, tamquam misericordiam consecutus á Domino, ut sim fidelis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instantem necessitatem, quoniam bonum est homini sic esse. Alligatus es uxori? noli quærere solutionem. Solutus es ab uxore? noli quærere uxorem. Si autem acceperis uxorem, non peccasti. Et si nupserit virgo, non peccavit. Tribulationem tamen carnis habebunt hujusmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque

dico, fratres: Tempus breve est: reliquum est, ut & qui habent uxores, tamquam non habentes sint: & qui flent, tamquam non flentes: & qui gaudent, tamquam non gaudentes: & qui emunt, tamquam non possidentes: & qui utuntur hoc mundo, tamquam non utantur: præterit enim figura hujus mundi.

R. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quàm tibi Dominus præparavit in æternum: pro cuius amore sanguinem tuum fudisti, * Et cum Angelis in paradisum introisti. *Ps.* Veni electa mea, & ponam in tè thronum meum, quia concupivit Rex speciem tuam. Et cum Angelis. *Benedictio.* Unigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

VOlo autem vos sine solitudine esse. Qui sine uxore est, sollicitus est quæ Domini sunt, quomodo placeat Deo. Qui autem cum uxore est, sollicitus est, quæ sunt mundi, quomodo placeat uxori, & divisus est. Et mulier innupta, & virgo cogitat, quæ Domini sunt, ut sit sancta corpore, & spiritu. Quæ autem nupta est, cogitat, quæ sunt mundi, quomodo placeat viro. Porro hoc ad utilitatem vestram dico, non ut laqueum vobis injiciam, sed ad id, quod honestum est, & quod facultatem præbeat sinè impedimento Dominum obsecrandi.

R.

R. Diffusa est gratia in labiis tuis: * proptereá benedixit te Deus in æternum. Specie tua & pulchritudine tua, intende, prospere procede, & regna. Proptereá. *Benedictio.* Spiritus sancti gratia.

Leſtio iij.

SI quis autem turpem se videri existimat super virgine sua, quód sit superadulta, & ita oportet fieri: quod vult, faciat: non peccat, si nubat. Nam qui statuit in corde suo firmus, non habens necessitatem, potestatem autem habens suæ voluntatis, & hoc judicavit in corde suo, servare virginem suam, bene facit. Igitur & qui matrimonio jungit virginem suam, bene facit: & qui non jungit, meliús facit. Mulier alligata est legi, quanto tempore vir ejus vivit Quód si dormierit virejus, liberata est: cui vult nubat: tantúm in Domino. Beatior autem erit, si sic permanserit secundum meum consilium: puto autem, quod & ego. Spiritum Dei habeam,

R. Specie tua & pulchritudine tua, * Intende, prosperé procede, & regna. V. Diffusa est gratia in labiis tuis, proptereá benedixit te Deus in æternum. Intende. Gloria Patri. Intende.

In secundo Nocturno.

Añã. Specie tua & pulchritudine tua, intende, prosperé

procede, & regna.

Psalmus 44.

ERuctavit cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus sribæ, * velociter sribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * proptereá benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissimé.

Specie tua & pulchritudine tua, * intende, prosperé procede, & regna:

Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * & deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuę acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directionis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * proptereá unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, & gutta, & casia á vestimentis tuis, á domibus eburneis: * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina á dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: * & oblivisce-

re

re populum tuum, & domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus & adorabunt eum.

Et filiae Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur omnes divites plevis.

Omnis gloria ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur Regi virgines post eam: * proximę ejus afferentur tibi:

Afferentur in lætitia & exultatione: * adducentur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui * in omni generatione, & generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum; * & in sæculum sæculi.

Añã. Specie tua & pulchritudine tua, intende, prosperé procede, & regna.

Añã. Adjuvabit eam Deus vultu suo; Deus in medio ejus non commovebitur.

Psalmus 45.

DEus noster refugium & virtus: * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus,

dum turbabitur terra: * & transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, & turbatae sunt aquae eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur: * adjavabit eam Deus mané diluculo.

Conturbatae sunt gentes, & inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, & videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma: * & scuta comburet igni:

Vacate, & videte, quoniam ego sum Deus: * exaltabor in Gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Añã. Adjuvabit eam Deus vultu suo; Deus in medio ejus non commovebitur.

Añã. Aquæ multæ non poterunt extinguere charitatem.

Psalmus 47.

Magnus Dominus, & laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universę terrę mons Sion, * latera Aquilonis,

lonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur, * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terrę congregati sunt: * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis, * In spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri, * Deus fundavit eam in æternum.

Suscepimus Deus misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terrę: * justitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, & exultent filiæ Judæ, * propter judicia tua Domine.

Circumdate Sion, & completimini eam: * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus: * & distribuite domos ejus, ut enarretis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, & in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Añã. Aquæ multæ non poterunt extinguere charitatem. *Ps.* Adjuvabit eam Deus vultu suo. *R.* Deus in medio ejus non

commovebitur. Pater noster. *Absolutio.* Ipsius pietas. *Ps.* Jube domne. *Benedictio.* Deus Pater omnipotens.

Ex Alvaro Cordubensi in vita Divi Eulogii.

Lectio jv.

Eocritia genere nobilis, sed mente nobilior, Arabicis parentibus orta, sed tamquam ovis ex lupis in ovile Christi reducta, fidem, quam tenerrimis annis imbiberat, occulté primùm, deindé etiam aperté colebat. Id ubi parentes agnoscunt, blanditiis primùm aggrediuntur, deindé minas, & verbera intentant, ut quam per blandimenta non poterant à proposito dimovere, saltem terroribus coërcerent. Cùm dies igitur, noctesque duris impedita vinculis, crudeliter cederetur, fugam meditatur. Itaque de consilio B. Eulogii clandestina fuga ordinatur. Illa selecta induens ornamenta, sese quasi placitura, & nuptura sæculo ostendit. Cùmque omnia sibi tuta esse prospiceret, finxit se ad propinquorum nuptias ornaté procedere, ac sese in Beati Eulogii fidem, portumque recepit.

R. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. * Et deducet te mirabiliter dextera tua. *Ps.* Specie tua & pulchritudine tua, intende, prospere

peré procede, & regna. * Et deducet te.

Leſtio v.

AST ubi parentes expectantes filiam, non viderunt, delusos se ingemiscientes inaudita rabie, ac dolore efferantur: cuncta disturbant: notorum, ignotorumque domos scrutantur: Christianos omnes, viros æquæ, atque foeminas ad proddendam Virginem jussu Præsidis vinculis, verberibusque compellunt. Inter hæc Leocritia nuda humo cubans, exercita vigiliis, & jejuniis pasta, ciliciis severè membra corporis eliminabat. Cumque locis subindè mutatis parentum elusisset industriam, & B. Eulogii sororem videre cuperet, ad eos noctu se contulit. Quibus & retulit: Oranti sibi semel, & iterum os liquore mellis impletum. Cui B. Eulogius præsagium esse affirmavit æternæ, atque cœlestis, quamprimùm sibi perfruendæ voluptatis.

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem. * Proptereâ unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. *Ps.* Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. * Proptereâ unxit.

Leſtio vj.

VERùm dum postero die redire disponit, factum est,

ut itineris comes non de nocte, ut solebat, propter parentum insidias, sed inlucescente jam aurora veniret. Quarè coacta inibi totum diem manere, nescio, quorum insidiis proditur, & à militibus comprehensa Judici sistitur. Sed cum variis artibus, promissisque oppugnata, constans in Christiana fide persisteret, quarto post D. Eulogium die in flumen jugulata projicitur. Sed aquis nec summergi potuit, nec celari: erecto enim corpore pergens, mirum omnibus visum præbuit. Et sic à Christianis educata, in Basilica Sancti Genesii martyris sepelitur. Unde postea Ovetum simul cum S. Eulogio translata miraculis claruit. Martyrio coronata est anno Domini octingentesimo quinquagesimo nono, die Martii decimo quinto.

R. Afferentur Regi Virgines post eam, proximè ejus * afferentur tibi in lætitia, & exultatione. *Ps.* Specie tua & pulchritudine tua, intende, prosperè procede, & regna. * Afferentur tibi. Gloria. Afferentur.

In tertio Nocturno.

Ana. Nigra sum, sed formosa, filij Jerusalem: ideò dilexit me Rex, & introduxit me in cubiculum suum.

Psal.

Psalmus 95.

Cantate Domino canticum novum : * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino , & benedicite nomini ejus : * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus , * in omnibus populis marabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus , & laudabilis nimis : * terribilis , est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium dæmonia : * Dominus autem cælos fecit.

Confessio , & pulchritudo in conspectu ejus : * sanctimonia , & magnificentia in sapificatione ejus.

Afferte Domino patrię Gentium , afferte Domino gloriam , & honorem : * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias , & introite in atria ejus ; * adorete Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur á facie ejus universa terra : * dicite in Gentibus , quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrę , qui non commovebitur : * judicabit populos in æquitate.

Latentur cœli , & exultet terra , commoveatur mare , & plenitudo ejus : * gaudebunt campi , & omnia , quę in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum á facie Domini , quia venit : * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrę in equitate , * & populos in veritate sua.

Añã. Nigra sum , sed formosa , filię Jerusalem : ided dilexit me Rex , & introduxit me in cubiculum suum.

Añã. Trahe me post te , in odorem curremus unguentorum tuorum : oleum effusum nomen tuum.

Psalmus 96.

Dominus regnavit , exultet terra : * latentur insule multę.

Nubes , & caligo in circuitu ejus : * justitia , & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet , * & inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terrę : * vidit , & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt á facie Domini : * á facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus : * & viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes , qui adorant sculptilia : * & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli

ejus

ejus : * audivit , & lætata est Sion :

Et exultaverunt filię Judę , * propter judicia tua Domine .

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram : * nimis exaltatus es super omnes deos .

Qui diligitis Dominum , odite malum : * custodit Dominus animas sanctorum suorum , de manu peccatoris liberabit eos .

Lux orta est justo , * & rectis corde lætitia .

Lætamini justi in Domino : * & confitemini memoriæ sanctificationis ejus .

Añã. Trahe me post te , in odorem curremus unguentorum tuorum : oleum effusum nomen tuum .

Añã. Veni sponsa Christi , accipe coronam , quam tibi Dominus præparavit in æternum .

Psalmus 97.

Cantate Domino canticum novum : * quia mirabilia fecit .

Salvavit sibi dextera ejus ; * & brachium sanctum ejus .

Notum fecit Dominus salutare suum : * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam .

Recordatus est misericordię suę , * & veritatis suę domui Israël .

Viderunt omnes termini terrę : * salutare Dei nostri .

Jubilate Deo omnis terra : * cantate , & exultate , & psallite :

Psallite Domino in cithara , in cithara , & voce psalmi : * in tubis ductilibus , & voce tubæ corneæ .

Jubilate in conspectu Regis Domini : * moveatur mare , & plenitudo ejus : orbis terrarum , & qui habitant in eo .

Flumina plaudent manu , simul montes exultabunt á conspectu Domini : * quoniam venit judicare terram .

Judicabit orbem terrarum in justitia : * & populos in æquitate .

Añã. Veni sponsa Christi , accipe coronam , quam tibi Dominus præparavit in æternum . *Ÿ.* Elegit eam Deus , & prælegit eam . *R.* Intabernaculo suo habitare facit eam . *Pater noster.* *Absolutio.* A vinculis . *Ÿ.* Jube domne . *Benedictio.* Evangelica lectio .

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum .

Lectio vij. Cap. 13. f.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Simile est regnum cœlorum thesauro abscondito in agro . Et reliqua .

Ho-

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia II. in Evangelia.

Cœlorum regnum, fratres charissimi, idcirco terrenis rebus simile dicitur, ut ex his, quæ animus novit, surgat ad incognita, quæ non novit: quatenus exemplo visibilium se ad invisibilia rapiat, & per ea, quæ usu didicit, quasi confricatus incalescat: ut per hoc, quod scit notum diligere, discat & incognita amare. Ecce enim cœlorum regnum thesauro abscondito in agro comparatur: quem qui invenit homo, abscondit & præ gaudio illius vadit, & vendit universa, quæ habet, & emit agrum illum.

R. Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quæ acceptis lampadibus sumpsit secum oleum: * Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. V. Media nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et veniente. *Benedictio.* Cujus, vel quarum festum colimus.

Lectio viij.

QUA in re hoc quoque notandum est, quod inventus thesaurus absconditur, ut servetur: quia studium cœlestis desiderii à malignis spi-

ritibus custodire non sufficit, qui hoc ab humanis laudibus non abscondit. In præsentī etenim vita, quasi in viā sumus, qua ad patriam perginus. Maligni autem spiritus iter nostrum quasi quidam latrunculi obsident. Deprædari ergo desiderat, qui thesaurum publicè portat in viā. Hoc autem dico, non ut proximi opera nostra bona non videant, cum scriptum sit: Videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est: sed ut per hoc, quod agimus, laudes exterius, non quæramus. Sic autem sit opus in publico, quatenus intentio maneat in occulto: ut & de bono opere proximis præbeamus exemplum, & tamen per intentionem, quæ Deo soli placere quærimus, semper optemus secretum.

R. Media nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. V. Prudentes Virgines aptate vestras lampades. Ecce. Gloria Patri. Ecce. *Benedictio.* Ad societatem.

Lectio ix.

Thesaurus autem cœlestis est desiderium: ager verò, in quo thesaurus absconditur, disciplina studii cœlestis. Quem profecto agrum venditis omnibus comparat, qui voluptatibus carnis renuntians, cuncta

L

sua

sua terrena desideria per disciplinæ coelestis custodiam calcat: ut nihil jam, quod caro blanditur, libeat; nihil, quod carnalem vitam trucidat, spiritus perhorrescat.

Te Deum laudamus, *pag. 14.*

AD LAUDES,

& per *Horus, Añā.*

HÆC est virgo sapiens, & una de numero prudentum. *Psalmus.* Dominus regnavit, *cum reliq. pag. 15.*

Añā. Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit. *Añā.* Hæc est, quæ nescivit torum in delicto: habebit fructum in respectione animarum sanctarum. *Añā.* Veni electa mea, & ponam in te thronum meum, alleluia. *Añā.* Ista est speciosa inter filias Jerusalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d.

FRATRES, Qui gloriatur, in Domino gloriatur. Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est, sed quem Deus commendat.

Hymnus.

Jesu, corona Virginum,
Quem Mater illa concipit,
Quæ sola Virgo parturit,
Hæc vota clemens accipe.

Qui pergis inter lilia,
Septus choreis Virginum,
Sponsus decorus gloria,

Sponsisque reddens præmia.

Quocumque tendis Virgines
Sequuntur, atque laudibus
Post te canentes cursitant,
Hymnosque dulces personant.

Te deprecamur supplices,
Nostris ut addas sensibus,
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.

Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In sæculorum sæcula. Amen.

Ps. Diffusa est gratia in labiis tuis & Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Benedictus.

Añā. Simile est regnum cælorum homini negotiatori quærenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua, & comparavit eam.

Oratio.

DEUS, qui inter cetera potentie tuæ miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius, ut qui beatæ Leocritæ Virginis, & Martyris tuæ natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum nostrum.

Ad Tertiam, pag. 22.

Añā. Hæc est virgo sapiens.
Capitulum. Fratres, Qui gloriatur, *ut supr.*

R. brev. Specie tua, * Et pulchritudine tua. Specie tua.
Ps. Intende, prosperé procede,

&

& regna. Et pulchritudine. xit te Deus in æternum.
Gloria. Specie tua. *Ps.* Adjuvabit eam Deus vultu suo. *R.* Deus in medio ejus non commovebitur.

Ad Sextam, pag. 25.

Añā. Hæc est, quæ nescivit.

Capitulum. 2. *Cor.* 11.

AE Mulor enim vos Dei æmulatione. Despondi enim vos uni viro virginem castam exhibere Christo.

R. brev. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit. *Ps.* Deus in medio ejus non commovebitur. Deus vultu. Gloria Patri. Adjuvabit. *Ps.* Elegit eam Deus, & prælegit eam. *R.* In tabernaculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam, pag. 27.

Añā. Ista est speciosa.

Capitulum. *Eccl.* 51. b.

Domine Deus meus, exaltasti super terram habitationem meam, & pro morte defluente deprecata sum. Invocaui Dominum Patrem Domini mei, ut non derelinquat me in die tribulationis meæ, & in tempore superbiorum sine adiutorio.

R. brev. Elegit eam Deus, * Et prælegit eam. Elegit. *Ps.* In tabernaculo suo habitare facit eam. Et prælegit. Gloria Patri. Elegit. *Ps.* Diffusa est gratia in labiis tuis. *R.* Propterea benedi-

xit te Deus in æternum.

Ad Vesperas Añæ. Psalmi, Capitulum, & Hymnus ut in primis Vesperis.

Ps. Diffusa est gratia in labiis tuis. *R.* Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Magnificat,

Añā. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum.

Oratio.

Deus, qui inter cetera, *pag.* 82. *Et fit commemoratio feriae.*

DIE XVIII. MARTII.

Infesto S. Gabrielis Archangeli, Dup. maj.

Ad Vesperas,

Añā. Ingresso Zacharia, cum reliquis de Laudibus, *Psalmi ut in die S. Angeli Custodis, pag. 42.*

Capitulum. *Dan.* 9. e.

Ecce vir Gabriël, quem videram in visione à principio, citò volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, & docuit me; & locutus est mihi, & dixit: Daniël, nunc egressus sum, ut docerem te, & intelligeres.

Hymnus.

Christe Sanctorum decus Angelorum, Rector humani generis, & auctor:

No-

Nobis æternum tribue benignus

Scandere cœlorum.

Angelus fortis Gabriël, ut hostem

Pellat antiquum, velitet ab alto,
Sæpius templum veniens ad istud

Visere nostrum.

Hinc Dei nostri Genitrix Maria

Totus & nobis chorus Angelorum

Semper assistat, simul & beata
Contio tota.

Præstet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac Nati, pariterquesancti

Spititus; cujus reboat in omni
Gloria mundo. Amen.

℣. Stetit Angelus juxtà aram
templi. ℞. Habens thuribulum
aureum in manu sua.

Ad Magnificat,

Añã. Ingressus Gabriel Angelus ad Mariam Virginem dixit: Ave gratia plena, Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus.

Oratio.

DEus, qui inter ceteros Angelos ad annuntiandum Incarnationis tuæ mysterium Gabriëlem Archangelum elegisti; concede propitiis, ut qui festum ejus celebramus in terris, ipsius patrocinium sentiamus in cœlis. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre.

Deindé fit commemoratio feriæ nisi celebretur post octavam Paschæ.

Ad Matutin. Invit.

Regem Archangelorum Dominum. * Venite adoremus.
Psalm. Venite, exultemus, pag. 4.

Hymnus.

Christe Sanctorum, ut *suprà* in *Vesperis.*

In primo Nocturno,

Añã. Dixit Angelus Gabriel ad Danielelem: Intellige fili hominis, quoniam in tempore finis implebitur visio.

Psalmus 8.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super cœlos.

Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum, & ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum pauló minús ab Angelis, gloria & honore coronasti eum: * & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves & boves universas, insuper & pecora campi.

Volu-

Volucres cœli, & pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!

Añã. Dixit Angelus Gabriel ad Daniele: Intellige fili hominis, quoniam in tempore finis implebitur visio.

Añã. Ecce vir Gabriel quem videram in visione, citò volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, & docuit me.

queos, * ignis, & sulphur, & spiritus procellarum pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, & justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Añã. Ecce vir Gabriel, quem videram in visione, citò volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, & docuit me.

Añã. Cumquē Gabriel loqueretur ad me, collapsus sum pronus in terram, & tetigit me, & statuit me in gradu meo.

Psalmus 10.

IN Domino confido, quomodo dicitis animæ meæ: * transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam, quæ perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo: * Dominus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum, & impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores la-

Psalmu. 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * & operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit adversus proximos suos:

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, & non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentem non accepit:

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Añã.

Ant. Cumque Gabriel loqueretur ad me, collapsus sum pronus in terram, & tetigit me, & statuit me in gradu meo.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.

℞. Habens thuribulum aureum in manu sua,

Ex Daniel Propheta Cap. 9. c.

Lectio j.

EGO Daniel, cum adhuc loquerer, & orarem, & confiterer peccata mea, & peccata populi mei Israël, & prosternerem preces meas in conspectu Dei mei pro monte Sancto Dei mei: Ecce vir Gabriel, quem videram in visione á principio, citó volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, & docuit me, & locutus est mihi, & dixit: Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, & intelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo: Ego autem veni, ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es: tu ergo animadverte sermonem, & intellige visionem.

℞. Cúm oraret Daniel, & confiteretur peccata sua, & peccata populi sui: * Ecce Archangelus Gabriel citó volans tetigit eum in tempore sacrificii vespertini. ℣. Cumque prosterneret preces suas in conspectu Dei sui, Ecce Archangelus.

Lectio ij.

Septuaginta hebdomades abbreviatæ sunt super populum tuum, & super urbem sanctam tuam, ut consummetur prævaricatio, & finem accipiat, peccatum, & deleatur iniquitas, & adducatur justitia sempiterna, & impleatur visio, & prophetia, & ungatur sanctus sanctorum. Scito ergó, & animadverte: Ab exitu sermonis, ut iterum ædificetur Jerusalem, usque ad Christum ducem, hebdomades septem, & hebdomades sexaginta duæ erunt: & rursum ædificabitur platea, & muri in angustia temporum.

℞. Locutus est Gabriel Danieli, & dixit, ab exordio precum tuarum egressus est sermo, * Ego autem veni, ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es. ℣. Tu autem animadverte sermonem, & intellige visionem. Ego autem.

Lectio iij.

ET post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus: & non erit ejus populus, qui eum negaturus est. Et civitatem, & sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo: & finis ejus vastitas, & post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una: & in dimidio hebdomadis deficiet hostia, & sacrificium:

&

& erit in templo abominatio desolationis: & usque ad consumptionem, & finem perseverabit desolatio.

Et Ecce vir Gabriel, quem videram, citò volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, & docuit me, & dixit: * Daniel nunc egressus sum, ut docerem te, & intelligeres. *V.* Gabriel, fac intelligere istam visionem: & venit, & stetit juxta, ubi ego stabam, & ait ad me. Daniel. Gloria. Daniel.

In secundo Nocturno.

Ant. Gabriel Angelus apparuit Zachariæ, dicens: Uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, & vocabis nomen ejus Joannem.

Psalmus 118.

Cœli enarrant gloriam Dei, * & opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, * & nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ, neque sermones, * quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum: * & in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * & ipse tanquam sponsus procedens de thalamo suo:

Exultavit ut gigas ad currendam viam; * à summo cœlo egressio ejus:

Et occursum ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscondat à calore ejus.

Lex Domini immaculata, convertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum, & lapidem pretiosum multum: * & dulciora super mel, & favum.

Etenim servus tuus custodit ea: * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta, quis intelligit? ab occultis meis munda me: * & ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero; * & emundabor à delicto maximo.

Et erunt, ut complacent eloquia oris mei: * & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjutor meus, * & redemptor meus.

Ant. Gabriel Angelus apparuit Zachariæ, dicens: Uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, & vocabis nomen ejus Joannem.

Ant. Et dixit Zacharias ad Angelum: Unde hoc sciam? Ego enim

enim sum senex, & uxor mea processit in diebus suis.

Psalmus 23.

Domini est terra, & plenitudo ejus; * orbis terrarum, & universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * & super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, & mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo:

Hic accipiet benedictionem à Domino, * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis, & potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Añā. Et dixit Zacharias ad Angelum: Unde hoc sciam? Ego enim sum senex, & uxor mea processit in diebus suis.

Añā. Respondens autem Angelus, dixit ei: Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, & missus sum loqui ad te, & hæc tibi evangelizare.

Psalmus 33.

Benedicam Dominum in omni tempore: * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, & lætentur.

Magnificate Dominum mecum: * & exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum, & exaudivit me: * & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, & illuminamini: * & facies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamavit, & Dominus exaudivit eum: * & de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immitet Angelus Domini in circuitu timentium eum: * & eripiet eos.

Gustate, & videte, quoniam suavis est Dominus: * beatus vir, qui sperat in eo.

Timete Dominum omnes sancti ejus: * quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt, & esurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Veni-

Venite filii, audite me: * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam á malo: * & labia tua ne loquantur dolum.

Diverte á malo, & fac bonum: * inquire pacem, & persequere eam.

Oculi Domini super justos: * & aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt justí, & Dominus exaudivit eos: * & ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxtà est Dominus iis, qui tribulato sunt corde: * & humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes justorum: * & de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: * & qui oderunt justum, delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum: * & non delinquent omnes, qui sperant in eo.

Ant. Respondens autem Angelus dixit ei: Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, &

missus sum loqui ad te, & hæc tibi evangelizare.

Ps. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

R. De manu Angeli.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Ex Homilia de Laud. Virginis super Missus est.

Lectio jv.

Missus est Angelus Gabriel á Deo. Non arbitror hunc Angelum de minoribus esse, qui qualibet ex causa crebra soleant ad terras fungi legatione. Quod ex ejus nomine palam intelligi datur, quod interpretatum Fortitudo Dei dicitur: & quia non ab aliquo alio fortè excellentiore se (ut assolet) spiritu, sed ab ipso Deo mitti perhibetur. Propter hoc ergo positum est, á Deo; vel ideó dictum est, á Deo: ne cui vel beatorum spirituum suum Deus, antequam Virgini, revelasse putetur consilium, excepto dumtaxat Archangelo Gabriele. Qui utique tantæ inter suos inveniri potuerit excellentiæ, ut tali & nomine dignus haberetur, & nuntio.

R. Factum est, cum sacerdotio fungeretur Zacharias in ordine vicis suæ ante Deum: * Apparuit ei Angelus Gabriel stans á dextris altaris incensi. *Ps.* Cumque ingressus in templum

plum Domini, incensum poneret secundum consuetudinem sacerdotii sui. Apparuit ei.

Lectio v.

NEC discordat nomen à nuntio: Dei quippe virtutem Christum, quem melius nuntiare decebat, quam hunc, quem simile nomen honorat? Nam quid est aliud fortitudo, quam virtus? Non autem dedecens, aut incongruum videatur, Dominum, & nuntium communiter censi vocabulo, cum similis in utroque appellationis, non sit tamen utriusque similis causa. Aliter quippe Christus fortitudo, vel virtus Dei dicitur, aliter Angelus. Angelus enim tantum nuncupativè, Christus autem etiam substantivè.

R. Descendit Gabriel Angelus ad Zachariam dicens * Ne timeas, quoniam exaudita est deprecatio tua, & uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, & vocabis nomen ejus Joannem. *V.* Et Zacharias turbatus est videns, & timor irruit super eum: ait autem ad illum Angelus. Ne timeas.

Lectio vj.

CHristus Dei virtus & dicitur, & est: quæ forti armato, qui suum atrium in pace custodire solebat, fortior superveniens, ipsum suo brachio debellavit: Et sic ei vasa capti-

vitatis potenter eripuit. Angelus verò fortitudo Dei appellatus est, vel quod hujuscemodi meruerit prærogativam officii quo ejusdem nuntiaret adventum virtutis: vel quia virginem natura pavidam, simplicem verecundam, ne miraculi novitate expavesceret, confortare deberet; quod & fecit. Ne timeas, inquit, Maria: invenisti enim gratiam apud Deum. Convenienter itaque Gabriel ad hoc opus eligitur; immò quia tale illi negotium injungitur, rectè tali nomine designatur.

R. Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum: & missus sum loqui ad te, & hæc evangelizare. * Ecce eris tacens, & non poteris loqui usque in diem, quo hæc fiant. *V.* Pro eo, quod non credidisti verbis meis, quæ implebuntur tempore suo. Ecce eris. Gloria Patri. Ecce eris.

Intertio Nocturno,

Añã. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph.

Psalmus 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, & benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam

riam ejus , * in omnibus populis marabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium dæmonia : * Dominus autem cælos fecit.

Confessio, & pulchritudo in conspectu ejus : * sanctimonia, & magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patrię Gentium, afferte Domino gloriam, & honorem : * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, & introite in atria ejus ; * adorete Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur á facie ejus universa terra : * dicite in Gentibus, quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrę, qui non commovebitur : * judicabit populos in æquitate.

Lætentur cæli, & exultet terra, commoveatur mare, & plenitudo ejus : * gaudebunt campi, & omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum á facie Domini, quia venit : * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrę in æquitate, * & populos in veritate sua.

Añã. Missus est Gabriel An-

gelus ad Mariam Virginem desponsatam Joesph.

Añã. Gabriel Angelus Mariæ dixit : Ecce Elisabeth cognata tua, & ipsa concepit filium in senectute sua.

Psalmus 96.

Dominus regnavit, exultet terra : * lætentur insulæ multæ.

Nubes, & caligo in circuitu ejus : * justitia, & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * & inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terrę : * vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt á facie Domini : * á facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cæli justitiam ejus : * & viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia : * & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus : * audivit, & lætata est Sion.

Et exultaverunt filię Judę, * propter judicia tua Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram : * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum : * custodit Dominus

nus animas sanctorum suorum,
de manu peccatoris liberabit
eos.

Lux orta est justo, * & rectis
corde lætitia.

Lætamini justi in Domino : *
& confitemini memoriæ sancti-
ficationis ejus.

Añã. Gabriel Angelus Ma-
riæ dixit : Ecce Elisabeth cog-
nata tua, & ipsa concepit filium
in senectute sua.

Añã. Suscipe verbum Vir-
go Maria, quod tibi á Domino
per Angelum Gabrielem trans-
missum est.

Psalmus 102.

Benedic anima mea Domino:
* & omnia, quæ intrá me
sunt, nomini sancto ejus:

Benedic anima mea Domino:
* & noli oblivisci omnes retri-
butiones ejus:

Qui propitiatur omnibus ini-
quitatibus tuis: * qui sanat om-
nes infirmates tuas.

Qui redimit de interitu vi-
tam tuam: * qui coronat te
in misericordia, & miseratio-
nibus.

Qui replet in bonis desiderium
tuum: * renovabitur, ut aquilæ
juventus tua.

Faciens misericordias Domi-
nus, * & judicium omnibus in-
juriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi,
* filiis Israël voluntates suas.

Miserator, & misericors Do-

minus: * longanimis, & mul-
túm misericors.

Non in perpetuum irascetur:
* neque in æternum commina-
bitur.

Non secundúm peccata nos-
tra fecit nobis: * neque secun-
dúm iniquitates nostras retri-
buit nobis.

Quoniam secundúm altitudi-
nem cœli á terra, * corrobora-
vit misericordiam suam super
timentes se.

Quantúm distat ortus ab oc-
cidente: * longé fecit á nobis
iniquitates nostras.

Quomodó miseretur pater
filiorum, misertus est Domi-
nus timentibus se: * quoniam
ipse cognovit figmentum nos-
trum.

Recordatus est, quoniam pul-
vis sumus: * homo sicut fœ-
num dies ejus, tamquám flos
figri sic efloreat.

Quoniam spiritus pertransi-
bit in illo, & non subsistet: *
& non cognoscet amplius locum
suum.

Misericordia autem Domini
ab æterno, * & usque in æternum
super timentes eum.

Et justitia illius in filios filio-
rum, * his, qui servant testa-
mentum ejus.

Et memores sunt mandato-
rum ipsius, * ad faciendum ea.

Dominus in cœlo paravit se-
dem suam: * & regnum ipsius
om-

omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes Angeli ejus: * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino omnes virtutes ejus: * ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino omnia opera ejus: * in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Domino.

Añã. Suscipe verbum Virgo Maria, quod tibi à Domino per Angelum Gabrielem trasmissum est. *Ÿ.* In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. *R.* Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. *Cap. i.*

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galileæ, cui nomen Nazareth ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, & nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Juliani Archiepiscopi Toletani.

Lib. 2. contra Judæos statim post initium.

Sacramentum illud septuaginta hebdomadarum de Chris-

ti nativitate Daniel per Angelum didicit: similiter & Zacharias, apparente sibi Angelo, Joannem filium de se generandum audivit: & Maria, Angelo sibi prædicente, Christum ex se nascendum, & credidit, & assensit. Hæc tria per Angelum dicta, & completa videmus. Jam ergo sollicité intuendum est, utrum Angelus iste, qui Zachariæ, & Mariæ apparuit, ipse quoque Danieli-illa prædixerit?

R. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph: & expavescit Virgo de lumine. * Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Dominum: Ecce concipies, & paries, & vocabitur Altissimi filius. *Ÿ.* Quæcum audisset, turbata est in sermone ejus, & cogitabat, qualis esset ista salutatio: & ait Angelus ei. Ne timeas Mariam.

Lectio viij.

E Quidem ipse Daniel in prophetiæ suæ volumine, quando illa Sacramenta hebdomadarum de Christi nativitate per Angelum futura cognovit, sic ipsius Angeli nomen evidenter expressit. Dicit enim: Ecce vir Gabriël, quem videram in principio, citò volans tetigit me, & dixit, Daniel, animadverte sermonem, & reliqua, quæ ibi commemorantur. Item his tem-

poribus secundum Evangelium Angeli ipsius nomen mirificum sic invenitur expressum. Dixit enim idem Angelus Zachariæ: Ego sum Gabriël, qui asto ante Deum, & missus sum loqui ad te, & hæc tibi evangelizare.

R. Gaude Maria Virgo cunctas hæreses sola interemisti * Quæ Gabriëlis Archangeli dictiscredidisti, dum Virgo Deum, & hominem genuisti, & post partum Virgo inviolata permansisti. V. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Quæ Gabriëlis. Gloria Patri. Quæ Gabriëlis.

Nonâ lectio de Feria occurrenti, nisi transferatur post Octavam Paschæ, quia tunc dicitur sequens.

Lectio ix.

QUOD etiam de Beatæ Mariæ Virginis partu sic in eodem Evangelio legitur: Missus est, inquit, Angelus Gabriël à Deo in civitatem Galileæ, cui nomen Nazareth ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, & nomen Virginis Maria. Jam ergo manifestum est, quod unus, idemque Angelus Gabriël fuerit, qui & præfixa illa tempora Danieli de Christi natiuitate aperuit, & partum Virginis præsentem esse monstravit. Ad tempus itaque præfinitum occurrit, & olim à se dic-

ta operis efficientia completa esse convincit: & illic fidelis in prophetia hebdomadarum, & hic fidelis per mysterium revelatum.

Te Deum laudamus, pag. 14.

AD LAUDES,

& per Horas, Añã.

Ingresso Zacharia templum Domini, apparuit ei Gabriël Angelus stans à dextris altaris incensi. *Psalmus.* Dominus regnavit decorem, cum reliq. pag. 15. Añã. Ait autem Angelus: Ne timeas Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua. Añã. Ego sum Gabriël Angelus, qui asto ante Deum, & missus sum loqui ad te. Añã. Gabriel Angelus locutus est Mariæ, dicens: Ecce concipies in utero, & paries filium, & vocabis nomen ejus Jesum. Añã. Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Gabriël Angelus dixit ei: Spiritus sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Capitulum. Dan. 9. c.

Ecce vir Gabriël, quem videram in visione à principio, citò volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, & docuit me: & locutus est mihi, & dixit: Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, & intelligeres.

Hym-

Hymnus.

Christe Redemptor omnium,
 Conserva tuos famulos,
 Beatæ semper Virginis
 Placatus sanctis precibus.

Beata quoque agmina
 Cœlestium spirituum
 Præterita, præsentia,
 Futura mala pellite.

Gentem auferte perfidam
 Credentium de finibus:
 Ut Christo laudes debitas
 Persolvamus alacriter.

Gloria Patri ingenito,
 Ejusque Unigenito,
 Unâ cum sancto Spiritu
 In sempiterna sæcula. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram
 templi.

℞. Habens thuribulum aureum
 in manu sua.

Ad Benedictus,

Añâ. Gabriel Angelus descendit ad Zachariam, & ait illi: Uxor tua pariet tibi filium, & vocabis nomen ejus Joannem, & multi in nativitate ejus gaudebunt: ipse enim præbit ante faciem Domini præparare vias ejus.

Oratio.

Deus, qui inter ceteros Angelos ad annuntiandum Incarnationis tuæ mysterium Gabriëlem Archangelum elegisti: concede propitiûs; ut qui festum ejus celebramus in terris, ipsius patrociniûm sentiamus in cœlis: Qui vivis, & regnas.

Ad Tertiam, Añâ. Ait autem. *Capitulum.* Ecce vir Gabriël, ut *suprà in Laudibus.*

℞. *brev.* Stetit Angelus. * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta. Gloria. Stetit. ℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini. ℞. De manu Angeli.

Ad Sextam, Añâ. Ego sum. *Capitulum.* *Dan. 9.*

EGO autem veni, ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es: septuaginta hebdomades abbreviatæ sunt, ut finem accipiat peccatum, & impleatur visio, & prophetia, & ungatur sanctus sanctorum.

℞. *brev.* Ascendit fumus aromatum. * In conspectu Domini. Ascendit. ℣. De manu Angeli. In conspectu. Gloria Patri. Ascendit. ℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. ℞. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Ad Nonam, Añâ. Dixit autem. *Capitulum.* *Dan. 9.*

Scito ergo, & animadvertet; ab exitu sermonis, ut iterum ædificetur Jerusalem usque ad Christum ducem, hebdomades septem, & hebdomades sexaginta duæ erunt.

℞. *brev.* In conspectu Angelorum. * Psallam tibi Deus meus. In conspectu. ℣. Adorabo ad tem-

templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo. Psallam tibi. Gloria Patri. In conspectu. *Ps.* Adorate Deum. *R.* Omnes Angeli ejus.

Vesperæ S. Joseph Sponsi B. V. M. cum com. S. Gabrielis, & Feriæ.

Ad Magnifica,

Añã. Archangelus Gabriel ait ad Mariam: Non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria; Ecce ancilla Domini fiat mihi secundum verbum tuum: & discessit ab ea Angelus. *Ps.* In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

R. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Oratio.

DEus, qui inter ceteros Angelos, *ut supra in Laudibus.*

FESTA APRILIS.

DIE XVII.

In festo Sanctorum Helie Presbyteri, Pauli, & Isidori Monachorum Martyrum, Dup.

Ad Vesperas,

Añã. Sancti tui Domine, *cum reliquis de Laudibus. Psalmus.* Dixit Dominus, *cum reliquis, pag. 1.*

Capitulum. Sap. 5.

STabunt justi in magna constantia adversus eos, qui se angustiaverunt, & qui abstulerunt labores eorum.

Hymnus.

REX gloriose Martyrum, *pag. 18. Ultim. Ps.*

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui á mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula. Amen.

Ps. Sancti & justi in Domino gaudete, alleluia. *R.* Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

Ad Magnificat,

Añã. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, & æternitas temporum, alleluia.

Oratio.

CONcede, quæsumus, omnipotens Deus, ut Beatorum Martyrum tuorum Helie, Pauli, & Isidori meritis, & intercessionem á nostris reatibus absoluti á gehennæ incendiis liberemur. Per Dominum.

Ad Matutinum Invitat.

Exultent in Domino sancti, *
Alleluia. *Psalmus.* Venite, exultemus, *pag. 4.*

Hymnus.

CHristo profusum sanguinem, *pag. 5.*

In primo nocturno,

Añã. Stabunt justi in magna cons-

constantia adversus eos, qui se angustiauerunt, alleluia.

Sub una tantum Antiphona dicuntur Psalmi: cujuslibet Nocturni.

Extra tempus Paschale omnia ut in festo SS. Gumesidi, & Soc. pag. 1.

Psalm. Beatus vir. Quare fremuerunt. Domine, quid multiplicati sunt, pag. 5.

Ps. Sancti & iusti in Domino gaudent, alleluia. *R.* Vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia. Pater noster. *Absolutio.* Exaudi Domine. *Ps.* Jube domine. *Benedictio.* Benedictione perpetua.

Lect. 1 Noct. de Script. occur.

R. j. Beatus vir qui metuit Dominum, alleluia, * In mandatis ejus cupit nimis, alleluia, alleluia. *Ps.* Gloria & divitiæ in domo ejus, & justitia ejus manet in sæculum sæculi. In mandatis. *Benedictio.* Unigenitus Dei Filius.

R. ij. Tristitia vestra, alleluia, * Convertetur in gaudium, alleluia, alleluia. *Ps.* Mundus autem gaudebit vos verò contristabimini, sed tristitia vestra. Convertetur in gaudium. *Benedictio.* Spiritus sancti gratia.

R. iij. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia, * Mors sanctorum ejus, alleluia. *Ps.* Custodit Dominus omnia ossa eorum, unum ex his non conte-

retur. Mors. Gloria Patri. Mors.

In secundo Nocturno,

Añ. Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illorum est, alleluia.

Psalm. Domine, quis habitabit. Conserva me. Domini est terra. pag. 7.

Ps. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, alleluia. *R.* Et æternitas temporum, alleluia. Pater noster. *Absolutio.* Ipsius pietas. *Ps.* Jube domine. *Benedictio.* Deus. Pater omnipotens.

Ex B. Eulogio in Memoriali Sancti. lib. 3. cap. 15.

Lectio ij.

S Eviente Arabum adversus Christianos crudelitate, impia quotidie promulgabantur edicta, quibus ergastula, fortunarum amissio, verbera, mors denique ipsa iis decernebatur, qui aut contaminati suæ legis superstitionem, aut Vatem suum maledictis incesserent. Rex enim Mahomat, adepto patris imperio, confestim in promptum odium contra nos prorumpens ipso die, quo solium regnaturus ascendit, Christianos, qui sibi inservire soliti erant, omnes palatio abdicans, indignos Aulæ principali ministerio promulgavit.

R. Lux perpétua lucebit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. *Ps.* Lætitia sempiterna erit super capita eorum, gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas. *Benedictio.* Christus perpétua.

Lectio v.

DEinde non longo post intervallo eos sub tributario censu præscribens, plures præmio regali privavit, qui dudum militaribus vescebantur annuâ. Illis autem per idem tempus gubernacula urbis committit, qui consimili zelo perversitatis adversus Dei populum laborantes, eos ubique affligerent, & opprimerent: ut non solum Vatem suum nullatenus infamare præsumerent, verum etiam terroribus compulsi ad nefaria sua sacra transirent.

R. In servis suis, alleluia, * Consolabitur Deus, alleluia. *Ps.* Judicabit Dominus populum suum, & in servis suis. Consolabitur. *Benedictio.* Ignem sui amoris.

Lectio vj.

HAc igitur de causa, apud Judices accusati Helias Presbyter jam senex ex Provincia Lusitania, & cum eo Paulus, & Isidorus Monachi juvenili ætate florentes, in fidei professione, & Mahumetici erroris detestatione perempti sunt, an-

no Domini octingentesimo quinquagesimo septimo, Aprilis die decima septima. Quorum corpora patibulis affixa post multos dies Boëtico sinu conduntur.

R. Filie Jerusalem, venite & videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus, * In die solemnitis & lætitie, alleluia. *Ps.* Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die solemnitis. Gloria Patri. In die solemnitis.

In tertio Nocturno,

Añs. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, & æternitas temporum, alleluia.

Psalm. Exultate justi. Benedicam Dominum. Deus noster refugium. *pag. 10.*

Ps. Lætitia sempiterna super capita eorum, alleluia. R. Gaudium, & exultationem obtinebunt, alleluia. Pater noster. *Ab-solutio.* A vinculis. *Ps.* Jube domne. *Benedictio.* Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 15.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ego sum vitis, vos palmites: qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potestis facere. Et reliq.

Ho-

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 81. in Joan. sub mea.

NE quisquam putaret saltem parvum aliquem fructum posse à semetipso palmitem ferre: cum dixisset, Hic fert fructum multum; non ait, Quia sine me parum potestis facere, sed, Nihil potestis facere. Sive ergo parum, sive multum, sine illo fieri non potest, sine quo nihil fieri potest; quia etsi parum attulerit palmes, eum purgat agricola, ut plus afferat. Tamen nisi in vite manserit, & vixerit de radice, quantumlibet fructum à semetipso non potest ferre. Quamvis autem Christus vitis non esset, nisi homo esset: tamen istam gratiam palmitibus non præberet, nisi etiam Deus esset.

R. Ego sum vitis vera, & vos palmites, * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. *℣.* Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet. *Benedictio.* Cujus, vel Quorum festum colimus.

Lectio. viij.

Verum quia ita sine ista gratia non potest vivi, ut & mors in potestate sit liberi arbitrii: Si quis in me, inquit, non manserit, mittetur foras sicut palmes, & arescet, & colligent eum, & in ignem mit-

tent, & ardet. Ligna itaque vitis tanto sunt contemptibilia si in vite non manserint, quanto gloriosiora si manserint. Denique sicut de his etiam per Ezechielem Prophetam Dominus dicit, præcisa nullis agrorum usibus prosunt, nullis fabrilibus operibus deputantur. Unum de duobus palmiti congruit, aut vitis, aut ignis: si in vite non est, in igne erit: ut ergo in igne non sit, in vite sit.

R. Candidi facti sunt Nazaræi ejus, alleluia: splendorem Deo dederunt, alleluia: * Et sicut lac coagulati sunt, alleluia, alleluia. *℣.* Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. Et sicut. Gloria Patri. Et sicut. *Benedictio.* Ad societatem.

Lectio ix.

Si manseritis in me, inquit, & verba mea in vobis manserint; quodcumque volueritis, petetis, & fiet vobis. Manendo quippe in Christo, quid velle possunt, nisi quod convenit Christo? Quid velle possunt manendo in salvatore, nisi quod non est alienum à salute? Aliud quippe volumus quia sumus in Christo; & aliud volumus quia sumus adhuc in hoc sæculo. De mansionem namque hujus sæculi nobis aliquando subrepat, ut hoc petamus, quod nobis non expe-

expedire nescimus. Sed absit ut fiat nobis, si manemus in Christo, qui non facit quando petimus, nisi quod expedit nobis.

Te Deum laudamus, pag. 14.

AD LAUDES,

& per Horas, Añā.

Sancti tui Domine florebut sicut lilium, alleluia: & sicut odor balsamiferunt ante te, alleluia. *Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, pag. 15.*

Añā. In cœlestibus regnissanctorum habitatio est, alleluia, & in æternum requies eorum, alleluia. *Añā.* In velamento clamabant sancti tui, Domine, alleluia, alleluia, alleluia. *Añā.* Spiritus & animæ justorum hymnum dicite Deo nostro, alleluia, alleluia. *Añā.* Fulgebunt justi sicut Sol in conspectu Dei, alleluia.

Capitulum. Sap. 5.

Stabunt justi in magna constantia edversus eos, qui se angustia verunt, & qui abstulerunt labores eorum.

Hymnus.

REX gloriose Martyrum,

pag. 18.

V. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. *R.* Mors sanctorum ejus, alleluia.

Ad Benedictus.

Añā. Filiae Jerusalem, venite & videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos

Domiaus in die solemnitatis & lætitiæ, alleluia, alleluia.

Oratio.

Concede, quæsumus, omnipotens Deus, ut Beatorum Martyrum tuorum Heliae, Pauli, & Isidori meritis, & intercessionem à nostris reatibus absoluti, à gehennæ incendiis liberemur. Per Dominum.

Ad Tertiam, Añā. In cœlestibus, regnis. *Capitulum* Stabunt justi, *ut supr.*

R. brev. Sancti & justi in Domino gaudete, * Alleluia, alleluia. Sancti & justi. *Ψ.* Vos elegit Deus in hereditatem sibi. Alleluia, alleluia. Gloria. Sancti & justi. *Ψ.* Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, alleluia. *R.* Et æternitas temporum, alleluia.

Ad Sextam, Añā. In velamento.

Capitulum. Sap. 5.

Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illorum est.

R. brev. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine; * Alleluia, alleluia. Lux perpetua. *Ψ.* Et æternitas temporum. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Lux perpetua. *Ψ.* Lætitiæ sempiterna super capita eorum, alleluia. *R.* Gaudium & exultationem obtinebunt. alleluia.

Ad Nonam, Añā. Fulgebunt justi.

Ca-

Capitulum. *Rom. 8. c*

SCimus quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, iis, qui secundum propositum vocati sunt sancti.

R. brev. Lætitia sempiterna super capita eorum: * Alleluia, alleluia. Lætitia. *Ψ.* Gaudium & exultationem obtinebunt. Alleluia, alleluia. Gloria Patri Lætitia. *Ψ.* Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. *R.* Mors sanctorum ejus, alleluia.

Ad Vesperas,

Añ. Sancti tui Domine, *cum reliq. pag. 100. Psalm.* Dixit Dominus, *cum reliq. pag. 1. & loco ultim. Psalm.* Credidi, p. 29. *Capitulum.* Stabunt iusti, p. 100. *Hymnus.* Rex gloriose Martyrum, *pag. 18.*

Ψ. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia.

R. Mors sanctorum ejus, alleluia.

Ad Magnificat,

Añ. Sancti & iusti in Domino gaudete, alleluia: vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia.

DIE XVIII. APRILIS.

In festo S. Perfecti Mart.

Dup.

Ad Vesperas, Antiph. Psalm. *Cap. Vers. & Añ.* ad Magnificat ut in festo SS. Heliae, *pag. 96. præter ea, quæ hic apponuntur propria.*

Hymnus.

DEus tuorum militum, *ut in fest. S. Eulogii, pag. 56. Ultim. Ψ.* Deo Patri sit gloria, Et Filio, qui amovitis Surrexit, ac Paraclito, In sempiterna sæcula. Amen.

Oratio.

MAjestatem tuam Domine supplices exoramus, ut Beati Perfecti Martyristui precibus, & meritis indulgentiam nobis tribuas placatus, & pacem. Per Dominum.

Ad Matutinum Invitat.

Exultent in Domino sancti, * Alleluia. *Psalm.* Venite exultemus, *pag. 4.*

Hymnus Deus tuorum, *ut supr.*

In primo Noct. Añ. Psalm. *Vers. & Respons. ut in festo SS. Heliae, & Soc. pag. 96. Cum lect. de Script. occurrent.*

In secundo Nocturno,

Añ. Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illorum est, alleluia.

Sub una Añ. Psalm. Cum invocarem. Verba mea. Domine Dominus noster *pag. 60.*

Ψ. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, alleluia. *R.* Et æternitas temporum, alleluia. Pater noster. *Absolutio.* Ipsius pietas. *Ψ.* Jube domne. *Benedictio.* Deus Pater omnipotens.

Ex-

*Ex B. Eulogio in Memoriali Ss.
lib. 2. cap. 1. & aliis locis.*

Lectio jv.

VENERABILIS memoriæ Perfectus Presbyter Cordubensis in Æde sancti Aciscii clara eruditione nutritus, & Ecclesiasticis disciplinis plenissimè imbutus, nec non linguæ Arabicæ doctus, totam penè juventutem in prædicto transegit cœnobio. Ex quo cum aliquandó rei familiaris causa digressus, urbem obiret, quorundam sciscitationibus Arabum suum de Christo, & Mahumeto testimonium proferre jubetur. Cùm ille turpissimum, & contaminatissimum Pseudopphetam ex ejus doctrina, & moribus impurissimis ostendisset, abire permittitur: accensum tamen ultionis furorem in corde ad perniciem ejus reponunt.

R. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. *Ps.* Letitia sempiterna erit super capita eorum, gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas. *Benedictio.* Christus perpetuæ.

Extra temp. Pasch. R. Honestum, pag. 62.

Lectio v.

REedeuntem postea velut apes stimulatae circumstant, sublimè rapiunt, & apud Judi-

cem sprete sui Vatis, & religionis accusant. Judex illum vinculis onerat, & proximis Paschalibus suis feriis devovet jugulandum, tamquam victimam suo Vati gratissimam. Ille reorum specum, quasi ad epulas invitatus, ingreditur, & vigiliis, orationibus, atque jejuniis ad ea, quæ diligentibus Deum promissa sunt præmia, futurus Martyr aptatur. Dies autem ubi festus illuxit, de carcere educunt, gladio vindice trucidarunt, confitentem Christum, in gloria Deitatis manentem, & Ecclesiæ Catholicæ inimicum liberis vocibus exprobrantem. Deindè ad nefaria sacra illita innocenti cruore vestigia retulerunt.

R. In servis suis, alleluia, * Consolabitur Deus, alleluia. *Ps.* Judicabit Dominus populum suum, & in servis suis. Consolabitur. *Benedictio.* Ignem sui amoris.

Extra temp. Pasch. R. Desiderium, pag. 62.

Lectio vj.

SED hujus impietatis Judex non admodum serò pœnas dedit. Nam cum Beatus Perfectus in vinculis teneretur, prophetico afflatus spiritu fertur prædixisse, futurum, ut ipsum diem, quo se posterni decreturus erat, non attingeret. Prædictionem comprobavit eventus;

tus ; nam ante anni ejusdem exitum exustis miseri ignita febri visceribus , fædèque , ad instar Arii hæretici , effusis , contaminatam quoque animam vomuit , æternis ignibus concremandam. Beatus autem Perfectus in Æde Sancti Aciscli sepultus , mirè nostrorum pietatem accendit: hostium verò contumaciam fregit. Consummavit agonem suum anno Domini octingentesimo quinquagesimo, Aprilis die decima octava.

R. Filiæ Jerusalem , venite & videte Martyres cum coronis , quibus coronavit eos Dominus , * In die solemnitis & lætitiæ , alleluia. V. Quoniam confortavit seras portarum tuarum , benedixit filios tuos in te. In die solemnitis. Gloria Patri. In die solemnitis.

Extra temp. Pasch. R. Stola jucunditatis , pag. 63.

In tertio Nocturno,

Ant. Añ. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine , & æternitas temporum alleluia.

Psalm. In Domino confido. Domine , quis habitabit. Domine in virtute tua , pag. 63.

V. Letitia sempiterna super capita eorum , alleluia. R. Gaudium & exultationem obtinebunt , alleluia. Pater noster. *Ab-solutio.* A vinculis. V. Jube domne. *Benedictio.* Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. *Cap. 15.*

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Ego sum vitis vera : & Pater meus agricola est. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tractatu 80. in Joannem.

Iste locus Evangelicus , fratres ubi se dicit Dominus vitem , & discipulos suos palmites , secundum hoc dicit , quod est caput Ecclesiæ , nosque membra ejus , mediator Dei & hominum homo Christus Jesus. Unius quippe naturæ sunt vitis & palmites. Propter quod cum esset Deus , cujus naturæ non sumus , factus est homo , ut in illo esset vitis humana natura , cujus & nos homines palmites esse possemus.

R. Ego sum vitis vera , & vos palmites : * Qui manet in me , & ego in eo , hic fert fructum multum , alleluia , alleluia. V. Sicut dilexit me Pater , & ego dilexi vos. Qui manet. *Benedictio.* Cujus , vel Quorum festum colimus.

Extra temp. Pasch. R. Corona aurea.

Lectio viij.

Quid ergo est , Ego sum vitis vera ? Numquid ut ad-

deret, vera, hoc ad eam vitem retulit, unde ista similitudo translata est? Sic enim dicitur vitis per similitudinem, non per proprietatem: quemadmodum dicitur ovis, agnus, leo, pētra, lapis angularis, & cetera huiusmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducuntur istæ similitudines, non proprietates. Sed cum dicit, Ego sum vitis vera; ab illa se utique discernit, cui dicitur: Quomodo conversa es in amaritudinem vitis aliena? Nam quo pacto est vitis vera, quæ expectata est ut faceret uvam, fecit autem spinas?

R. Candidi facti sunt Nazaraei ejus, alleluia: splendorem Deo dederunt, alleluia: * Et sicut lac coagulati sunt, alleluia, alleluia. V. Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. Et sicut. Gloria Patri. Et sicut. *Benedictio*. Ad societatem.

Extra temp. Pasch. R. Hic est verè Martyr.

Lectio ix.

EGO sum, inquit, vitis vera: & Pater meus agricola est. Numquid unum sunt agricola & vitis? Secundum hoc ergo vitis Christus, secundum quod ait: Pater major me est. Secundum autem id quod ait; Ego & Pater unum sumus; & ipse agricola est: nec talis, quales sunt qui

extrinsecus operando exhibent ministerium: sed talis, ut det etiam intrinsecus incrementum. Nam neque, qui plantat, est aliquid, neque, qui rigat; sed, qui incrementum dat, Deus. Sed utique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum: unde ipse & Pater unum sunt: & si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

Te Deum laudamus, pag. 14.

Extra temp. Pasch. dicitur Homilia super Evang. Nolite arbitrari, ut in festo S. Eulogii, pag. 65.

Ad Laudes, & per Horas omnia ut in festo S. Eulogii, ibid.

Hymnus.

INvictè Martyr, unicum Patris secutus filium, Victis triumphas hostibus, Victor fruens cœlestibus.

Tui precatus munere Nostrum reatum dilue, Arcens mali contagium, Vitæ repellens tædium.

Soluta sunt jam vincula Tui sacrati corporis: Nos solve vinclis sæculi Dono superni Numinis.

Deo Patri sit gloria, Et Filio, qui á mortuis Surrexit, ac Paraclito, In sempiterna sæcula. Amen.

Oratio.

MAjestatem tuam Domine supplices exoramus, ut
Bea-

Beati Perfecti Martyris tui precibus, & meritis indulgentiam nobis tribuas placatus, & pacem. Per Dominum.

Ad Vesperas, Antiph. Psalm. Vers. & Añā. Ad Magnificat, ut in festo Ss. Heliæ, pag. 96.

Hymnus Deus tuorum militum, ut in prim. Vesp.

DIE XXX. APRILIS.

In festo Ss. Amatoris, Petri, & Ludovici Mart. Dup.

Omnia de communi Mart. tempore Paschali, ut in festo Ss. Heliæ, pag. 96. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui nos annua, sanctorum Martyrum tuorum Amatoris, Petri, & Ludovici solemnitate lætificas: concede propitius; ut quorum gaudemus meritis; accendamus exemplis. Per Dominum nostrum.

Lectioes primi Nocturno de Script. occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex D. Eulogio in Memoriali Ss. lib. 3. cap. 13.

Lectio iv.

AMator Presbyter, qui ex oppido Tuccitano Cordubam cum parente, ac fratribus discendi gratiā venerat, & Pe-

trus Monachus: ac Ludovicus Pauli Diaconi, & Martyris frater, ex civibus Cordubensibus orti, uno se fœdere colligantes, ad prædicandam evangelicam veritatem aptarunt. Ideoque celeritè ab hostibus interfecti, & in flumen injecti sunt, anno Domini octingentesimo quinquagesimo quinto, Aprilis die trigesimo. Post aliquot autem dies ad ripam Bœtis inventi; Beatus Petrus in Pinnæ Mellariensis Cœnobia; Beatus verò Ludovicus Palmæ oppido nobili sepelitur: Sanctus verò Amator ubi requiescat ignoratur.

R. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. V. Lætitiæ sempiternæ erit super capita eorum: gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas. *Benedictio.* Christus perpetuæ.

Sermo Sancti Ambrosii Episcopi. Serm. 74.

Lectio v.

Dignum, & congruum est, fratres, ut post lætitiā Paschæ, quam in Ecclesia celebravimus, gaudia nostra cum sanctis Martyribus conferamus: & iis annuntiemus Dominicæ resurrectionis gloriam, qui consortes sunt Dominicæ passionis. Qui enim socii sunt contumeliæ, debent & participes esse lætitiæ. Itā enim dicit beatus Apos-

tolus: Sicut socii passionum estis, & resurrectionis eritis: si tolerabimus, inquit, & congregabimus. Qui ergo toleraverunt mala propter Christum, debent & gloriam habere cum Christo.

R. In servis suis, alleluia: * Consolabitur Deus, alleluia. *Ps.* Judicabit Dominus populum, suum, & in servis suis. Consolabitur. *Benedictio.* Ignem sui amoris.

Lectio vi.

A Nnuntiemus, inquam, sanctis Martyribus Dominicæ Paschæ gratiam: ut, dum sepulturæ illius prædicamus reserata claustra, & horum sepulchra reserentur: dum corpus illius mortuum dicimus tepentibus venis subito viguisse, horum quoque membra jam frigida immortalitatis calore foveantur. Eadem enim ratio Martyres suscitavit, quæ & Dominum suscitavit. Nam sicut viam passionis ejus experti sunt, ita experientur, & vitæ. Scriptum est enim in Psalmo: Notas mihi fecisti vias vitæ. Hoc utique in resurrectione ex persona dicitur Salvatoris; ut qui, dum post mortem ab inferis redit ad superos, incipiat notam habere viam vitæ, quæ antè habebatur ignota.

R. Filiæ Jerusalem, venite & videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus,

* In die solemnitatis & lætitiæ, alleluia. *Ps.* Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die solemnitatis. Gloria Patri. In die solemnitatis.

In tertio Nocturno.

Homilia super Evangelium: Ego sum vitis, vos palmites, ut pag. 98.

FESTA MAII.

DIE VII.

In festo S. Raphaelis Archangeli, Custodis civitatis Cordubensis, Dup. maj.

Ad Vesperas.

Ant. In conspectu gloriæ, cum reliquis de Laudibus, *Psalm.* ut in festo S. Angeli Custodis, pag. 42.

Capitulum. *Tobiæ 12.*

QUando orabas cum lacrymis, & sepeliebas mortuos, ego obtuli orationem tuam Dño. R. Deo gratias.

Hymnus.

CHriste Sanctorum decus Angelorum, Rector humani generis, & auctor.

Nobis sacratum tribue benignus

Scandere cœlum.

Angelum nobis medicum salutis

Mitte de cœlis Raphael, ut omnes

Sa-

Sanet ægrotos, pariterque nostros

Dirigat actus.

Hinc Dei nostri genitrix Maria,
Totus & nobis Chorus Angelorum

Semper assistat, simul & beata
Concio tota.

Præstet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac Nati, pariterque
sancti

Spiritus, cujus resonat per omnem

Gloria mundum. Amen.

ψ. Præcinctus Raphael intravit in domum Tobiae. Alleluia. R. Et cum gaudio salutavit eum. Alleluia.

Ad Magnificat,

Añã. Ingressus Raphael Archangelus ad Tobiam salutavit eum, dicens: Gaudium tibi sit semper. Cui Tobias ait: Quale mihi gaudium erit, qui in tenebris sedeo, & lumen coeli non video? Cui Angelus ait: Forti animo esto, in proximo est, ut à Domino cureris. Alleluia.

Oratio.

DEus, qui Beatum Raphaellem Archangelum Tobiae famulo tuo iter properanti prævium direxisti, & inter hujus viæ, ac vitæ varietates, atque discrimina donasti custodem; da quæsumus: ut ejusdem semper protegamur auxilio, quatenus vitæ præsentis vitemus pericula, & ad gaudia valeamus

pervenire cœlestia Per. Dominum nostrum.

Ad Matutin. Invitator.

Regem Archangelorum Dominum. * Venite adoremus. Allel. Venite exultemus, pag. 4.

Hymnus.

Christe sanctorum, ut *suprà*
in *Vesper.*

In primo Nocturno.

Añã. Ingressus Tobias invenit juvenem præcinctum, & quasi paratum ad ambulandum, & ignorans, quod Angelus esset, salutavit eum. Allel.

Psalmus. Domine Dominus noster, cum *reliquis ut in festo S. Gabrielis, pag. 84. qui dicuntur sub unica Añã.*

Extra tempus Pascha. Añã. 2. Angelus Raphael seipsum occultans, ait: Ego sum Azarias magni Ananiæ filius.

Añã. 3. Sanum ducam filium tuum, in regionem Medorum, & sanum tibi reducam, alleluia.

ψ. Præcinctus Raphael intravit in domum Tobiae Allel. R. Et cum gaudio salutavit eum. Alleluia.

Cum ex privilegio fiat hoc Officium semiduplex in qualibet prima die non impedita cujuslibet mensis, lectiones 1. Noct. legantur de Script. occurrente.

De Libro Tobiae.

Lectio j. Cap. 4. & 5.

Tobias vocavit ad se Tobiam filium suum, dixitque ei:
In-

Indico tibi fili mi, dedisse me decem talenta argenti, dum adhuc infans es, Gabelo in Rages civitate Medorum, & chirographum ejus apud me habeo, & ideo perquire, quomodo ad eum pervenias, & recipias ab eo supræmemoratum pondus argenti, & restituas ei chirographum suum. Perge nunc, & inquire tibi aliquem fidelem virum, qui eat tecum, salva mercede sua: ut, dum adhuc vivo, recipias eam. Tunc egressus Tobias, invenit juvenem splendidum stantem præcinctum, & quasi paratum ad ambulandum; & ignorans, quod Angelus Dei esset, salutavit eum, & dixit: Unde te habemus, bone juvenis? At ille respondit: Ex filiis Israël. Et Tobias dixit ei: Nostis viam, quæ ducit in regionem Medorum? Cui respondit: Novi, & omnia itinera ejus frequenter ambulavi, & mansi apud Gabelum fratrem nostrum, qui moratur in Rages civitate Medorum, quæ posita est in monte Ecbatanis. Cui Tobias ait: Sustine me, obsecro, donec hæc ipsa nuntiem patri meo.

R. Peto Damine, ut de vinculo improperii hujus absolvas me; aut certe desuper terram eripias me. * Ne reminiscaris Domine delicta mea, vel parentum meorum, neque vindictam sumas de peccatis meis, quia eruis susti-

nentes te. Allel. *Ps.* Omnia judicia tua justa sunt, & omnes viæ tuæ misericordia, & veritas. Nunc Domine memento mei. Ne reminiscaris.

Lectio ij. *Cap. 5.*

TUNC ingressus Tobias indicavit universa hæc patri suo. Super quæ admiratus pater rogavit, ut introiret ad eum. Ingressus itaque salutavit eum, & dixit: Gaudium tibi sit semper. Et ait Tobias: Quale mihi gaudium erit, qui in tenebris siedo, & lumen cæli non video? Cui ait juvenis: Forti animo esto, in proximo est, ut a Deo cureris. Dixit itaque illi Tobias: Nunquid poteris perducere filium meum ad Gabelum in Rages civitatem Medorum, & cum redieris restituam tibi mercedem tuam? Et dixit ei Angelus: Ego ducam, & reducam eum ad te. Cui Tobias respondit: Rogo te, indica mihi, de qua domo, aut de qua tribues tu? Cui Raphael Angelus dixit: Genus quæris mercenarii, an ipsum mercenarium, qui cum filio tuo eat? Sed ne forte sollicitum te reddam: Ego sum Azarias, Ananiæ magni filius. Et Tobias respondit: Ex magno genere es tu. Sed peto, ne irascaris, quod voluerim cognoscere genus tuum. Dixit autem illi Angelus: Ego sanum ducam, & sanum tibi reducam filium tuum. Respondens autem

To-

Tobias ait: Bené ambuletis, & sit Deus in itinere vestro, & Angelus ejus comitetur vobiscum. Tunc paratis omnibus, quæ erant in via portanda, fecit Tobias vale patri suo, & matrisuæ, & ambulaverunt ambo simul.

R. Omni tempore benedic Deum, & pete ab eo, ut vias tuas dirigat. * Et omni tempore consilia tua in ipso permaneant. Allel. *Ps.* Inquire, ut facias, quæ placita sunt illi in veritate, & in tota virtute. Et omni.

Lectio liij. Cap. 6.

Profectus est autem Tobias, & canis secutus est eum, & mansit primâ mansione juxta fluvium Tigris. Et exivit, ut lavaret pedes suos, & ecce piscis immanis exivit ad devorandum eum. Quem expavescens Tobias, clamavit voce magna, dicens: Domine invadit me. Et dixit ei Angelus: Apprehende branchiam ejus, & trahe eum ad te. Quod cum fecisset, attraxit eum in siccum & palpitare cœpit ante pedes ejus. Tunc dixit ei Angelus: Exentera hunc piscem, & cor ejus, & fel, & jecur reponere tibi: sunt enim hæc necessaria ad medicamenta utiliter. Quod cum fecisset, assavit carnes ejus, & secum tulerunt in via: cetera salierunt, quæ sufficerent eis, quousque pervenirent in Rages civitatem Medorum.

R. Memor esto fili, quoniam pauperum vitam gerimus. * Habebis multa bona, si timueris Deum. Allel. *Ps.* Fiducia magna erit coram summo Deo eleemosyna omnibus, qui faciunt eam. Habebis. Gloria. Habebis.

In secundo Nocturno.

Añā Dixit autem Angelus: Apprehende branchiam piscis, & trahe eum extra aquas. Allel.

Psalm. Coeli enarrant, ut in fest. S. Gabrielis. pag. 87. qui dicuntur sub unica *Añā*.

Extra tempus Pasch. Añā. 2. Obsecro te Azaria frater, ut dicas mihi, quod remedium habebunt ista, quæ de pisce servare jussisti.

Añā. 3. Lumina fel sanat; sed virtus cordis, & jecoris, diaboli expellit potestatem.

R. Missus est a Domino Raphael Angelus. Allel. *Ps.* Ut sanaret Tobiam, & Saram. Allel.

Sermo S. Gregorii Papæ ex Homil. 34. in Evangel.

Lectio jv.

Novem Angelorum ordines esse, testante sacro eloquio, scimus: Angelos, Archangelos, Virtutes, Potestates, Principatus, Dominationes, Thronos, Cherubim, atque Seraphim. Namque Angelos, & Archangelos penè omnes sacri eloquii pagine testantur. Cherubim verò, atque Seraphim sæpè, ut

notum est, libri Prophetarum loquuntur. Quatuor quoque ordinum nomina Paulus Apostolus ad Ephesios enumerat, dicens: Suprà omnem Principatum, & Potestatem, & Virtutem, & Dominationem. Qui rursus ad Colossenses scribens ait: Sivé Throni, sivé Dominationes, sivé Principatus, sivé Potestates. Dum ergo illis quatuor, quæ ad Ephesios dixit, conjunguntur Throni, quinque sunt ordines; quibus dum Angeli, Archangeli, Cherubim, atque Seraphim adjuncti sunt, proculdubio novem esse Angelorum ordines inveniuntur.

R. Tempus est, ut revertar ad eum, qui misit me: vos autem benedicite Deum. * Et narrate omnia mirabilia ejus. Allel. V. Corám omnibus viventibus confitemini ei, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Et narrate.

Lectio v.

SCiendum quoque, quod Angelorum vocabulum nomen est officii, non naturæ. Nam sancti illi cœlestis patriæ spiritus semper quidem sunt spiritus, sed semper vocari Angeli nequaquam possunt; quia tunc solum sunt Angeli, cum per eos aliqua nuntiantur. Unde, & in Psalmo dicitur: Qui facit Angelos suos spiritus. Ac si patenter dicat: Qui eos, quos semper

habet spiritus, etiam cum voluerit, Angelos facit. Hi autem, qui minima nuntiant Angeli, qui verò summa, Archangeli vocantur. Hinc est enim, quod ad Mariam Virginem non quilibet Angelus, sed Gabriel Archangelus mittitur; ad hoc quippe ministerium summum Angelum venire dignum fuerat, qui summum omnium annuntiabat. Qui idcirco etiam privatis nominibus censentur, ut signetur per vocabula etiam in operatione, quid valeant. Michael namque: Quis ut Deus? Gabriel autem: Fortitudo Dei. Raphael vero dicitur Medicina Dei.

R. Sufficiebat nobis paupertas nostra, ut divitiæ computarentur, numquam fuisset pecunia ipsa, pro qua misimus filium nostrum. * Baculum senectutis nostræ. Allel. V. Heu mi fili, ut quid te misimus peregrinari lumen oculorum nostrorum. Baculum.

Lectio vj.

ET quoties miræ virtutis aliquid agitur, Michael mitti perhibetur, ut ex ipso actu, & nomine detur intelligi, quia nullus potest facere, quod facere prævalet Deus. Unde & ille antiquus hostis, qui Deo esse per superbiam similis concupivit, dicens: In cœlum conscendam, suprà astrâ cœli exaltabo solium meum, similis ero Altissimo:

mo: dum in fine mundi in sua virtute relinquetur, extremo supplicio perimendus, cum Michael Archangelo præliaturus esse perhibetur, sicut per Joannem dicitur: Factum est prælium cum Michael Archangelo. Ad Mariam quoque Gabriel mittitur, qui Dei Fortitudo nominatur. Illum quippè nuntiare veniebat, qui ad debellandas aëreas potestates humilis apparere dignatus est. Raphael quoque interpretatur, ut diximus, Medicina Dei, quia dum Tobie oculos quasi per officium curationis tetigit, cæcitatibus illius tenebras tersit.

R. Benedicite Deum cœli, & coram omnibus viventibus confitemini ei. * Quia fecit vobiscum misericordiam suam. Allel. V. Ipsum benedicite, & cantate illi, & enarrate omnia mirabilia ejus. Quia. Gloria. Quia.

In tertio Nocturno.

Añã. Est hic Sara Raguelis filia, quæ tibi conjugio dabitur, & omnis substantia ejus. Alleluia. Cantate Domino, ut in festo S. Gabrielis, pag. 90, qui dicuntur sub unica Añã.

Extra tempus Pasch. Añã. 2. Septem viros habuit, quos demonium oppressit: timeo, ne mihi simile contingat.

Añã. 3. Per tres dies Orationi cum uxore tua vacabis, ut in

semine Abrahæ benedictionem in filiis consequaris.

V. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. Allel. R. Et adorabo ad Templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo. Allel.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo tempore: Erat dies festus Judæorum, & ascendit Jesus Jerosolimam. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 17. in cap. 5. Joannis.

Mirum non esse debet à Deo factum miraculum: mirum enim esset, si homo fecisset. Magis gaudere, quam mirari debemus: quia Dominus noster, & Salvator Jesus Christus, homo factus est; quam quod Divina inter homines Deus fecit. Plus est enim ad salutem nostram, quod factus est propter homines, quam quod fecit inter homines; & plus est, quod vitia sanavit animarum, quam quod sanavit languores corporum moriturorum.

R. In conspectu gentium nolite timere: vos enim in cordibus vestris adorare, & timere Deum. * Angelus enim ejus vobiscum est. Allel. V. Cantate ei canticum novum, & be-

né psallite ei in vociferatione.
Angelus.

Lectio viij.

SED quia ipsa anima nec eum noverat, á quo sananda erat, & oculos habebat in carne, unde facta corporalia videret: nondum habebat sanos in corde, unde Deum latentem agnosceret. Fecit, quód videri poterat, ut sanaretur, unde videri non poterat. Ingressus est locum, ubi jacebat magna multitudo languentium, cæcorum, claudorum, aridorum.

R. Te Sanctum Dominum in excelsis laudant omnes Angeli dicentes: * Te decet laus, & honor Domine. Allel. V. Cherubim quoque, & Seraphim Sanctus proclamant., & omnis cælicus ordo dicentes. Te decet. Gloria. Te decet.

Lectio ix.

ET cum esset Medicus & animarum, & corporum, & qui venisset sanare omnes animas crediturorum: de illis languentibus unum elegit, quem sanaret, ut unitatem significaret. Si mediocri corde, & quasi humano captu, & ingenio consideremus facientem, & quód ad potestatem pertinet, non magnum aliquid perfecit: & quód benignitatem, parum fecit. Tot jacebant, & unus curatus est: cum posset uno verbo omnes erigere.

Te Deum laudamus, pag. 14.

AD LAUDES,

& per Horas, Añã.

IN conspectu gloriæ summi Dei exaudite sunt preces Tobia, & Saræ, & missus est Angelus Domini Sanctus Raphael; ut sanaret eos. Allel.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, pag. 15.

Añã. Apprehendens Raguel dexteram filię suæ, dexterę Tobia tradidit, dicens: Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob sit vobiscum, & ipse vos conjugat, impleatque suam benedictionem in vobis. Allel.

Añã. Recordatus Tobias sermonum Raphaelis, posuit partem jecoris super carbones vivos. Allel.

Añã. Raphael Angelus apprehendit dæmonium, & ligavit in deserto superioris Ægypti. Alleluia.

Añã. Audiens Raguel, quód Tobias genere ejus viveret, benedixit Dominum cum Anna uxore sua. Allel.

Capitulum. Tob. 12

QUANDO orabas cum lacrymis, & sepeliebas mortuos, ego obtuli orationem tuam Domino. R. Deo gratias.

Hymnus.

Tibi Christe, splendor Patris,
Vita virtus cordium,
In conspectu Angelorum

Votis voce psallimus
Alternantes concrepando,
Melos damus vocibus.

Collaudamus venerantes
Omnes cœli Principes,
Sed præcipuè fidelem
Medicum, & comitem
Raphaelem, in virtute
Alligantem dæmonem.

Quo custode procul pelle,
Rex Christe piissime,
Omne nefas inimici
Mundo corde, & corpore,
Paradyso redde tuo
Nos: sola clementia.

Gloriam Patri melodis
Personemus vocibus:
Gloriam Christo canamus,
Gloriam Paraclito,
Qui Trinus, & unus Deus
Extat ante sæcula. Amen.

℣. Unus ex septem est Ra-
phael. Allel. ℞. Qui assistunt
ante Dominum. Allel.

Ad Benedictus,

Añã. De felle piscis linivit
Tobias oculos patris sui; statim-
que visum recepit. Alleluia.

Oratio.

DEus, qui Bëatum Raphael-
lem Archangelum Tobiaë
famulo tuo iter properanti præ-
vium direxisti, & inter hujus
viæ, ac vitæ varietates, atque
discrimina donasti custodem:
da quæsumus; ut ejusdem sem-
per protegamur auxilio, qua-
tenus vitæ præsentis vitemus
pericula, & ad gaudia valea-

mus pervenire cœlestia. Per Do-
minum nostrum.

*In Offic. semidup. (ex privileg.)
dicuntur suffrag. Sanctorum.*

Ad Tertiam, Añã. Aprehen-
dens.

Capitulum. Quando orabas, ut
suprà, pag. 112.

℞. *brev.* Præcinctus Raphael
intravit in domum Tobiaë. Allel.
allel. Præcinctus. ℣. Et cum gau-
dio salutavit eum. Allel. allel.
Gloria. Præcinctus. ℣. Missus est
á Domino Raphael Angelus. Al-
lel. ℞. Ut sanaret Tobiam, &
Saram. Allel.

Ad Sextam, Añã. Recordatus
Tobias.

Capitulum. Tob. cap. 12.

Nunc autem misit me Domi-
nus, ut curarem te, & Sa-
ram uxorem filii tui á dæmonio
liberarem.

℞. *brev.* Missus est á Domi-
no Raphael Angelus. Allel. Allel.
Missus. ℣. Ut sanaret Tobiam,
& Saram. Allel. allel. Gloria.
Missus. ℣. In conspectu Angelo-
rum psallam tibi Deus meus. Al-
lel. ℞. Et adorabo ad Templum
sanctum tuum, & confitebor no-
mini tuo. Alleluia.

Ad Nonam, Añã. Audiens Raguel.

Capitulum. Tob. cap. 12.

Tempus est, ut revertar ad
eum, qui me misit, vos
autem benedicite Dominum, &
enarrate omnia mirabilia ejus.

℞. *brev.* In conspectu Ange-

lorum, psallam tibi Deus meus. Allel. allel. In conspectu. *Ps.* Et adorabo ad Templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo. Allel. allel. Gloria. In conspectu. *Ps.* Unus ex septem est Raphael. Allel. *R.* Qui assistunt ante Dominum. Allel.

In secundis Vesperis,
Omnia ut in primis, & loco ultimi dicitur Psalm. Confitebor tibi Domine, *pag. 55. A Cap. fit de Apparit. S. Michael. & com. S. Raphaelis.*

Añã. Ego sum Raphael unus ex septem, qui astamus ante Dominum, & cum hoc dixisset, ablatum est ab aspectu eorum. Allel.

Ps. Præcinctus Raphael intrauit in domum Tobie. Allel. *R.* Et cum gaudio salutavit eum. Allel.

Oratio.

Deus qui Beatum, *ut supra in Laud.*

DIE XVIII. MAII.

Dedicatio Ecclesiæ Matricis Cordubensis, duplex 1. class. & habet Octavam. Omnia sicut in communi Dedicationis Ecclesiæ, præter sequentia.

Si hoc festum venerit tempore Paschali, additur Alleluia Añis., Invitator., Responsorii Matutinatorum, & brevibus, ac versiculis: & tres Psalmi cujuscunque Nocturni dicuntur sub prima Añã. illius Noct.

In secundo Nocturno.

Ex Chronico Ruderici Archiepiscopi Toletani.

Lectio iv.

Alfonsus Rex Hispaniæ cognominatus Imperator præstantem adiit Cordubam civitatem exercitu magno undique coacto; sed Rex Cordubensis Abengamia illius exercitum timens, & potestatem neque resistere valens, Imperium Alfonso tradidit civitatis. Ingressus Imperator nobilissima urbem, jussit Mezquitam Majorem rebus sacris faciendis quam citissime consecrari. Mundavit Mezquitam Raimundus Archiepiscopus Toletanus, in qua sacra solemnia Catholico ritu sunt celebrata. Cumque necessario cogeretur à civitate discedere Imperator Alfonsus, malè persuasus civitatis custodiam eidem Abengamiæ Regi, homagio recepto, commisit gubernandam. Qui vir, Rege discedente, fidem fregit, & Cordubam suo sibi retinuit Imperio.

R. Orantibus in loco isto, * Dimitte peccata populi tui Deus, & ostende eis viam bonam, per quam ambulent, & da gloriam in loco isto. *Ps.* Qui regis Israël intende, qui deducis velut ovem Joseph, qui sedes super Cherubim. Dimitte. *Benedictio.* Christus perpetuæ.

Lec-

Lectio v.

MAnsit autem Corduba ex eo tempore sub Saracenorum sceptro usque ad Regis Ferdinandi Tertii tempus; quo Rege cum Seraceni proceres Cordubenses pervicaciter popularibus injuriam irrogarent, eosdem populares fecerunt sibi graviter offensos; qui pactione cum Christianis facta, aditum illis urbis capiendæ promiserunt. Quam Christiani læti suscipientes vigesima quarta die mensis Januarii sub obscuro noctis silentio urbem ipsam invadunt; & dormientibus custodibus, scalis admotis, eam ingrediuntur; eaque urbis parte quæ Axerquia vocatur, occisis Maurorum præsidiiis, potiuntur: ubi civium incursionibus resistendo, turres adversus eos fortius munierunt. Ferdinandus Rex per literas certior factus, vocatis regni proceribus, & populorum totius Castellæ, atque Legionis militibus auxiliariis, Christianis daturus suppetias pro tempore, brevi militum manu Cordubam advenit, etsi imbrium, & amnium impedimento aliquantulum remoratus. Ubi expectato, collectoque exercitu, ita coarctavit urbis ambitum, ut Mauros in sui deditionem coegerit devenire. Qui salvis corporibus, civitatem deseruere, porsus Regi Ferdinando cedentes.

R. O quàm metuendus est locus iste: * Veré non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cæli. *Ps.* Hæc est domus Domini firmiter ædificata, benè fundata est supra firmam petram. Veré. *Benedictio.* Ignem sui amoris.

Lectio vj.

IGitur anno Domini millesimo ducentesimo trigesimo sexto, vigesima nona die Junii in solemnitate Apostolorum Petri, & Pauli civitas ipsa Cordubensis regia nimirum, & Patricia, sese Regi præclaro tradidit possidentem, Rex eo die Mezquitam Majorem, quæ cunctas Saracenorum, atque Arabum ornatu, & magnitudine superabat, in honorem Deiparæ Virginis Mariæ dicari Deo sanctissimè constituit. Præerat tunc Ecclesiæ Toletanæ Rudericus Archiepiscopus, qui apud Sedem Apostolicam eo tempore morabatur, cujus vicem gerebat Joannes Episcopus Oxomensis, Regius Cancellarius, qui prædictam Mezquitam aqua benedicta mundavit, eliminata Mahometi spurcitia, præsentibus Gundisalvo Conchensi, Dominico Beatiensi, Adamo Placentino, & Sanctio Cauriensi Episcopis Regem ad bella sequentibus.

R. Mané surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum votavit Domino; * Veré locus iste

sanctus est, & ego nesciebam. *ψ.*
Cumque evigilasset Jacob de
somno, ait. Veré. Gloria Patri.
Veré.

DIE XXI. MAIL.

Infesto S. Secundini Mart. Dup.

*Omnia de com. Mart. temp.
Pasch. ut infesto Ss. Heliæ, &
Soc. pag. 96. præter hæc, quæ
sequuntur.*

Oratio.

PRæsta quæsumus, omnipo-
tens Deus: ut qui beati Se-
cundini Martyris tui natalitia
colimus, intercessionem ejus in
tui nominis amore roboremur.
Per Dominum.

In primo Nocturno,

*Lectiones de Scriptura occur-
rente.*

In secundo Nocturno.

*Ex Martyrologiis, & Hispaniæ
Sanctoralibus.*

Lectio iv.

CUM funestis æqué, atque sa-
cilegis Imperatorum edic-
tis Christi fideles ubique gen-
tium configerentur; Hispania
nostra & numero, & dignitate
Martyrum maximé floruit. Et
Bætica imprimis Provincia, &
ejus caput Corduba Colonia Pa-
tricia ingentem virorum parité-
r, atque fœminarum copiam
tulit, qui solum nostrum suo
sanguine consecrarunt. Inter
quos beatus Secundinus per va-

rias certaminum vices, supera-
ta adversarii nequitia, demùm
palmam tulit in persecutione
Diocletiani anno Domini tercen-
tesimo sexto. Cujus martyrii se-
ries oblivione hominum, & inju-
ria temporum oblitterata, vivit
tamen in memoria æterna: ubi
justi ab oblivione mala timere
non possunt.

R. Lux perpetua lucebit sanc-
tis tuis Domine, * Et æterni-
tas temporum, alleluia. alleluia.
ψ. Lætitia sempiterna erit super
capita eorum: gaudium & exul-
tationem obtinebunt. Et æterni-
tas. *Benedictio.* Christus perpe-
tuæ.

*Lecl. v. & vj. erunt ex sermo-
ne sancti Ambrosii: Dignum, &
congruum, ut in pag. 105.*

In tertio Nocturno.

Evangel. Ego sum vitis vera,
*de com. Martyr. temp. Paschal.
ut infesto S. Perfecti, pag. 103.*

*Extra temp. Pasch. Homil.
Nolite arbitrari, pag. 64.*

FESTA JUNII.

DIE III.

Infesto S. Isaac Mart. Dup.

*Omnia de com. Mart. temp. Pas-
ch. ut infesto Ss. Heliæ, & Soc.
pag. 96 præter hæc, quæ sequun-
tur propria.*

Oratio.

PReces populi tui, quæsumus
Domine, clementer exaudi,
ut qui Beati Isaac Martyris tui
nata-

natalitia colimus, & annua solemnitatem lætemur, & ejus pro nobis apud te perpetuò patrociniā sentiamus. Per Dominum nostrum.

*In primo Nocturno,
Lectioes de Scriptura occurrente.*

*In secundo Nocturno.
Ex D. Eulogio in præfatione ad
Memor. Sancti.*

Lectio iv.

INter eos, qui Cordubæ sub Arabum imperio vitam pro Christo fuderunt, haud dubiè principatum obtinet sanctus Isaac Monachus, qui primus è Tabanensi cœnobio Judicem adiit, ac per speciem discendæ superstitionis Arabicæ rogat, ut ejus sibi capita edisserat. Quod ille dum facit, beatus Isaac Arabicè, ut erat apprimè literis imbutus Arabicis: Mentitus, ait, est vobis, ita maledictionibus tabescat divinis, qui tanto scelere implicatus, tantorum agmina perditorum in vasit, secumque inferorum baratro mancipavit.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit illi. *Benedictio.* Christus perpetuè.

Lectio v.

Tunc Judex nimio stupore turbatus, ac veluti amens effectus, ubertim lacrymasse, & exprobranti sibi Monacho vix respondere potuisse perhibetur. Quare alapam illi impetit, vinctisque mandavit. Mox ad Regem causa defertur, qui tantæ accusationis eventu perterritus, capitis in eum sententiam pronuntiavit. Ex cujus edicto capite ille plectitur, & de stipite pedibus appensus, ultra amnem in urbis spectaculum collocatur anno Domini octingentesimo quinquagesimo primo, mensis Junii die tertia. Sed post aliquot dies corpus ejus in cineres redactum, & in flumen projectum est.

R. Desiderium anime ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. V. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate. *Benedictio.* Ignem sui.

Lectio vj.

Sed opere pretium erit exponere, quæ ante ortum, & post obitum indicia, vel prodigia claritatem ejus ostenderint. Ter enim una die, paulò ante quam nasceretur, visus est loqui: sed vim verborum parens rei novitate perterrita nequam potuit intelligere. Cumque

que septennis esset, virgo quædam cernit per visum globum luminis é Cœlo descendere; quem inter spectantium turbam solus manibus excipiens, totum ebibit, futuræ charitatis, atque virtutis non dubio documento. Post ejus autem obitum Sacerdos quidam ex cœnobio Tabanensi post sacrum factum die Dominico, qui erat ab ejus martyrio quintus, paululùm obdormiscens pulcherrimum puerum sibi videt assistere, schedam miræ pulchritudinis manibus præferentem. Quam cum accepisset ab eo, hæc in illa legit inscripta: Sicut pater noster Abraham Isaac filium Deo in sacrificium obtulit, ita nunc sanctus Isaac in conspectu Domini sacrificium pro fratribus immolavit. Et continuó nuntii quidam ex urbe vera esse visa nararunt.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. V. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam pulchritudinis. Gloria. Et coronam.

In tertio Nocturno,

Homilia in Evangelium, Si quis vult venire; sed si venerit temp. Pasch. dicitur: Ego sum vitis vera, ut in fest. S. Perfecti, pag. 103.

In festo Beati Sanctii Martyr.

Dupl.

Omnia de com. Mart. temp. Pasch. ut in festo SS. Helicæ, & Soc. pag. 96. præter hæc, quæ sequuntur.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui beati Sanctii Martyris tui natalitia colimus, intercessionem ejus in tui nominis amore roboremur. Per Dominum.

In primo Nocturno,

Lection. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno,

Lection. iv.

Ex D. Eulogio in Memoriali Sancti. lib. 2. cap. 3.

BEatus Sanctius sancti Eulogii discipulus, adolescens ex Alba oppido Galliæ Comatæ olim in servitutem abductus, tunc autem inter militares Arabici Regis pueros liber adscriptus, regiis Cordubę sumptibus alebatur. Sed cum pluris hereditatem æternæ, atque cœlestis vitæ duceret, quàm fluxæ atque mortalis; hæretici vatis detestatur insaniam, & Catholicam fateri non dubitat veritatem. Itaque regiis privatus muneribus, & secundo post beatum Isaac die jugulatus, & affixus, perrexit ad Christum, anno Do-

mini octingentesimo quinquagesimo primo, die Junii quinto.

Extra tempus Paschale, Lectio v. & vj. de sermone S. Augustini, Triumphalis, ut in festo S. Abundii II. Julii, sed temp. Pasch. Dignum, & congruum, ut pag. 105.

In tertio Nocturno,

Evang. Nolite arbitrari, ut pag. 64. nisi venerit tempor. Paschali, tunc enim dicitur: Ego sum vitis vera, de com. Mart. temp. Pasch. ut in festo S. Perfecti, pag. 103.

DIE VII. JUNII.

In festo Ss. Petri, Vvalabonsi, & Socior. Mart. Dup.

Omnia de com. Mart. temp. Pasch. ut in festo Ss. Heliae, & Soc. pag. 96. præter hæc, quæ apponuntur propria.

Oratio.

DA, quæsumus, omnipotens Deus populo tuo cum Beatorum Martyrum tuorum Petri, & sociorum ejus patrocinio supplicanti, & tantæ fidei exemplo proficere, & æternæ vitæ reperire subsidium. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno,

Lectioes de Scriptura occurrente.

*In secundo Nocturno,
Ex Memoriali Sanctorum D. Eulogii, lib. 2. cap. 4.*

Lectio iv.

BEatorum Martyrum Isaac, & Sanctii cruore irrigata tellus Cordubensis, tria post diem tertium paria cœlo peperit. In his Petrus sacerdos Astigitanus, & Vvalabonsus diaconus Marię Martyris frater, qui Cordubam discendarum artium causa convenerant, & ob doctrinæ, morumque præstantiam Cuteclarensi virginum cœnobio præferti sunt: Sabinianus quoque ex Froniano Cordubæ vico, & Vvistremundus Astigitanus ex Armitatensi Beati Zoyli cœnobio, ad subeundum pro Christi fide martyrium processere.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illasi in aquis validis: * Terra apparuit arida: & in mari Rubro via sine impedimento. V. Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquę, & torrentes inundaverunt. Terra apparuit. V. Jube domne benedicere. Christus perpetuæ det nobis gaudia vitæ. R. Amen.

Lectio v.

HAbentius prætereâ Cordubensis austeritate vitæ præclarus, qui Monachorum vitam amplexus in cœnobio sancti Chris-

Christophori, quod ultra, flumen ad urbem spectabat, voluntario sese carcere inclusit, nec nisi per fenestram, id que raró, ad se venientibus sui copiam faciebat. Ibi sæculo mortuus, ferreis ad carnem indutus laminis, Christo vivebat, ac sese ad illa, quæ pro eo passurus erat, tormenta miles strenuus informabat.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut heredes fierent in domo Domini. *Ps.* Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut heredes. *Benedictio.* Ignem sui amoris.

Lectio vj.

Tri quinque viri fortissimi cum beato sene Hieremia simul ad expugnandum hostem improbum accedentes, uno ore clamaverunt, se in eadem fidei professione manere; confiteri Christum; Vatem suum impurissimum detestari. Hæc cum dicerent, jugulari jubentur; accurrunt lictores, & cæteros quidem illæsos, beatum veró Hieremiam flagris graviter cæsum, & inter ipsa verbera emortuum, ac vix hærentem gressibus trahunt; & cunctos capite plectunt, anno Domini octingentesimo quinquagesimo primo, die Junii septimo. Corpora stipitibus affixa, pauló post flammis

exusta sunt, & cineres in flumen sunt ijecti.

R. Tanquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum: * quoniam donum, & pax est electis Dei. *Ps.* Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evangelium: Descendens Jesus de monte, de com. plur. *Mart.* nisi fuerit temp. *Pasch.* tunc enim dicitur: Ego sum vitis, vos palmites, ut in festo Ss. Helie, & Soc. pag. 98

DIE XV. JUNII.

In festo Sanctæ Benildis Matronæ Mart. Dup.

Omnia sanctæ Martyris tantum, præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui inter cætera potentie tuæ miracula etiam in sexu fragili victoriam martyri contulisti: concede propitius; ut qui beatæ Benildis Martyris tuæ natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum.

In primo Nocturno,
Lectiones de Scriptura occurrente.

In Secundo Nocturno,
Ex D. Eulogio in Memoriali
Sanctorum lib. 3. cap. 9.

Lec-

Lectio jv.

Sacracenorum avida cruoris impietas Anastassi, & socio-
rum plus lacescita virtute, quàm
exsaturata sanguine, quem pri-
diè fuderat, nova quotidie feri-
tatis documenta promebat. Ma-
nus itaque recenti cruore fœda-
tas Benildi fœminæ jam ætate
provectæ intulerunt, & in ea-
dem fidei professione constanti,
vitam eripuerunt anno Domini
octingentesimo quinquagesimo
tertio, die verò Junii decimo-
quinto. Corpus post aliquot dies
ingenti concrematum incendio
in flumen dispersum est.

R. Propter veritatem, &
mansuetudinem, & justitiam. *
Et deducet te mirabiliter dex-
tera tua. V. Specie tua & pul-
chritudine tua, intende, pros-
perè procede, & regna. * Et
deducet te.

Sermo Sancti Joannis Chrysos-
tomi.

*Serm. 67. de diversis novi Testa-
menti locis.*

Lectio v.

EGO maximè commemora-
tiones diligo Martyrum,
diligo, & amplector: atque om-
nes quidem, sed tum præcipuè,
cùm mulierum certamina propo-
nuntur. Quotò ergo infirmius
est vas, tantò major est gratia,
tantò illustrius est trophæum,

tantò insignior est victoria; non
ob imbecillitatem sexus athle-
tarum, sed quòd per ea, qui-
bus vicerat inimicus, nunc
etiam vincatur.

R. Dilexisti justitiam, &
odisti iniquitatem. * Propterea
unxit te Deus, Deus tuus oleo
lætitiæ. V. Propter veritatem,
& mansuetudinem, & justitiam.
* Propterea unxit.

Lectio vj.

PER mulierem vicit, per mu-
lierem superatus est. Hoc
illius antea telumerat; hoc illius
nunc cædis factum est instru-
mentum, hoc vas apparuit in-
superabile. Peccavit illa prior,
& mortua est: ista mortua est,
ne peccaret. Illa tum futilis
promissi spe inflata Dei leges
violavit; hæc vitam præsentem
contempsit, ne fidem in suum
benefactorem ejuraret. Quam
igitur deinceps sperare pote-
runt, excusationem viri, si
molles sint, & ignavi; quam
verò veniam, cùm fortiter, ac
viriliter se gerant mulieres, cùm
adéo se generosè ad certaminæ
pietatis accingant.

R. Fallax gratia, & vana est
pulchritudo: * Mulier timens
Deum, ipsa laudabitur. V. Date
ei de fructu manuum suarum, &
laudent eam in portis opera ejus.
Mulier. Gloria. Mulier.

In tertio Nocturno.

Homilia in Evang. Simile est

Q Reg-

Regnum cœlorum Thesatro, de eodem commun. 9. lect. ex duabus Ss. Viti, & Soc.

DIE XVI. JUNII.

In festo S. Fandilæ Mart.

Dup.

Omnia dicuntur ut in festo D. Eulogii, pag. 56. præter hæc, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui populum tuum beati Fandilæ Martyris tui annua solemnitate lætificas: concede propitius; ut quem læti veneramur officio, etiam piæ conversationis sequamur exemplo. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno,

Lectio. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno,

Ex D. Eulogio in Memoriali Sancti. lib. 3. cap. 7.

Lectio jv.

BEatus Fandila Presbyter oris æquæ, atque vitæ honestate conspicuus, primus sub initium regni Mahomad aditum martyrio patefecit. Is enim ex Accitana patria Cordubam discendi gratia veniens, in Tabanense cœnobium militaturus Deo se contulit. Brevisque tantum humilitate, & obedientia processit, ut in Monasterio Sancti Salvatoris ad Pinnam Mellariam non procul ab urbe sito ad officium Sacerdotale provectus

fuerit vel invitus. Quod ministerium ubi suscepit, jejuniis, vigiliis, & orationi propensius cœpit insistere, ambulans de virtute in virtutem, visurus Dominum in Sion.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Descenditque cum illo in foveam; & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit illi. *Benedictio.* Christus perpetua.

Lectio v.

PER id tempus Arabici Regni proceres superiorum Martyrum constantiam Christianis per ludibrium objectabant; & enervatam jam, & fractam in eis virtutem calumniabantur. Factum itaque divinitus videtur, ut hic strenuus Christi miles ad certamen ultrò descenderet, qui Dei causa suscepta, suorum etiam virtutem, fidemque præstaret. Comitante igitur ipsum perfectione timoris Domini, cum omnia terrena despiciens mentem cœlo suspenderet, cuperetque dissolvi potius, & cum Christo manere, quam rebus hæere caducis, obfirmato vultu pergit ad Judicem; Evangelium prædicat; impudicum exprobrat Vatem; ejusque cultores ultricia apud inferos luituros pœnarum incendia protestatur.

R.

¶. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. V. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate. *Benedictio.* Ignem sui.

Lectio vj.

Judex illum in carcerem, & vincula trudit; & rem ipse ad Regem continuó refert, qui accensus igne furoris immensi jubet, imprimis Episcopum comprehendi: sed ille satellitum diligentiam fuga prævertit. Jusserat etiam Christianos omnes generali sententia perdere, fœminasque publico distractu dispergere, præter eos, qui, spreta Christi religione, superstitionem sui Vatis induerent. Sed à Regni proceribus mitigatus iracundiam beati Fandilæ cruore sedavit. Occisum itaque patibulo secundum amnem suspendit, anno Domini octingentesimo quinquagesimo tertio, Idibus Junii.

¶. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. V. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam pulchritudinis. Gloria. Et coronam.

In tertio Nocturno,

Homilia in Evangel. Nolite

arbitrari, ut pag. 64.

DIE XVII. JUNII.

In festo Ss. Anastasii, Felicis, & Dignæ Martyrum, Dup.

Omnia ut in festo Ss. Gumesindi, & Servi Dei, pag. 1 exceptis sequentibus.

Oratio.

Deus, qui nos annua sanctorum Martyrum tuorum Anastasii, Felicis, & Dignæ solemnitatem lætificas: concede propitius; ut quorum gaudemus meritis, acceadamur exemplis. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno,

Lectioes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno,

Ex D. Eulogio in Memoriali Sanctorum lib. 3. cap. 8.

Lectio jv.

Postero die quam beatus Fandila impia Arabum crudelitate sublatus est, triumphum ab illis retulit. Anastasius Presbyter; qui ab ineunte ætate apud basilicam Sancti Acisclii bonis artibus eruditus ad plenam usque juventutem ibidem in Diaconatus officio degens, monasticam deinde vitam instituit, & Sacerdotium adeptus, ad bravium supernæ vocationis per martyrium penetravit: itaque Deo adjuvante, concito gressu palatium petens, se Judici sistit, hostemque fidei veridici-

ridicis assertionum stimulis ferrens, gladio confestim abscissus suspenditur. Cum quo & Felix Monachus Complutensis eadem de causa jugulatus affigitur.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida: & in mari Rubro via sine impedimento. V. Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt. Terra aparuit. V. Jube domne benedicere. Christus perpetuæ det nobis gaudia vitæ. R. Amen.

Lectio v.

MOX sub nonam ejus diei horam virgo quædam adolescentula merito, & nomine Digna ex Cœnobio Tabanensi, Deo revelante, procesit ad palmam. Paulo namquæ ante martyrium suum assistere sibi per somnium videt puellam habitu, & specie percomptam Angelico, rosas, ac lilia manugestantem. Quam cùm de nomine, causaque sui exploraret adventus: Ego, inquit, sum Agatha, olim propter Christum diris attrita suppliciiis, & nunc veni partem tibi purpurei muneris hujus deferre. Accipe libens donarium, & viriliter age in Domino; nam reliquias rosarum, ac liliorum, quas in manibus servo; post te ex hoc loco data sum migra-

turis. Cumque rosam Dignæ reliquisset in manibus, auris subblata cœlestibus ab oculis inuentis evanuit.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut heredes fierent in domo Domini. V. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut heredes. *Benedictio.* Ignem sui amoris.

Lectio vj.

Nihilominus tamen de se tam humiliter sentiebat, ut, ne se Dignam, sed indignam potius appellarent, cum lacrymis etiam postularet. Cùmque martyrii sui speciem cum servati pudoris argumento in flore illo purpureo pariter cepisset, quibus ad illud modis aspirare posset, sæpius cogitabat. Ejusque amore à die revelationis suæ succensa, cum socios pendere cognoverit, apertis silenter cœnobii claustris, concito gradu ad Judicem pergit, & cur eos impiè trucidarit, intrepida percontatur. Deinde fidei confessionem retexens à lictoribus jugulatur, & ultrà flumen cum sociis equuleo deorsum versa suspenditur, anno Domini octingentesimo quinquagesimo tertio, die Junii decima quarta.

R. Tanquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accipit illos: & in tempore erit res

pec-

pectus illorum : * quoniam donum , & pax est electis Dei. *ψ.* Qui confidunt in illum , intelligent veritatem : & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno,

Homilia in Evangelium: Cum audieritis praelia , pag. 13.

DIE XXI. JUNII.

Infesto Sancti Pelagii Martyris, Dup.

Ad Vesper. Añce. de Laud. Psalm. Capit. Hymn. & Vers. ut in festo D. Eulogii , pag. 56. præter ea , quæ sequuntur propria.

Ad Magnificat.

Añce. Ministri potestate accepta á Rege sacrilego crudelissimè ab hora septima ad Vesperum usque B. Pelagium cruciaverunt. Cum interim B. Martyr clamaret : Domine eripe me de manu inimicorum meorum.

Oratio.

OMnipotens sempiternè Deus, qui infirma mundi eligis, ut fortia quæque confundas: concede propitius; ut qui te in Beato Pelagio Martyre tuo mirabilem prædicamus, ejus preces apud te ad nostrum sentiamus provenire subsidium. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno,

Lect. Debitor es sumus ut in die S. Eulogii. pag. 58.

R. j. Pelagius obses datus

pro Hermoigio Episcopo, cum decem tantum esset annorum.

* Castus in carcere, sobrius, & quietus, orationibus vigil, lectioni assiduus vitam agebat. *ψ.* Dominicę legis memor, pię conversationis ascitor, modestus, & risui non facilis tentationibus fortiter resistebat. * Castus in carcere.

R. ij. Omnia, ò Rex, nihil sunt; finem habent. & cum suis spatiis transeunt. * Porro Christus, quem ego colo, nescit finem habere. *ψ.* Ipsum non negabo; Christianus sum, fui, & ero. * Porro.

R. iij. Cum Rex petulanter eum tangere vellet; puer sanctissimus dixit: * Tolle, canis improbe, numquid me vobis similem, & effœminatum existimas? *ψ.* Vestem pretiosam, qua indutus erat, abscidit, & fortem in palestra se Christi athletam constituit, dicens: * Tolle. Gloria Patri. Tolle.

In secundo Nocturno,

Ex Historia Reguelis Presbyteri, qui ejus martyrio interfuit

Lectio jv.

Hermoigius Tudensis Episcopus á Mauris in prælio ad Vallem Luncarię captus, & Cordubam in carcerem ductus obsidem pro se consobrinum suum Pelagium dedit. Qui natus annos vix decem, inclusus in car-

carcere, trienium in eo & sex amplius menses, admirabili virtutum exemplo præluxit. Lektioni, & orationi vacabat, integritatem servabat mentis, & corporis; & in frangendis vitiis, & refellendis hostium tentationibus verè Christianum robur ostendit. Mira pueri pulchritudo impuri Regis cupiditatem accendit: cujus explendæ gratia illum ad se jubet deferri; quem ubi veste indutum regali conspexit, speciosis, magnisque promissis hortatur, ut Christum neget, & Pseudopphetam confiteatur. At ille universa despiciens Christum coràm hominibus nec erubuit, nec destitit confiteri.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. * Et dedit illi.

Lectio v.

Cumque Rex illum joculariter tangere vellet: Facesse, inquit, canis, numquid me similem tuis effoeminatum existimas? Hæc cum diceret, pretiosas, quibus indutus erat, vestes abscidit, & fortem se Christi Athletam in palestra constituit. Rex illum ferreis jubet torqueri forcipibus, ac strictim tamdiu sursum, deorsumque versari,

quousque aut animam exhalaret, aut Christum Deum esse negaret. Sed adhuc in sua fide constantem membratim jubet gladio scindi, & projici in flumen. Quæ ministri potestate accepta, per immania in eum ludibria debachatisunt. Nam alius brachium radicis amputavit; alius tibias; manus alius, quas ille ad Deum levabat, dissecauit; cervicem denique alius ferrare non destitit.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate laborum ejus non fraudasti eum. V. Quoniam prævenisti eum, in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. * Et voluntate.

Lectio vj.

Inter hæc carnificinam beatus Pelagius fessus anhelabat; & sanguine pro sudore manante, stabat martyr intrepidus; & quia, qui sui miseretur, nemo hominum erat, Deum solummodo invocabat, dicens: Domine eripe me de manu inimicorum meorum. Quas inter voces spiritum emisit Deus, anno Domini non-gentesimo vigesimo quinto, die Junii vigesimo sexto. Corpus deinde in flumen projectum est; sed repertum cum esset à fidelibus, caput in templo Sancti Cypriani, membra, cætera ad S.

Genesium inhumantur. Sanctius postea, & Ranimirus Reges ejus corpus ab Rege Habberraghman impetrarunt, & Legionem cum solemnī Episcoporum legione transtulerunt. Unde etiam cum in eam urbem Regis Almanzorī adventus metueretur, Ovetum relatum est: nec inibi solum, sed per Astures, Gellicos, & veteris Castellae urbes sacris suis templis religiosissime colitur.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. V. Cibavit illum Dominus pane vitae, & intellectus: & aqua sapientiae salutaris potavit illum: * Et coronam pulchritudinis. Gloria Patri. * Et coronam.

In tertio Nocturno,

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tracl. 51. in Joann. super medium.

IPse Dominus Jesus erat granum mortificandum, & multiplicandum: mortificandum in-

fidelitate Judaeorum, multiplicandum fide populorum. Jam vero exhortans ad passionis suae sectanda vestigia: Qui amat, inquit, animam suam, perdet eam. Quod duobus modis intelligi potest. Qui amat, perdet: id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenere in Christo, noli mortem timere pro Christo. Item alio modo: Qui amat animam suam, perdet eam: noli amare, ne perdas: noli amare in hac vita, ne perdas in aeterna vita.

R. Corona aurea super caput ejus: * expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis. V. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. * Expressa.

Lectio viij.

HOC autem, quod posterius dixi, magis habere videtur Evangelicus sensus. Sequitur enim: Et qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custodit eam. Ergo, quod supra dictum est, qui amat (subintelligitur, in hoc mundo) ipse utique perdet: qui autem odit (utique in hoc mundo) in vitam aeternam ipse custodit eam. Magna, & mira sententia, quemadmodum sit hominis in animam suam amor, ut pereat, odium, ne pereat. Si male amaveris, tunc odisti: si bene

né oderis, tunc amasti. Felices, qui oderunt custodiendo, ne perdant amando.

R. Hic est veré martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * qui minas judicum non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsit, sed ad cœlestia regna pervenit. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. * Qui minas. Gloria Patri. * Qui minas.

Lectio jx.

SED vide, ne tibi subrepat, ut te ipsum velis interimere, sic intelligendo, quod debes odisse in hoc mundo animam tuam. Hinc enim quidam maligni, atque perversi homines, & in se ipsis crudeliores, & sceleratiores homicidæ flammis se donant, aquis se præfocant, præcipitio se collidunt, & pereunt. Hoc Christus non docuit: imò etiam diabolo præcipitium sibi suggerenti respondit: Redi retró Satanas: scriptum est enim: Non tentabis Dominum Deum tuum. Petro autem dixit, significans qua morte clarificaturus erat Deum: Cùm esses junior, cingebas te, & ambula-bas, quò volebas: cùm autem senueris, alter te cinget, & feret, quò tu non vis. Ubi satis expressit, non á se ipso, sed ab alio debere occidi, qui vestigia sequitur Christi.

Te Deum laudamus, pag. 14.

AD LAUDES,

& per Horas, Añã.

PER trium annorum & semicirculum beatus Pelagius detentus in carcere, orationibus vigil, lectioni assiduus, sanctissimé vitam agebat.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, pag. 15

Añã. Cùm esset venusta facie pulcherrimus sanctus Pelagius, Regi ejus insignis forma denunciatur. *Añã.* Rex, visa ejus insigni forma, multis blanditiis ipsum hortatur, ut Christum abneget; sed Sanctissimus juvenis pro Christi amore cuncta despexit. *Añã.* Rex ira stimulatus: Torquete, inquit, illum forcipibus ferreis, quousqué aut animam exhalet, aut Christum esse Dominum deneget. *Añã.* Cùm immobilem illius constantiam videret, jussit eum membratim gladio scindi, & in flumen projici.

Capitul. & Hymn. ut in festo S. Eulogii, pag. 66.

Ad Benedictus,

Añã. Beatus Pelagius inter blanditias, minasque Christum confitebatur, eligens magis mori pro veritate, quam vivere seculo & carere justitia.

Oratio.

Omnipotens serpiternè Deus, qui infirma mundi eligis, ut fortia quæque confundas: concede

cede propitius; ut qui te in beato Pelagio Martyre tuo mirabilem prædicamus, ejus preces apud te ad nostrum sentiamus provenire subsidium. Per Dominum nostrum.

Ad Horas. & ad secundas Vesper. Añæ. de Laudib. Psalmi. Capit. Hymn. & Vers. de commun. unius Martyr.

Ad Magnificat,

Añæ. Ministri ut in primis Vesper. pag. 125.

DIE XXVII. JUNII.

In festo Sancti Zoyli Martyris, Dup.

Officium ut in die D. Eulogii, pag. 56. præter hæc, quæ sequuntur propria.

Oratio.

DEUS, qui nos beati Zoyli Martyris tui meritis, & intercessione lætificas: concede, quæsumus, populo supplicanti, ejus semper & exemplo proficere, & oratione defendi. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno,

Lectioes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno,

Extotius fermé Hispaniæ Brevariis, & vetustissimis, quorum magna est auctoritas, Sanctoralibus.

Lectio jv.

BEATUS Zoylus Cordubæ præclarissimis parentibus ortus,

ab incunabilis Christianæ veritati addictus est. Qui adolescentiam ingressus, cum Christum publicè fateretur, ac prædicaret; comprehensus ab idolatris sub persecutione Diocleciani, & Maximiani Imperatorum ad prætorium Præsidis delatus est. Præses ad culturam dæmonum illum adducere conabatur, jam muneribus, jam blandis sermonibus aggrediens; nonnunquam etiam supplicia intentans perterrefaciebat. Sed virum sanctum non valens à proposito tamentis ullis detrahere; post verbera, & ungulas ferreas, renibus à tergo extractis, morte tandem affecit: & simul cum eo decem alios ac novem socios, qui in eadem Religionis causa certabant, impiè trucidavit.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. *Ψ.* Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. * Et dedit illi.

Lectio v.

CUJUS corpus, ne posset à Christianis agnosci, ac juxta meritum venerari, inter peregrinorum corpora sepultum. Si sebuti tandem Regis orthodoxi temporibus, cum jam pace Ecclesia frueretur, cœlitus revelatum est. Nam vir quidam ex

R Go-

Gothorum nobili propagine Agapitus ob vitæ, morumque præstantiam in Episcopum Cordubensem electus, per quietem divinitus audivit, quo locos sanctus Zoylus pro Christo mortem pertulerit, & furtim sepultus fuerit.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate laborum ejus non fraudasti eum. V. Quoniam prevenisti eum, in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. * Et voluntate.

Lectio vj.

QUI postera confestim die convocatis fratribus, & universo ferè populo, quæ sunt per somnium revelata recensuit; simulque omnes in præmonstratum locum deduxit; quò cùm est perventum, Episcopus ipse rastrum primus arripiens, terram effodere non prius destitit, quam, Deo sibi suggerente vires, ad corpus sanctissimum penetravit. De Ecclesia ejus nomini, & ossibus dedicata, & frequenti Monachorum Cœnobio ad Armilatam fluvium in montanis Cordubensibus posito, & sanctitate imprimis, ac numero Martyrum celebri, scribit Beatus Eulogius in Memoriali Sanctorum.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam

pulchritudinis posuit super caput ejus. V. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. * Et coronam pulchritudinis. Gloria Patri. * Et coronam.

In tertio Nocturno,

Homil. super Evangel. Amen, amen dico vobis, Nisi granum, ut in festo S. Pelagii, pag. 127.

FESTA JULII.

DIE VII.

Infesto S. Argimiri Mart. Dup.

Omnia ut in festo S. Eulogii, pag. 56. præter propria.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus, ut qui Beati Argimiri Martyris tui natalitia colimus, intercessionem ejus in tui nominis amore roboremur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno,

Lectioes de Script. occurrente.

In secundo Nocturno,

Ex D. Eulogio in Memoriali Sanctorum, lib. 3. cap. 16.

Lectio jv.

BEatus Argimirus Confessor, vir nobilis ex oppido Egabrensi, & quodam tempore Cordubæ patritiæ Censor à Rege præfectus, cùm semotus ab administratione judicii otium Cœnobii quietus incoleret, quorundam ethnicorum dolo, vel odio defertur ad Judicem, &

de

de fidei professione, & de Vate suo contumeliis onerato accusatur. Judex indignè rem ferens jubet illum in arctiori custodia detineri.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. * Et dedit illi.

Lectio v.

DEindè post dies aliquot adductum ad se cohortationibus primùm, ac verborum lenociniis, cum frustra subvertere niteretur, equuleo viventem imponit, ensequè transfossum exanimat, anno Domini octingentesimo quinquagesimo sexto, die Julii vigesimo octavo. Ejus corpus post multos etiam dies edicto Judicis depositum è patibulo, digno Sacerdotum ministerio in Æde Beati Aciscii propè ipsius, & Sancti Perfecti Martyris, tumulum sepelitur.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate laborum ejus non fraudasti eum. V. Quoniam prævenisti eum, in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. * Et voluntate.

Sermo S. Aug. Episcopi.

Lectio vj.

Triumphalis Beati Martyris Argimiri dies hodie nobis anniversaria celebritate recurrit: cujus glorificationi sicut congaudet Ecclesia, sic ejus proponit sequenda vestigia. Si enim compatimur, & conglorificabimur. In cujus glorioso agone duo nobis præcipuè consideranda sunt: indurata videlicet tortoris sævitia, & Martyris invicta patientia. Sævitia tortoris, ut eam detestemur; patientia Martyris, ut eam imitemur. Audi Psalmistam adversus malitiam increpantem: Noli æmulari in malignantibus: quoniam tamquam fœnum velociter are-scent. Quod autem adversus malignantes patientia exhibenda sit, audi Apostolum suadentem: Patientia vobis necessaria est, ut reportetis promissiones.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. V. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illum: * Et coronam pulchritudinis. Gloria Patri. * Et coronam.

In tertio Nocturno.

Lect. in Evangel. Nolite arbitrari, ut in fest. D. Eulogii, pag. 64.

In festo S. Abundii Martyris, Dup. Offic. ut in die S. Eulogii, pag. 56. præterea, quæ hic assignantur.

Oratio.

EXaudi, quæsumus Domine, preces populi supplicantis, & concede propitius: ut qui beati Abundii Martyris tui natalitia annua devotione recolimus, ejus quoque ad æternam vitam exemplis instruamur. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Script. occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio jv.

Ex D. Eulogio in Memoriali Sanctorum lib. 3. cap. 12.

ABundius de vico Ananellos, qui est in montanis Cordubensibus, exortus, ibidemque sacerdotium suum peragens, quorundam commento, vel fraude infidelium ad martyrium pertractus est. Sed ille Dei famulus cum se quadam vocatione in sacrificium verum cœlitus aptari conspiceret, quo nolens primum ducebatur, grato tandem animo adiit. Ac sic interrogatus à Judice, intrepida responsione rationem fidei pandens, ultimo scelerosum dogmatistam Mahumetum, ejusque cultores veridicis assertionum objectis

inculcat. Ideoque sub celeri indignatione peremptus, canibus, & bestiis devorandus exponitur. quinto Idus Julii, anno Domini octingentesimo quinquagesimo tertio.

R. Honestum fecit illam Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit illi. *Benedictio.* Christus perpetuæ.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

Sermo 44. de Sanctis.

Lectio v.

TRIumphalis beati Martyris Abundii dies hodie nobis anniversaria celebritate recurrit; cujus glorificationi sicut congaudet Ecclesia, sic ejus proponit sequenda vestigia. Si enim compatimur, & conglorificabimur. In cujus glorioso agone duo nobis præcipuè consideranda sunt: indurata videlicet tortoris sævitia, & Martyris invicta patientia. Sævitia tortoris, ut eam detestemur; patientia Martyris, ut eam imitemur. Audi Psalmistam adversus malitiam increpantem: Noli emulari in malignantibus: quoniam tamquam scœnum velociter arescent. Quod autem adversus ma-

lignantes patientia exhibenda sit, audi Apostolum suadentem: Patientia vobis necessaria est, ut reportetis promissiones.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. *Ps.* Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate. *Benedictio.* Ignem sui.

Lectio vij.

Coronata itaque est beati Martyris patientia; mancipata est æternis cruciatibus tortoris incorrecta malitia. Hoc attendens in agone suo gloriosus Christi athleta, non exhorruit carcerem. Ad imitationem capitis suitoleravit probra, sustinuit irrisiones, flagella non timuit: & quot antè mortem pro Christo pertulit supplicia, tot ei de se obtulit sacrificia. Quod enim propinante Apostolo biberat, altè retinebat: quia non sunt condignæ passionibus hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. Et quia momentaneum hoc & leve nostræ tribulationis, æternum gloriæ pondus operatur in cœlis. Hujus promissionis amore à terrenis suspensus, & prægustata supernæ suavitatis dulcedine ineffabiliter affectus, dicebat cùm Psalmista: Quid mi-

hi est in cœlo, & à te quid volui super terram? Defecit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. *Ps.* Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam pulchritudinis. Gloria. Et coronam.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10. d.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 32. in Evangelia.

Quia Dominus, ac Redemptor noster novus homo venit in mundum, nova præcepta dedit mundo. Vitæ etenim nostræ veteri in vitis enutritæ contrarietatem opposuit novitatis suæ. Quid enim vetus, quid carnalis homo noverat, nisi sua retinere, aliena rapere, si posset; concupiscere, si non posset? Sed cœlestis medicus singulis quibusque vitis obviantia adhibet medicamenta. Nam si-

cut

cut arte medicinæ calida frigidis, frigida calidis curantur: ita Dominus noster contraria opposuit medicamenta peccatis, ut lubricis continentiam, tenacibus largitatem, iracundis mansuetudinem, elatis præciperet humilitatem.

R. Corona aurea super caput ejus: * expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis. V. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. * Expressa.

Lectio viij.

Certe cum se sequentibus nova mandata proponeret, dixit: Nisi quis renuntiaverit omnibus, quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Ac si apertè dicat: Qui per vitam veterem aliena concupiscitis, per novæ conversationis studium & vestra largimini. Quid verò in hac lectione dicat, audiamus: Qui vult post me venire, abneget semetipsum. Ibi dicitur, ut abnegemus nostra: hic dicitur, ut abnegemus nos. Et fortasse laboriosum non est homini relinquere sua; sed valde laboriosum est relinquere semetipsum. Minus quippe est abnegare, quod habet: valde autem multum est, abnegare, quod est.

R. Hic est verè martyr, qui pro Christi nomine sanguinem

suum fudit: * qui minas judicium non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsivit, sed ad cœlestia regna pervenit. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. * Qui minas. Gloria Patri. * Qui minas.

g. lect. S. Pii, ut in Breviar.

DIE XIV. JULII.

In Festo S. Francisci Solan. Confessoris dup.

Omnia de com. Confess. non Ponnific. ut in fest. S. Alvari, pag. 30. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Deus, qui plurimas Americæ Gentes per Beatum Franciscum ad sinum Ecclesiæ perduxisti, ejus meritis, & precibus indignationem tuam à peccatis nostris averte, & in Gentes, quæ te non cognoverunt, timorem nominis tui benignus immitte. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Script. occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio jv.

Franciscus Solanus Montiliæ, Hispaniæ Boeticæ oppido, nobili genere natus, ac Domini timorem jam inde à puero edoctus, Apostolico muneri, quod erat postea suscepturus, in ea ætate præluxit. Nam condiscipulos, & natu majores ardenti

ora-

oratione, ad penitentiam hortari, dissidentes componere, res humanas contemnere, Divinas serio meditari solitus erat. Adolescens in Ordinem Fratrum Minorum Observantium nomen dedit; in eoque asperioris disciplinae, humilitatis, ac pietatis exemplis oculos omnium ad se trahere coepit. Lectulus illi junctorum strues, pro indusio ciliicum, quod grandi fune ita stringebat; ut latera acerrimè discrucialet. Noctu se flagris, & catenis cædebat, dies anni complures pane tantum, & aqua victitavit; seque aliquando in spinarum acervos nudum projecit, beatum Franciscum imitatus, ut sensus omnis patientia doloris frangeretur. In sacris autem concionibus ipsius charitas maxime enituit, qua plurimos Christo lucrificavit.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Pestilentia per Boeticam faviente, ad corpora simul animasque curandas se totum convertit; & ipse lue mortali tandem implicitus, ac Dei manu è periculo ereptus, in pristino ministerio, constantius

præstitit, dum morbus omnino extingueretur. Puerum quoque foedis ulceribus laborantem, ea lambendo sanitati restituit. Exinde magnum esse coepit in Boetica Solani nomen. Sed ille hominum laudes aversatus, Deique gloriam, non suam unice quærens, Superiores oravit, ut se in Africam mitterent ad Catholicam Fidem prædicandam, pro qua etiam, si se daret occasio, vitam profundere peroptabat. Missione Africana non impetrata, Americanam obtinuit; magnisque periculis, non sine miraculo, mari, terraque perfunctus, ad sibi paratam à Domino vineam lætus accessit; à qua colenda nulla eum itinerum longitudo, aut vigiliarum molestia retardavit.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi cororavit eum. V. Induit eum Dominus lorica fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

PER vanas regiones assidue peragrans ingentem numerum Infidelium ad Christum convertit, Christianos à vitæ impuritate ad honestatem passim traduxit. Sæpè in concione, cum copiosè de Deo, ejusque Virgine Matre locutus esset, in extasim raptabatur, aliquando de Domini cruciatibus verba fac-

facturus, voce lacrymis interclusa, audientium fletus, ac gemitus eliciebat. Summis tandem laboribus pro Dei Gloria amplificanda confectus, mortemque præsentiens imminentem, Sacramentis perceptis ad iter cœleste se comparavit; ac totus in Domino cogitatione defixus, piasque preces ad eum fundens, & in Crucis figuram compositis manibus, expiravit. Ætatis anno secundo & sexagesimo, Christi millesimo sexcentesimo decimo, festo ipsodie sancti Doctoris Bonaventuræ, quem eximia pietate in omni vita fuerat persecutus. Demortui color, antea subniger, est in album mutatus, vultusque species venusta confestim apparuit, & suavis odor è corpore cœpit erumpere.

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum, ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno,

Lectio Sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio vij. Cap. 16. c.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Euntes in

mundum universum, prædicate Evangelium omni creaturæ. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.
Homilia 29. in Evangelia post initium.

POtest omnis creaturæ nomine omnis natio Gentium designari. Antè etenim dictum fuerat: In viam Gentium ne abieritis; nunc autem dicitur, Prædicate omni creaturæ: ut scilicet priùs à Judæa Apostolorum repulsa prædicatio tunc nobis in adiutorium fieret, cùm hanc illa ad damnationis suæ testimonium superba repulisset. Sed cùm discipulos ad prædicandum veritas mittit, quid aliud in mundo facit, nisi grana seminis spargit? Et pauca grana mittit in semine, ut multarum messium fruges recipiat ex nostra fide.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse intercedat. *Benedictio.* Cujus festum colimus.

Lectio viij.

Neque etenim in universo mundo tanta fidelium messis

sis exurgeret, si de manu Domini super rationalem terram illa electa grana prædicantium non venissent. Sequitur: Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit: qui verò non crediderit, condemnabitur. Fortasse unusquisque apud semetipsum dicat: Ego jam credidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem operibus tenet. Vera etenim fides est, quæ in hoc quod verbis dicit, moribus non contradicit. Hinc est enim quod de quibusdam falsis fidelibus Paulus dicit: Qui confitentur se nosse Deum, factis autem negant.

R. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur à nuptiis. V. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos. *Benedictio*. Ad societatem.

Lectio jx.

Signa autem eos, qui credituri sunt, hæc sequentur: In nomine meo dæmonia ejicient, linguis loquentur novis, serpentes tollent, & si mortiferum, quid biberint, non eis nocebit, super ægros manus imponent, & benè habebunt. Numquidnam, fratres mei, quia ista signa non facitis minime creditis? Sed hæc necessaria in exordio Ecclesiæ fuerunt.

Ut enim ad fidem cresceret multitudo credentium, miraculis fuerat nutrienda. Quia & nos, cum arbuta plantamus, tandiu eis aquam infundimus, quousque ea in terram coaluisse videamus: & si semel radicem fixerint, irrigatio cessabit. Hinc est enim quod Paulus dicit: Linguae in signum sunt, non fidelibus, sed infidelibus.

Te Deum laudamus, pag. 14.

DIE XVII. JULII.

In festo S. Sisenandi Mart. Dup. Offic. ut in die S. Eulogii, pag. 56. exceptis sequentibus.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut qui Beati Sisenandi Martyris tui natalitiam colimus, intercessionem ejus in tui nominis amore robaremur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno,

Lectioes de Script. occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex D. Eulogio in Memoriali Sanctorum, lib. 2. cap. 5.

Lectio jv.

Levita dignissimus Sisenandus ex Pacensi colonia Lusitanie, cui Beja nomen est, Cordubam studiorum causa concessit. Ibi apud sancti Acicli basilicam ingenuis artibus diligentè instructus, invitantibus se, ut ipse familiaribus retulit, Petro, & Vvalabonso

jam cœlo Martyribus collocatis, martirium quoque & ipse aggressus est. Dum autem in vinculis teneretur, obitus sui horam prophetico illustratus spiritu dicitur prædixisse.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. * Et dedit illi.

Lectio v.

IN TAM cum ab amico litteras accepisset; dum rescribit, nimia subito hilaritate perfusus, & cœlesti quodammodo gaudio vegetatus, surrexit; ac litteras, ut erant inchoatæ puero porrigens, multis audientibus ait: Recede modo filii, ne impetu satellitum opprimaris; urget enim hora, cum me hinc ferro decollandum potestas tenebrarum educet. Vix ea prædixerat, cum ecce illi vociferantes lictores irrumpunt, Christi militem in eodem gradu constantem pugnis, alapisque contundunt, & ad Judicem usque compellunt.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate laborum ejus non fraudasti eum. V. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. * Et voluntate.

Lectio vj.

PERGIT Dei famulus cum ingenti animi gaudio de corona victoriæ certus; qui ad cœleste convivium exhortantibus sanctis fuerat invitatus. Ubi ad Judicem venit, eadem, qua prius constantia, in confessione fidei perseverans, delicatus ephebus gloriosa morte peremptus est; atque inhumatus pro foribus palatii derelictus anno Domini octingentesimo quinquagesimo primo, die Julii decimo septimo. Cujus ossa post multos dies, donante Deo, inter alvei lapillos inventa, in Beati Acicli basilicam deportantur.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. V. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. * Et coronam pulchritudinis, Gloria Patri. * Et coronam.

In tertio Nocturno,

Evangelium: Nolite arbitrari, ut pag. 64.

DIE XIX. JULII.

In festo Sanctæ Auræ Virg. & Martyris, Dup.

Offic. ut in die S. Leocritæ, pag. 69. præter sequentia propria.

Oratio.

INdulgentiam nobis, quæsumus Domine, Beata Aurea vir-

virgo, & martyr imploret: quę tibi grata semper extitit & merito castitatis, & tuę professione virtutis. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno,

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno,

Ex D. Eulogio in Memoriali Ss. lib. 3. cap. 17.

Lectio jv.

A Urea nobilis virgo, sanctorum Adulphi, & Joannis Martyrum soror, in Cuteclarensi cœnobio triginta & amplius annos commemorata, animum Divinis virtutibus imbuit, atque egregia præstitit suę fidei documenta. Quidam autem suorum ex Provincia Hispalensi, unde genus trahebat clarissimum inter Arabes, per speciem salutandę virginis ejus fidem explorant. Quam cū non solum Christianam esse agnovissent, sed etiam Deo per virginitatem in cœnobio consecratam, apud Judicem, quem ipsa communione sanguinis attingebat, litem illi suscepti Christiani cultus intendunt.

R. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. * Et deducet te mirabiliter dextera tua. V. Specie tua & pulchritudine tua, intende, prosperę procede, & regna. * Et deducet te.

Lectio v.

J Udex illam sibi sisti jubet, ac primū pro consanguinitatis jure monet, & obsecrat, ne fidem profitendo, degenerem se suis reddat. Deinde pro protestate minatur, si & Christianam religionem deserere, & superstitionem suam amplecti nolit, post varia tormenta necem indignissimam subituram. Ferunt eodem momento Virginem Judici obsecutam, & pollicitam se imperata facturam. Mox accusatione absoluta in domum revertitur: inibique cum interno doloris affectu linguę lapsum graviter deplorat, & assiduis gemitibus a Deo veniam deprecatur.

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem. * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitię. V. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. * Propterea unxit.

Lectio vj.

D UM autem ad illustrius suę fidei specimen studiosius templa frequentat, ad Judicem secundo defertur, apud quem omni metu, & pœnarum acerbitate contempta, proximum errorem illustri fidei confessione retexit; atque ejus criminis vindicem gladium expetivit, dicens: Numquā a Christo Deo meo separata sum: numquā a Religione pietatis ejus discessi:

num-

numquàm superstitionibus vestris vel ad momentum inhæsi: licet dudum coram te, lapsu quodam sermonis lingua succubuit. Tunc Iudex ira vehementer accensus, puellam ergastulo includit, ac vinculis oneratur; & paulo post ex Principis decreto gladio trucidavit, patibuloque suspendit, anno Domini octingentesimo quinquagesimo sexto, die Julii decimo nono. Deinde corpus in flumen immerisit.

R. Afferentur Regi Virgines post eam, proximæ ejus afferentur tibi in lætitia, & exultatione. *Ps.* Specie tua & pulchritudine tua, intende, prosperè procède, & regna. * Afferentur tibi, Gloria. Afferentur.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cœlorum decem virginibus: quæ accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso, & sponsæ. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 12. in Evangelia.

SÆpè vos, fratres charissimi, admoneo prava opera fugere, mundi hujus inquinamenta devitare: sed hodierna

sancti Evangelii lectione compellor dicere, ut & bona, quæ agitis, cum magna cautela teneatis: ne per hoc, quod à vobis rectum geritur, favor, aut gratia humana requiratur: ne appetitus laudis subrepat, & quod foris ostenditur, intus à mercede vacuetur. Ecce enim Redemptoris voce decem virgines, & omnes dicuntur virgines, & tamen intrā beatitudinis januam non omnes sunt receptæ: quia earum quædam, dum de virginitate sua gloriam foris expectant, in vasis suis oleum habere noluerunt.

R. Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quæ acceptis lampadibus sumpsit secum oleum: * Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. *Ps.* Media nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et veniente.

Lectio viij.

SED prius quærendum nobis est, quid sit regnum cœlorum, aut cur decem virginibus comparetur; quæ etiam virgines prudentes, & fatuæ dicantur? Dum enim cœlorum regnum constat, quia reproborum nullus ingreditur, etiam fatuis virginibus cur simile esse perhibetur? Sed sciendum nobis est, quod sæpè in sacro eloquio regnum cœlorum præsentis tempo-

ris Ecclesia dicitur. De quo alio in loco Dominus dicit : Mittet Filius hominis Angelos suos , & colligent de regno ejus omnia scandala. Neque enim in illo regno beatitudinis , in quo pax summa est , inveniri scandala poterunt , quæ colligantur.

R. Media nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit , exite obviam ei. V. Prudentes Virgines aptate vestras lampades. Ecce. Gloria Patri. Ecce.

Lectio jx.

IN quinque autem corporis sensibus unusquisque subsistit. Geminatus autem quinaris denarium perficit. Et quia ex utroque sexu fidelium multitudo colligitur , sancta Ecclesia decem virginibus similis esse denuntiatur. In qua , quia mali cum bonis , & reprobi cum electis admixti sunt , recte similis virginibus prudentibus , & factis esse perhibetur. Sunt namque plerique continentes , qui ab appetitu se exteriori custodiunt , & spe ad interiora rapiuntur , carnem macerant , & toto desiderio ad supernam patriam anhelant , æterna præmia expetunt , pro laboribus suis recipere laudes humanas nolunt. Hi nimirum gloriam suam non in ore hominum ponunt , sed intrâ conscientiam contegunt. Et sunt plerique , qui corpus per abstinenciam affligunt , sed

de ipsa sua abstinencia humanos favores expetunt.

Te Deum laudamus , pag. 14.

DIE XXVII. JULII.

In festo Sanctorum Aurelii, Felicis, & Sociorum Mart. Dup.

Offic. ut in die Ss. Gumesindi, & Servidei, pag. 1. præter sequentia propria

Oratio.

Semper nos, Domine, sanctorum martyrum tuorum Aurelii, Felicis, Georgii, & sociorum faveat beata solemnitas; ut quod nostris meritis impetrare diffidimus, eorum apud te patrocinii consequamur. Per Dominum.

In primo Nocturno,

Lectioes: Fratres debitores sumus, pag. 58.

In secundo Nocturno,

Lectio jv.

Ex D. Eulogio in Memoriali Sanctorum, lib. 2. cap. 10.

Beatus Aurelius Cordubensis Ethnico patre, & Christiana matre susceptus, genere, opibusque florens, Sabigothonem, quam Isabellam gothicam quidam interpretantur, & alii Nataliam vocant, pari dignitate feminam sortitur uxorem. Cumque Joannem clarissimum confessorem ob fidei professionem cum fœda verberatione traduci vidisset; ardore imitandi concepto, rem cum uxore commu-

ni-

nicat ; & ex mutua consensione maritali uterque thoro sejungitur. Præfulgent lectuli fulcra vestium, colorumque varietate, quò sua vota celarent : illi autem seorsum in interioribus domus angulis in crudo latere ciliis horrente decumbunt ; sed corporis castigationem dulcedo temperabat cœlestium voluptatum. Cubiculum sæpè cœlitus illustratum Solem Splendore vincebat : sæpè colloquiis fruebantur Angelicis ; visis denique cœlestibus firmabantur.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis : * Terra apparuit arida : & in mari Rubro via sine impedimento. *Ps.* Quoniam percussit petram , & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

Maria , & Flora Martyres Sabigothoni per quietem objectæ sunt in niveis vestibis, ac flores manibus præferentes cum choro Sanctorum phialas palmis ferentium ; quibus ut beatus Eulogius interpretatur, orationes eorum, qui ad prælium venerant informari , in conspectum Domini ferrent. Ab his beata Sabigotho de suo, conjugisque martyrio certior efficitur : Cujus inquit illæ rei signo, instanti vobis certamine,

Cœnobitam nostrum mittemus, qui vobiscum cum palma potiturus martyrii, cœlitus designatur. Quare facultatibus in pauperes erogatis , duabusque filiabus infantulis in Tabanensis cœnobii fidem, tutelamque traditis, dum ostendendæ fidei causa palam Christianorum templa frequentant , á Judice deprehensi in carcerem detruduntur. Comprehensus cum illis etiam Georgius Monachus , ut beatæ Martyres pauló antè prædixerant , qui ex Sancti Sabbæ Monasterio non longè ab Jerosolymis posito Cordubam nuper advenerat , & Tabanense cœnobia incolebat.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine : * Ut heredes fierent in domo Domini. *Ps.* Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut heredes.

Lectio vj.

Elix præterea Beati Aurelii propinquus cum Liliosa conjuge sua ; qui omnes conjecti in ergastulum visitantur ab Angelis , & miraculis illustrantur. Dissiliant enim vincula, nec constringere audent, quos Christus absolverat. Sortem deinde quam essent in cœlis habituri , Deo revelante, cognoscunt. Introducuntur postea palatio , ubi á Judicibus ad creden-

dendum suo Vati ingentibus promissis sollicitantur. Sed cunctis in fidei professione constantibus caput abscinditur, anno Domini octingentesimo quinquagesimo secundo, die Julii vigesima septima. Quorum corpora á Christianis furtim sublata diversé inhumantur. Georgius cum Beato Aurelio in Pinnamellariensi cœnobio; beatus Felix in sancti Christophori ultrá flumen; Sancta Sabigotho cum sanctis Martyribus Fausto, Januario, & Martiali, Liliosa deniqué apud sanctum Genesium requiescit.

R. Tanquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum: * quoniam donum, & pax est electis Dei. V. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno,

Homilia in Evangelium: Cum audieritis, prœlia, pag. 13.

DIE XXX. JULII.

In festo Sancti Theodemiri Mart. Dup.

Offic. ut in die S. Eulogii, pag. 56. præter hæc, quæ sequuntur.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut qui Beati

Theodemiri Martyris tui natalitia colimus, intercessionem ejus in tui nominis amore roboramur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno,

Lectioes de Script. occurrente.

In secundo Nocturno,

Ex D. Eulogio in Memoriali Sanctorum, lib. 2. cap. 6.

Lectio jv.

CUM Arabum adversus Christianos quotidie crudelitas augeretur, nondum superiorum, ac resenti maxime sanguine Pauli Martyris satiata, Theodemirum Carmonensem juvenem adoritur, quem cum sibi fortiter obsistentem vidissent Judices, & Christum verum Deum confiteri, Vatem verò suum mortalem, impurissimum, ac sceleratissimum appellare, gladio trucidarunt, anno Domini octingentesimo quinquagesimo primo, die Julii vigesima quinta.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & á seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. * Et dedit illi.

Lectio v. Triumphalis, pag. 132.

& Lectio vj. Coronata, pag. 133.

In tertio Nocturno,

Evangelium: Nolite arbitriari, pag. 64.

DIE

DIE XIV. AUGUSTI.

*Olim XX. Julii.**In festo Sancti Pauli Diaconi
Mart. Dup.**Offic. ut in die D. Eulogii, pag.
56. præter sequentia propria.**Oratio.*

DEus, qui conspicis, quia nos undique mala nostra perturbant; da populo tuo: ut B. Pauli martyris tui precibus ab omni se reatu liberari lætetur. Per Dominum nostrum.

*In primo Nocturno,**Lectiones de Script. occurrente.**In secundo Nocturno,**Ex D. Eulogio in Memoriali
Sanctorum, lib. 2. cap. 6.**Lectio jv.*

QUO tempore Hispania durissima servitute sub Arabum imperio premebatur, variis modis Christi fideles à religionis hostibus affligebantur. Nihilominus tamen, quò illi magis urgebant, eò magis augebatur confitentium publicè Dominum multitudo. Inter quos beatus Paulus Levita dignissimus è civibus Cordubensibus ortus, & sancti Eulogii contribulis, atque propinquus meritò numeratur, qui, vitæ hujus amore contempto, ad sempiternam gloriam per mucronis aciem aspiravit.

Rx. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab ini-

micis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. * Et dedit illi.

Lectio v.

CUM primò igitur adolescentiæ flore venustaretur, apud basilicam, quæ corporis Beati Martyris Zoyli præsentia illustratur, spiritualibus enutritus est disciplinis. Simplicitate imprimis, obedientia deinde, atque Charitate maximè excelluit. Victorum assidue lustrabat ergastula; consolabatur afflitos; inopes sublevabat. Cùmque Beatum Sisenandum egregiam pro Christo mortem subire vidisset, cupiditate accensus est obeundi Martyrii.

Rx. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. V. Quoniam prevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: pusuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. * Et voluntate.

Lectio vj.

Ejus itaque exemplo, & verbo simul instructus, Principibus, & Regis consiliariis se sistere non dubitavit. Quos cum Mahumeticæ impietatis, ac sævitæ argueret, & sceleratissimi sui Vatis insaniam exprobraret; Christum quoque Deum veraciter

tér confiteretur; eorum jussu peremptus est, anno Domini octingentesimo quinquagesimo primo, die Julii vigesima. Cujus cada ver inhumatum, & anté fores Palatii derelictum post nonnullos dies furtim á Christianis sublatum est, & cum beati Theodemiri Carmonensis Monachi corpore in templo sancti Zoyli conditum est.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. V. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam pulchritudinis. Gloria. Et coronam.

In tertio Nocturno,

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 14. c.*

IN illo tempore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxorem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc autem & animam suam, non potest me esse discipulus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 37. in Evangelia.

SI consideremus, fratres charissimi, quæ, & quanta sunt, quæ nobis promittuntur in cælis, vilescent animo omnia, quæ

habentur in terris. Terrena namque substantia supernæ felicitati comparata, pondus est, non subsidium. Temporalis vitæ æternæ vitæ comparata, mors est potius dicenda, quàm vita. Ipse enim quotidianus defectus corruptionis, quid est aliud, quàm quædam prolixitas mortis? Quæ autem lingua dicere, vel quis intellectus capere sufficit, illa supernæ civitatis quanta sint gaudia; Angelorum choris interesse, cum beatissimis spiritibus gloriæ Conditoris assistere, præsentem Dei vultum cernere, incircumscriptum lumen videre, nullo mortis metu affici, incorruptionis perpetuæ munere lætari?

R. Corona aurea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis. V. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. * Expressa.

Lectio viij.

SED ad hæc audita inardescit animus: jamque illic cupit assistere, ubi se sperat sine fine gaudere. Sed ad magna præmia, perveniri non potest, nisi per magnos labores. Unde & Paulus egregius prædicator dicit: Non coronabitur, nisi qui legitime certaverit. Delectat ergo mentem magnitudo præmiorum, sed

T

non

non deterreat certamen lorum. Ude ad se venientibus Veritas dicit: Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxorem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc autem & animam suam, non potest meus esse discipulus.

R. Hic est veré martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit: nec terrenæ dignitatis gloriam quæsit, sed ad cœlestia regna pervenit. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. * Qui minas. Gloria Patri. * Qui minas.

Nona lect. de Homil. Vigil. Assumpt. B. M. V.

DIE XXIII. AUGUSTI.

In festo Ss. Christophori, & Leovigildi Mart. Dup.

Offic. ut in die Ss. Mart. Gumesindi & Servidei, pag. 1. præter sequentia propria.

Oratio.

FAC nos, quæsumus Domine, Sanctorum martyrum tuorum Christophori, & Leovigildi veneranda natalitia ita celebrare; ut eorum patrocinio protectionis tuæ perpetua dona sentiamus. Per Dominum.

In primo Nocturno,

Lectiones de Script. occurrente.

In secundo Nocturno,

Lectio jv.

Ex D. Eulogio in Memoriali Sanctorum, lib. 2. cap. 11.

CHristophorus Monachus, ephebus adolescens Cordubæ natus, & à pueritia beati Eulogii discipulus cœnobium sancti Martini ingressus; magnum pié volentibus conversari specimen sanctitatis ostendit. Hic, agnita præcedentium necesse sanctorum, concito gressu in urbem descendens, obviare Judici non extimuit: & reddens coram eo testimonium veritatis annuntiat Evangelium; mysteria fidei prædicat; superstitionibus deditum vulgus exhortatur; arguit malè credulos; luiturosque cum auctore sui sceleris æternum profert incendium.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida: & in mari Rubro via sine impedimento. V. Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

TUM Judex sævo commotus furore jubet illum in arciori custodia vinculis onerari. In qua dum versatur Leovigildum Monachum vinculorum commitem, & gloriosi certaminis

con-

consortem accipit. Erat is ille-
ri progenitus, vir sanctus, jus-
tus, & timoratus, qui ex coeno-
bio Sanctorum Justi, & Pasto-
ris, quod in Mariano monte vi-
ginti mille passus distabat ab
urbe, in eam martyrio potitu-
rus advenit. Et prius quam in
forum intraret, instituendi se
gratia beatum Eulogium adiit,
atque ut suos conatus apud Deum
precibus adjuvaret, ad consu-
mandumque agonem benedic-
tionem impertiretur, obse-
cravit.

R. Verbera carnificum non
timuerunt sancti Dei, morientes
pro Christi nomine: * Ut here-
des fierent in domo Dimini. V.
Tradiderunt corpora sua prop-
ter Deum ad supplicia. Ut he-
redes.

Lectio vj.

Cumque ab illo firmatus in
pace discederet, mox co-
ram Iudice suam relaturus pro-
fessionem assistens, dat testimo-
nium fidei; & cæsus a lapidis con-
vitiis oneratur; & in sævos car-
ceres traditur alligandus. Ibi
cum beato Christophoro obeun-
dæ mortis foedere copulatur: &
cum præire illum ad necem re-
verentia ætatis beatus Christo-
phorus exoptaret, hoc ordine
ferro truncati, grata uterque
Deo victima cecidit, anno Do-
mini octingentesimo quinquage-
simo secundo, die vigesima

Augusti. Deinde flammis impo-
siti, ante quam penitus ureren-
tur, fidelium cura erepti, & in
sancti Zoyli Æde sepulti sunt.

R. Tanquam aurum in for-
nace probavit electos Dominus,
& quasi holocausti hostiam ac-
cepit illos: & in tempore erit
respectus illorum: * quoniam
donum, & pax est electis Dei.
V. Qui confidunt in illum, in-
telligent veritatem: & fideles in
dilectione acquiescent illi. Quo-
niam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno,

*Lectio sancti Evangelii secun-
dum Lucam.*

Lectio vij. Cap. 6. c.

IN illo tempore: Descendens
Jesus de monte, stetit in lo-
co campestri, & turba discipu-
lorum ejus, & multitudo copio-
sa plebis ab omni Judæa, & Je-
rusalem, & maritima, & Tyri,
& Sidonis. Et reliqua.

*Homilia sancti Ambrosii Epis-
copi.*

*Lib. 5. in Luc. cap. 6. post ini-
tium.*

Adverte omnia diligentèr,
quomodo & cum Aposto-
lis ascendat, & descendat, ad
turbas. Quomodo enim turba
nisi in humili Christum videret?
Non sequitur ad excelsa; non

ascendit ad sublimia. Denique ubi descendit, invenit infirmos: in excelsis enim infirmi esse non possunt. Hinc etiam Matthæus docet in inferioribus debiles esse sanatos. Prius enim unusquisque sanandus est, ut paulatim virtutibus, procedentibus ascendere possit ad montem. Et ideo unumquemque in inferioribus sanat, hoc est, a libidine revocat, injuriam cæcitatatis avertit, ad vulnera nostra descendit: ut usu quodam & copia suæ naturæ, participes nos faciat esse regni cælestis.

R. Propter testamentum Domini, & leges paternas, sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spiritus in eis, & una fides. *V.* Ecce quam bonum, & quam jucundum habitare fratres in unum. Quia unus.

Lectio viij.

BEATI pauperes, quia vestrum est regnum Dei. Quatuor tantum beatudines sanctus Lucas Dominicas possuit; octo vero sanctus Matthæus; sed in illis octo istę quatuor sunt, & in quatuor istis illę octo. Hic enim quatuor velut virtutes, amplexus est cardinales: ille in illis octo mysticum numerum reseravit. Pro octava enim multi inscribuntur Psalmi: & mandatum accipis octo illis partem dare,

fortasse benedictionibus. Sicut enim spei nostrę octava prefectio est, ita octava summa virtutum est.

R. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis: * Mercedem laboris ego reddam vobis. *V.* Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercedem, Gloria Patri, Mercedem.

Lectio jx.

SED prius quæ sum ampliora videamus. Beati inquit, pauperes, quoniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictionem hanc uterque Evangelista possuit. Ordine enim prima est, & parens quædam, generatioque virtutum: quia qui contempserit sæcularia, ipse merebitur sempiterna: nec potest quisquam meritum regni cælestis adipisci, qui mundi cupiditate pressus, emergendi non habet facultatem.

Te Deum laudamus, *pag.* 14.

DIE III SEPTEMBRIS.

In festo S. Sandalii Mart. Dup. Officium ut in die D. Eulogii, pag. 56. præter hæc, quæ sequuntur.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus, ut qui beati Sandalii Martyris tui natalitia colimus, intercessione ejus in tui

nominis amore roboremur. Per
Dominum nostrum.

*In primo Nocturno,
Lectioes de Script. occurrente.*

*In secundo Nocturno,
Ex Martyrologiis, & Hispaniæ
Sanctoralibus.*

Lectio jv.

UNter sanctos illos viros, qui,
gliscente adversus Dei Ec-
clesiam gentilium furore, mar-
tyrii coronam Cordubæ conse-
cuti sunt, beatus Sandalius nu-
meratur. Qui in confessione fi-
dei fidem servavit, & bonum
certamen certans, cursum suum
feliciter consummavit. Ejus
martyrii ratio tametsi hominum
literis memoriæ non est com-
mendata; in cœlis tamen scrip-
ta est in libro vitæ; ubi reposita
erat illi corona justitiæ, quam
reddit illi Dominus justus Judex
in illa immani, ut creditur,
Diocletiani persecutione.

R. Honestum fecit illum Do-
minus, & custodivit eum ab ini-
micis, & a seductoribus tutavit
illum: * Et dedit illi claritatem
æternam. V. Descenditque cum
illo in foveam: & in vinculis non
dereliquit eum. * Et dedit illi.

*De Expositione sancti Ambro-
sii Episcopi in Psalmum centesi-
mum decimum octavum. Serm. 21.*

Lectio v.

PRincipes persecuti sunt me
gratis: & a verbis tuis tre-

pidavit cor meum. Bené hoc
Martyr dicit, quod injuste per-
secutionum tormenta sustineat:
qui nihil rapuerit, nullum vio-
lentus oppresserit, nullius torum
putaverit esse violandum: qui
nihil legibus debeat, & gravio-
ra latronum substinere cogatur
supplicia: qui loquatur justé &
non audiat; qui loquatur ple-
na salutis, & impugnetur: ut
possit dicere, cum loquebar il-
lis, impugnabant me gratis.
Gratis igitur persecutionem pa-
titur, qui impugnatur siné cri-
mine: impugnatur ut noxius,
cum sit in tali confessione lau-
dabilis: impugnatur quasi ve-
nificus, qui in nomine Domini
gloriatur, cum pietas virtutum
omnium fundamentum sit.

R. Desiderium anime ejus
tribuisti ei Domine: * Et volun-
tate labiorum ejus non fraudasti
eum. V. Quoniam prævenisti
eum, in benedictionibus dulce-
dinis: posuisti in capite ejus co-
ronam de lapide pretioso. * Et
voluntate.

Lectio vj.

VEré frustrá impugnatur, qui
apud impios, & infidos
gratia impietatis accersitur,
cum fidei sit magister. Verum
qui gratis impugnatur, fortis
debet esse, & constans. Quomo-
dó ergo subtexuit: Et a verbis
tuis trepidavit cor meum? Tre-
pidare infirmitatis est, timoris

at-

atque formidinis. Sed est etiam infirmitas ad salutem, est etiam timor sanctorum. Timete Dominum omnes sancti ejus: &, beatus vir, qui timet Dominum. Qua ratione beatus? Quia in mandatis ejus cupit nimis.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. V. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illum: * Et coronam pulchritudinis. Gloria Patri. * Et coronam.

In tertio Nocturno,

Evangelium: Nolite arbitrari, pag. 64.

DIE XVII. SEPTEMBRIS.

In festo S. Columbæ Virginis, & Martyris, Dup.

Offic. ut in die S. Leocritiæ, pag. 69. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui inter cetera potentia tuæ miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius; ut qui beatæ Columbæ virginis, & martyris tuæ natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dñum. nostrum.

In primo Nocturno,

Lectiões De virginibus, ut in pag. 74.

In secundo Nocturno,

Ex D. Eulogio in Memoriali Sanctorum, lib. 3. cap. 10.

Lectio jv.

Beatæ Columba Cordubensis virgo nobilis, & decora, parentum bonis, & oblati sibi nuptiis viriliter spreis, in Tabanensi cœnobio mentem ad studium scripturarum convertit: eoque eruditione, & sanctimonia processit, ut latè diffusa cœnobii fama procul sitarum ad se urbium discursus invitarit. Erat in conversatione laudabilis, in humilitate sublimis, in castitate perfecta, in charitate firma, in exorando attenta, ad obediendum apta, ad miserandum clemens, ad indulgendum facilis, ad prædicandum diserta, ad instruendum prompta. Quibus certè virtutibus cunctorum in se provocabat affectum, omnibus norma, speculumque sanctitatis existens. Cùmque multis sæpè phantasiis à Dæmone oppugnaretur, solertiùs ad summam virtutum districtiori vita contendit.

R. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. * Et deducet te mirabiliter dextera tua. V. Specie tua & pulchritudine tua, intende, prosperè procede, & regna. * Et deducet te.

Lectio v.

Itaque cùm à consororibus secretam intrá claustra cellulam impetrasset, in contemplatione Dei, & meditatione Scrip-
tu-

turarum multum temporis perseverans, denuó ad reficiendos Divinis pastibus sororum animos revertebatur ad cœtum. Ferunt etiam illam persæpé ternas, & quaternas horas, necnon usque in medium diem in oratione decumbere, & in magno silentio fletum promere solitam adeò effusum, ut subtús stragulum, in quo postrato corpore orabat, humectum lacrymis, quarum dono inter cæteros eminebat, pavimentum ostenderetur. Interdúm etiam cùm stans oraret, in tantam subito ferebatur contemplationis dulcedinem, ut geminatus ex utroque oculo rivus lacrymarum ad mentum descendens, & in unum confluens crebra stillatione guttatim quasi é testó in humum influeret.

R. Dillexisti justitiam, & odisti iniquitatem. * Proptereá unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. V. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. * Proptereá unxit.

Lectio vj.

INtereá cùm furor persecutionis, qui in excidium Ecclesiarum fremebat, Virgines é Cœnobio deturbasset, in prædiolum cum Æde sancti Cypriani continens se recepit; ubi cùm clericorum cantus psallentium per natalitia Martyrum audiebat tam dulces, prorumpebat in lacrymas, ut sitire illa ad

Deum fontem vivum facillè videretur. Hinc jam ardentius amore Christi succensa, quibusdam etiam revelationibus ad id frequentér impulsa, se Judici sistit; dat professionem Catholicæ fidei; ac refutat Pseudopropheta. Judex ejus speciem, verbaque miratus, in palatium ad consiliarios ducit; á quibus ob eandem confessionem trucidari jubetur: nec priús collum securi porrexit, quàm præmio lictorem affecit. Cadaver sporta inclusum Boeti committitur, anno Domini octingentesimo quinquagesimo tertio, Septembris die decima septima. Quod post sextum diem illæsum, atque integrum in templo sanctę Eulaliæ sepulturæ mandatur.

R. Afferentur Regi Virgines post eam, proximæ ejus afferentur tibi in lætitia, & exultatione. V. Specie tua & pulchritudine tua, intende, prosperè procedè, & regna. * Afferentur tibi. Gloria. Afferentur.

In tertio Nocturno,

Evang. Simile erit regnum cœlorum decem virginibus, pag. 140.

DIE XVIII. SEPTEMBRIS.

In festo Ss. Emilæ, & Hieremie Mart. Dup.

Offic. ut in die Ss. Gumesindi, & Servidei, pag. 1 præter sequentia propria.

Ora-

Oratio.

Sanctorum Martyrum tuorum Emilie, & Hieremie, quæsumus Domine, natalitia nobis votiva resplendeant, ut, qui tua pereos beneficia poscimus, dono tuæ gratiæ consequamur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno,

Lectioes de Scriptura occurrente; nisi venerit in Quatuor Tempor. quia tunc sumuntur Lectioes: Debitores sumus, ut in pag. 58.

In secundo Nocturno,

Ex D. Eulogio in Memoriali Ss. lib. 2. cap. 12.

Lectio jv.

NON longo post intervallo quàm beatus Christophorus, & Leovigildus pro Christi fide perempti sunt, pari virtute, & constantia duo adolescentes illustres ex civibus Cordubensibus nobili familia procreati, ad palestram martyrii cucurrerunt. Emila scilicet, & Hieremias, qui ab infantia sua apud basilicam sancti Cypriani literas ediscentes; unus ad ministerium Diaconi consecratus est: alter in habitu Laicali degebat simpliciter.

R. Sancti tui Domine mirabile consecutisunt iter, servientes preceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida: & in mari Rubro via sine impedimento.

ψ. Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

ET quoniam uterque Arabico insigniter præpollebat eloquio, ferunt beatum Emilam tanta per eandem linguam in eorum Vatem exaggerasse opprobria, ut præcedentium Martyrum convitia obliviscerentur, cernentes horum oppugnationes contra suum dogmatistam acrius invalescere. Idcirco non jam de necibus solummodò sibi resistentium excogitari cœperunt; verum etiam totam extirpare Ecclesiam cogitarunt. Quoniam nimio terrore tot hominum recurrentium ad martyrium concusi Arabes, regni sui arbitrabantur excidium imminere: maximè cum talietiam virtute præcinctos parvulos præviderent.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut heredes fierent in domo Damini. ψ. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad suplicia. Ut heredes.

Lectio vj.

ET Anc igitur ob causam hos duos adolescentes egregios Emilam, & Hieremiam per carcerem maceratos postremum gladio vindice peremerunt: & cum totus ille dies clara esset serenitate lustratus, subito eadem

dem hora, qua decollati sunt, vehemens tonitruorum fragor exurgens mundo incutitur; spargi radiantia lampadum fulgura æther; superos avelli cardines existimares. Armatur nube grandium axis; fuscatur dies; turbinibusque inficitur aër; pios cecidisse athletas elementa fatentur. Quorum corpora equuleis suspentes, ultrâ amnem statuunt decima quinta die Septembris, anno Domini octingentesimo quinquagesimo secundo.

R. Tanquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum: * quoniam donum, & pax est electis Dei. V. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno,

Evangelium cum sua Homilia:
Cum audieritis prælia, pag. 13.

DIE XX. SEPTEMBRIS.

*In festo Ss. Rogelli, & Servidei
Martyrum Dup.*

*Offic. ut in die Ss. Gumesindi,
& Servidei, pag. 1. præter hæc
quæ sequuntur.*

Oratio.

DEus qui nos annua sanctorum Martyrum tuorum Rogelli, & Servidei solemnitate letificas: concede propitius; ut

quorum gaudemus meritis, accendamus exemplis. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno,

*Lection. de Script. occur. nisi
venerit, in Quat. Temp. quia tunc
sumuntur Lectiones: Debitorum
sumus, ut in pag. 58.*

In secundo Nocturno,

*Ex D. Eulogio in Memoriali
Sanctorum, lib. 2. cap. 13.*

Lectio jv.

NOVUM Cordubæ decus accessit ex Beato Rogello, & Serviideo pro religione interfectis. Ille enim Iliberi jam senex; hic adolescens adhuc ex Orientis partibus ultrâ maria Cordubam peregrinati sunt; & parise foedere colligantes, unum, idemque propter justitiam Dei certandi votum gesserunt; nullo casu ab invicem recessuri, quousque cœlestia sanguine mercarentur. Ideoque frequens Sarracenorum fanum ingressi, eorum se concionibus ingerunt, prædicant Evangelium; sectam impietatis subsannant, & ad fidem populum exhortantur. Cum hæc facerent, ecce quasi crepitans in sentibus rogos, cohors malignantium adversus Dei famulos exardescens cædit, lacerat, obruit, nititurque perimere Sanctos, qui delubrum suum intrare præsumpserant: quod apud illos quoque grande

facinus reputatur.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida: & in mari Rubro via sine impedimento. V. Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

Erepti tamen é præsentis criminis, Judicis interven-
tu rapiuntur in vincula, & adstricti ferro furibus admiscen-
tur. Et cum penitus vigor mem-
bris decesset, qui ferret suppli-
cium, non tamen destitit lin-
gua á docendo veritatis oracu-
lo. Ibi etiam prædicant Evan-
gelium, vanitatem refellunt,
instare mortem tyranno denun-
tiant. Nec fuit vana prædictio.
Nám post paucos menses, cum
Martyrum corpora, quæ palis
affixa de solario despiciebat,
cremari jussisset, eodem arti-
culo, Angelo linguam percu-
tiente, vocem amisit; atque
inter suorum manus elatus in
stratum, priusquam rogus sanc-
torum cadaverum extingueretur,
ipse vita exemptus est, &
æternis ignibus deputatus. Illi
veró, quod evangelizando in
fanum suum intranssent, jubentur,
prius manibus, pedibusque
præcisis, decollari postremo.

R. Verbera carnificum non

timuerunt sancti Dei, morien-
tes pro Christi nomine: Ut he-
redes fierent in domo Domini.
V. Tradiderunt corpora sua
propter Deum, ad supplicia. Ut
heredes.

Lectio vj.

Gaudent tali decreto famuli
Christi, instat ferocissi-
mus carnifex, clamat, frendet,
minatur; festinare ad pœnam
jubet electos, quos utique cer-
nebat majorem habere migran-
di affectum, quam ipse gerebat
interitum inferendi. Statuti igitur
in loco supplicii Martyres
sancti, antequam licetor admo-
neret, palmas extendunt, la-
certos parant, injectumque ju-
gulum cum manibus excepis-
sent, in diversa manus dissiliunt.
Deinde cruribus amputa-
tis, nulla compuncti tristitia
decollantur: & ipsis etiam hos-
tibus tali spectaculo stupefactis,
& de Christianis indulgentius
sentientibus, ultrá amnem pati-
bulis affiguntur anno Domini oc-
tingentesimo quinquagesimo se-
cundo, die decima sexta Septemb.

R. Tanquam aurum in for-
nace probavit electos Dominus,
& quasi holocausti hostiam ac-
cepit illos: & in tempore erit
respectus illorum: * quoniam
donum, & pax est electis Dei.
V. Qui confidunt in illum, in-
telligent veritatem: & fideles
in dilectione acquiescent illi.

Quo-

Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

Lectioes tertii Nocturni de Homilia in Evangelium: Cùm audieritis prælia, pag. 13.

DIE XXII. SEPTEMBRIS.

In festo Sanctæ Pomposæ Virg. & Mart. Dup.

Offic. ut in die Sanctæ Leocritiæ, pag. 69. exceptis sequentibus.

Oratio.

Indulgentiam nobis, quæsumus Domine, Beata Pomposa virgo, & martyr imploret: quæ tibi grata semper extitit & merito castitatis, & tuæ professione virtutis. Per Dominum nostrum.

*In primo Nocturno,
Lectioes de Script. occurrente.*

*In secundo Nocturno,
Ex D. Eulogio in Memoriali Sanctorum, lib. 3. cap. II.*

Lectio jv.

Beata virgo Pomposa in Sancti Salvatoris cœnobium paternis sumptibus ad Pinnam Mellariam ædificatum, cum parentibus, ac propinquis mundum spernens, Christo militatura se contulit. Tradunt, eam inter illum suorum conventum pulchriorem gratiâ sanctitatis floruisse. Lectioni, & meditationi Scripturarum vacabat; instabat vigiliis; jeuniis, &

orationibus crebrius incubabat. Cùmque summæ sanctimonie studium gereret, serviretque Deo fideliter, mox ut beatæ Columbæ martyrium comperit, illicò interiùs desiderio succensa martyrii, quemadmodum ad illud pertingere posset, assidue cogitabat.

R. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Specie tua & pulchritudine tua, intende, prosperè procede, & regna. * Et deducet te.

Lectio v.

Ferunt namque, multò antè Beatam virginem ad martyrium convoluturam fuisse, nisi quibusdam suorum impediretur repagulis, qui eam causa sævientium persecutionum arcta servabant custodia. Sed quadam nocte consummata in Dei laudibus nocturna vigilia, unus é fratribus suis, cæteris quiescendi gratia regredientibus ad cubilia, quasi divinitus moneretur, & certè non sinè providentia Domini, arrepta clave, fores inconsuetus aperuit. Ad quas illa silentèr accedens, & clàm ostium reserans vadit per tenebras noctis cœlesti lumine illustrata; totumque illud iter vasta horridum solitudine antè lucis crepusculum in meditatio-

ne obeundi martyrii lætabunda confecit.

R. Dilexisti justitiam , & odisti iniquitatem. * Propterea unxit te Deus , Deus tuus oleo lætitiæ. V. Propter veritatem , & mansuetudinem , & justitiam. * Propterea unxit.

Lectio vj.

CLarescente autem manè urbem ingreditur , seseque obtutibus Judicis præsentare non differt , apud quem sanctæ fidei rationem exponens , vatemque impudicum simplici exhortatione confundens , confestim gladio trucidari jubetur ; sicque antè fores palatii constituta , exempto capite , consternatur , anno Domini octingentesimo quinquagesimo tertio , decimo tertio Kalendas Octobris. Cujus cadaver è flumine , in quod projectum erat , educatum quorundam mercenariorum opera in foveam , congesto pulvere , humatum est ; ac post dies penè viginti quorundam Monachorum industria indè sublatum , & in æde B. Eulaliæ ad pedes sanctæ Columbæ sepultum est , ut quæ se in vita sua tanta charitate dilexerant , morte etiam , ac sepultura indivisæ manerent.

R. Afferentur Regi Virgines post eam , proximę ejus : * Afferentur tibi in lætitia , & exultatione. V. Specie tua & pulchritu-

dine tua , intende , prospere procede , & regna. * Afferentur tibi. Gloria. Afferentur.

In tertio Nocturno,

Homilia in Evangelium: Simile erit regnum coelorum decem virginibus , pag. 140. cum 9. lect. Ss. M. Mauritii , & Socior.

DIE XXVIII. SEPTEMBRIS.

In festo Ss. Adulphi, & Joannis Mart. Dup.

Offic. ut in die Ss. Gumesindi, & Servidei, pag. 1. præter hæc, quæ sequuntur.

Oratio.

QUæsumus, omnipotens Deus, ut nobis geminata lætitia in beatorum Martyrum tuorum Adulphi, & Joannis natalitio spiritualium conferat gratiam gaudiorum : per quam fidelium mentes in viam æternæ salutis, eorum intercessionem dirigantur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno,

Lectioes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno,

Ex D. Eulogio in Memoriali Sanctorum, lib. 2. cap. 8.

Lectio jv.

ADulphus, & Joannes Hispani nobilissimis parentibus orti, Cordubam cum Artemia matre spectatæ virtutis foemina, & cum Aurea sorore virgine, & martyre venientes, primi sub initium regni Abdarragmam.

mam, viam aperuere martyrio. Quippé pulcherrima morte pro Christi fide suscepta, velut clarissima sydera nova Ecclesiam luce compleverunt, & exemplo suo debiles ad eandem triumphum gloriam confirmarunt, anno Domini octingentesimo vigesimo quinto. Scripsit eorum gesta Abbas Spera in Deo, ejus sæculi clarissimus auctor; memoriam beatus celebravit Eulogius.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut inventerentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida: & in mari Rubro via sine impedimento. **V.** Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt Terra.

Lectio v.

Quotiescumque, ut in pagin. 9.

Lectio vj.

SED nos volumus, ut in pagin. 10.

In tertio Nocturno,

Evangelium: Cum audieritis, prælia, pag. 13.

Octav. R. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam potuit violari certamine: qui effuso sanguine secuti sunt Dominum: * Contemnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna cælestia. **V.** Ecce quàm bonum & quàm jucundum habitare fratres in

unum. Contemnentes aulam. Gloria Patri. Contemnentes aulam.

DIE XIII. OCTOBRIS.

In festo Sanctorum Fausti, Januarii, & Martialis Mart.

Dup.

Offic. ut in die Ss. Gumesindi, & Servidei, pag. 11.

Oratio.

PRæsta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui beatorum Martyrum Fausti, Januarii, & Martialis veneranda natalitia annua solemnitate recolimus; eorum patrocinis æternæ vitæ suffragia consequamur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno,

Lectioes: Fratres debitores sumus, pag. 58.

In secundo Nocturno,

Ex Hispaniæ Breviariis, & Sanctoral, & ex S. Isidori Missali, & Breviar.

Lectio jv.

Augustus, Januarius, & Martialis Cordubæ, quæ est civitas Hispaniæ, sanctissimè degebant, cum Eugenius Præses eandem civitatem ingressus, eos ad se vocavit, & quem potissimum Deum colerent, interrogavit. Quibus Christum Dominum omnium creatorem se colere fatentibus; iterum Eugenius instat: Quenam vos execrata, penitusque destituta so-

cie-

cietas in perniciem agit? Nulla est, Faustus retulit, perniciēs major, quā quæ te, Præses, exagitat, ut Deum verum nos abnegare contendās.

R. Sancti tui Domine mirabile consecutisunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida: & in mari Rubro via sine impedimento. V. Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

Tunc Eugenius iræ impatiens: Rapite eum vos, ait, & in equuleo quā primum suspendite, ut irrevereri Præfectum, quanti constet, suo malo condiscat. Sed Januarius Fausto invidens, felicissimum appellabat, quod prior ipse viam fecisset ad martyrium. Ad Martialem autem Eugenius ait: Quis te horum insanæ societati addixit? Pone furorem, & nostris præceptis obtempera. Cui Martialis respondit: Deus omnipotens, qui condidit cælum, & terram, te impie, puniet, meritasque de te pœnas sumet.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut heredes fierent in domo Domini. V. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut heredes.

Lectio vj.

NON ultrā continuit iram Eugenius; sed torquete, clamat, hos deliros; aures, naresque eis abscindite, supercilia eradite, dentes insuper infringite. Quod cū fieret, gratias Deo agebant Sancti, seque mutuo animabant. Eugenius iterum Martialem a proposito sancto avertere conabatur, dinumerans, quæ tormenta, quæ mortes Christi cultores sequerentur. Sed nihil proficiens, tandem, ut igni tres simul traderentur, imperavit, ubi gloriosum martyrium consummarunt.

R. Tanquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum: * quoniam donum, & pax est electis Dei. V. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno,

Evangelium cum sua Homilia:
Descendens Jesus de monte,
pag. 147.

FESTA NOVEMBRIS,

DIE XVII.

*In festo Ss. Aciseli, & Victorie
Mart. Patron. Corduben. Dup.
1. clas. & cum octava.*

Offic.

Offic. ut in die Ss. Gumesindi, & Servidei, pag. i. præter hæc, quæ sequuntur.

Ad Vesp. Anæ. Laudum; Psalmi vero de pag. i.

Ad Magnificat,

Ana. Præses Dion rotas jubet afferri, atque sub rotis ignem accendi, & oleum desuper infundi, ut sancti Martyres gravissimè torquerentur.

Oratio.

DEus, qui familiam tuam beatorum fratrum, & Martyrum tuorum Aciscii, & Victorie gloriosis confessionibus circumdas, & protegis: concede propitius; ut quos Patronos agnoscimus, eorum meritis, & intercessionibus ab omnibus adversitatibus liberemur. Per Dominum nostrum.

Lectiones primi Nocturni,
Fratres debitores sumus, ut in pag. 58.

Ry. 1. Præses Dion carceres, cruciatus, mortem denique Christianis, nisi idolis sacrificarent, minabatur; sed Aciscius, & Victoria minas contempserunt. * Et inventi sunt strenui, & fortes in christiana religione. ¶ Ad Præsidentem ducti fratres sanctissimi, nihili se facere jussa Principum audaciter prædicabant. Et inventi.

Ry. 2. Vos né estis, qui jussa Principum, & sacra Deorum contemnitis? * At illi nos, in-

quiant; præstamus Christo vero Deo debitam servitutem, non autem dæmonibus, surdisque lapidibus. ¶ Erubuit Præses ad tam audax responsum, & in ima carceris eos contrudi præcepit. At illi nos, inquiunt præstamus.

Ry. 3. Educi ad Præsidentem Martyres gloriosi in regum ignis comburendi projiciuntur: * Sed suscepti ab Angelis Deo laudes alta voce personabant. ¶ Stupefactus Dion imperat, illos in flumen ingentibus saxis alligatos projici. Sed suscepti. Gloria. Sed suscepti.

In secundo Nocturno,

Lectio iv.

Ex Hispaniæ Breviariis, & antiquis Sanctoralibus.

CUM Cordubæ Dion Præses carceres, sævos cruciatus, mortem denique Christianis indiceret, nisi sacra continuo diis facerent: Aciscius, & Victoria fratres sunt ibi reperti, adeo strenui, ac fortes in asserenda christiana religione, ut ad præsidem ducti, nihili se facere jussa Principum audaciter prædicarent. Quibus Dion Præses dixit: Vos né estis, qui sacra deorum contemnitis? Nos, inquit Aciscius, præstamus Christo vero Deo debitam servitutem; non autem dæmonibus, surdisque lapidibus. Erubuit Præses ad tam audax responsum, & in ima car-

carceris eos contrudi præcepit; ubi cœlesti ab Angelis cibo refectioni, postera die sævissima verbera pertulerunt.

R. Convertit Dominus faciem suam super Sanctos suos. * Et visitavit eos per Angelos suos. V. Angelis suis Deus mandavit de illis: ut custodiant eos in omnibus viis suis. Et visitavit eos.

Lectio v.

Altera die de carcere educatus jubet Præses in caminum ignis præcipitari: sed suscepti ab Angelis, Deo laudes alta voce personabant. Quare stupefactus Dion imperat, illos in flumen cum ingentibus saxis projici. Non tamen ibi angelicum eis defuit patrocinium: nam mediis in fluctibus non mergebantur. Quin media circiter nocte vox audita est, eorum vota non irrita fore denuntiavit. Tunc candida nube obtecti, Christum inter dulces Angelorum concentus perspexerunt.

R. Pueri mei nolite timere; quia ego vobiscum sum, dicit Dominus. * Si transieritis per ignem, flamma non nocebit, & odor ignis non erit in vobis. V. Liberabo vos de manu pessimorum, & eruam vos de manu fortium. Si transieritis.

Lectio vj.

IIS perspectis, Dion rotas jubet afferri, atque sub rotis ignem accendi, & oleum desuper infundi, ne mora ulla esset, quin Acisclus, & Victoria momento consumerentur. Quibus rotis circummactis, corpora certe crudeliter quassabantur. Ceterum sancti Martyres precibus instabant rogantes, ut ignis extingueretur, ne Victoria Dion exultaret. Itaque subito prorumpens flamma quam plurimos deorum cultores interfecit. Prorsus cum vinci tormentis non possent, Victoria post præcisam linguam, & ubera, ex quibus lac pro sanguine fluxit, sagittis confecta est, Acisclus decollatus: ubi ob commendationem pretiosæ mortis eorum eodem die in singulos annos rosæ divinitus ortæ colligebantur.

R. In tormentis rotarum te Deum nostrum non negavimus. * Et ad ignem applicati te Dominum Jesum Christum confесси sumus. V. Probasti cor nostrum, & visitasti nocte. Et ad ignem. Gloria. Et ad ignem.

In tertio Nocturno,

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum. Cap. 5.

IN illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem, & cum sedisset, accesserunt

runt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

Homilia S. Leonis Papæ.

De festo Omnium Sanctorum.

Lectio vij.

Qualis sit igitur doctrina Christi, sacræ ipsius sententiæ protestantur, ut qui ad æternam beatitudinem pervenire desiderant, gradus felicissimæ ascensionis agnoscant. Beati, inquit, pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cœlorum. De quibus pauperibus veritas loqueretur, forté esset ambiguum; si dicens, beati pauperes, nihil adderet de intelligenda pauperum qualitate: & sufficere videretur ad promerendum regnum cœlorum ea sola inopia, quam multi subdura, & gravi necessitate patiuntur. Sed cum ait: Beati pauperes spiritu, ostendit eis regnum cœlorum tribuendum, quos humilitas commendat animorum magis, quàm indigentia facultatum.

R. Grati facti sunt Domino in certamine, quia apud Deum, & homines glorificati sunt; & in conspectu principis loquebantur sapientiam. * Et Dominus omnium dilexit eos. V. Adjuvavit eos Deus vultu suo, Deus in medio eorum non commovebitur. Et Dominus.

Lectio viij.

Dubitari autem non potest, quòd humilitatis istius bonum facilius pauperes, quàm divites asequantur. Dum & illis in tenuitate amica est mansuetudo, & istis in divitiis familiaris elatio. Verùm tamen & in plerisque divitibus invenitur hic animus, qui abundantia sua non ad tumorem superbiæ, sed ad opera benignitatis utatur: idque pro lucris maximis numeret, quod ad relevandam miseriam alieni laboris impenderit.

R. Hæc est vera fraternitas, quæ nunquàm potuit violari certamine: qui effuso sanguine, secuti sunt Dominum. * Contemnentes aulam regiam pervenerunt ad regna cœlestia. V. Ecce quàm bonum, & quàm jucundum habitare fratres in unum. Contemnentes. Gloria Patri. Contemnentes.

Lectio ix.

Omni generi, atque ordini hominum datur in hac virtutis consortium: quia possunt esse proposito pares, & impares censu. Nec interest, quantum sint in terrena facultate dissimiles, qui in spiritualibus bonis inveniuntur æquales. Beata igitur illa paupertas, quæ rerum temporalium amore non capitur, nec mundi opibus augeri appetit, sed cœlestibus bonis ditescere concupiscit.

Te Deum laudamus, pag. 14.

AD LAUDES,

& per Horas, Añæ.

CUM Dion Præses mortem Christianis minitaretur, nisi idolis sacrificarent, Acisclus, & Victoria strenui, & fortes in religione reperti sunt.

Psalm. Dominus regnavit. *cum reliquis*, pag. 15.

Añæ. Vos nœestis, qui sacra deorum contemnitis? Nos, inquit Acisclus, præstamus vero Deo debitam servitutem.

Añæ. Cùm sancti fratres in flumen ingentibus saxis alligati projicerentur, nec ibi angelicum illis defuit patrocinium.

Añæ. Cùm jussu Præsidis in caminum ignis Sancti præcipitarentur, suscepti ab Angelis Deo laudes alta voce personabant.

Añæ. Candida nube obtecti sancti Martyres, Christum inter dulces Angelorum concentus perspexerunt.

Capit. Hymn. & Vers. de die Ss. Gumesindi, & Servidei, pag. 18.

Ad Benedictus,

Añæ. Nê Victoria Præses exultaret, instabant Sancti Martyres rogantes Dominum, ut rogos extingueretur; itaque subito prorumpens flamma quàm plurimos deorum cultores interfecit.

Oratio.

DEus, qui familiam tuam beatorum fratrum, & Martyrum tuorum Aciscli, & Victoriæ gloriosis confessionibus circundas, & protegis: concede propitius; ut quos Patronos agnoscimus, eorum meritis, & intercessionibus ab omnibus adversitatibus liberemur. Per Dominum nostrum.

Ad Horas Antiphonæ de Laudibus: cætera de die Ss. Gumesindi, & Servidei.

Ad Vesp. Añæ. Laud. Psalm. Capit. Hymn. & Vers. de eadem die.

Ad Magnificat,

Añæ. Cum vinci tormentis non possent gloriosi Martyres, Victoria sagittis confecta est, Acisclus decollatus. Qua die ob commendationem pretiosæ mortis fratrum sanctissimorum rosæ divinitus ortæ colligebantur.

DIE XXIV. NOVEMBRIS.

Octava Sanctorum Martyrum Aciscli, & Victoriæ, sicut in die præter ea, quæ sequuntur.

In primo Nocturno,

Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno,

Ex sermone S. Basilii in Quadraginta Martyres.

Lectio jv.

Illi sunt, qui nostram obtinentes regionem, quasi quæ-

quædam turres contrâ adversariorum incursus refugium exhibent. Paratum est hic Christianis auxilium. Qui aliqua premittitur angustia, ad hos confugiat, qui rursus lætatur, hos oret: hic ut à malis liberetur, ille ut dureret in rebus lætis. Hic mulier orans pro filiis auditur; peregrinanti viro reditam incolumen, ægrotanti verò salutem implorat. Cum his ergo Martyribus nostras effundamus preces; communes enim sunt generis humani custodes, optimi curarum socii: precum, ac votorum invicem suffragatores, legati apud Deum potentissimi, astra mundi, flores Ecclesiarum.

R. Convertit Dominus faciem suam super Sanctos suos. * Et visitavit eos per Angelos suos. V. Angelis suis Deus mandavit de illis: ut custodiant eos in omnibus viis suis. Et visitavit eos.

Ex lib. 4. S. Joannis Damasceni de orthodoxa fide. Cap. 16.

Lectio v.

SI autem & Rex regnantium, & Dominus dominantium, & Deus deorum conditur; omnium, & Dominus dicitur; omnino & sancti Dii, & Domini, & Reges. Nám Deum Pharaonis fecit Deus Moysen; Deos autem dico, & Reges, & Dominos, non natura, sed ut affectus regentes, illorum dominantes,

& divinæ imaginis similitudinem secundum quam geniti fuerunt, inobliteratam custodientes, nám & dicitur rex regis imago, qui uniti sunt Deo secundum voluntatem; quique illum suscipiunt inhabitatorem, & qui id participatione sunt effecti gratia, quod ipse est natura.

R. Pueri mei nolite timere, quia ego vobiscum sum, dicit Dominus. * Si transieritis per ignem, flamma non nocebit, & odor ignis non erit in vobis. V. Liberabo vos de manu pessimorum, & eruam vos de manu fortium. Si transieritis.

Lectio vj.

QUOMODÓ igitur non honorandi sunt, qui cultores, & amici, & filii Dei existunt? Nam honor ergà gratos, & benignos conservos, benevolentiz ergà communem Dominum indicium est. Hi promptuarium Dei, & pura habitacula facti sunt. Inhabitabo enim eos, dicit Dominus, & inambulabo, & ero eorum Deus; & quod Justorum animæ in manu Dei sunt, & non tanget illos mors, dicit divina Scriptura. Nám mors Sanctorum dormitio magis est, quàm mors. Laboraverunt enim in presenti sæculo, & vivunt in æternum.

R. In tormentis rotarum te Deum nostrum non negavimus.

* Et ad ignem applicati te Dominum Jesum Christum confes-
si sumus. *Ÿ.* Probasti Domine
cor nostrum, & visitasti noc-
te. Et ad ignem. Gloria. Et ad
ignem.

In tertio Nocturno,

Lectio sancti Evangelii secun-
dum Matthæum, *Cap. 5.*

IN illo tempore: Videns Jesus
turbas, ascendit in montem,
& cum sedisset, accesserunt ad
eum discipuli ejus. Et reliqua.

*Homilia ex tractatu S. Gregorii
Nisseni, de Beatitudinibus.*

Lectio viij.

QUONIAM igitur ascendit Do-
minus in montem, audia-
mus Isaiam clamantem: Venite
ascendamus in montem Domi-
ni. Nam si in summum jugum
evaserimus, inveniemus, qui
medeatur omni morbo, omni-
que languori. Contemplemur
ex specula bona illa, quæ secu-
tis in altitudinem verbum os-
tendit. Sumatur autem à nobis
initium contemplationis; undè
doctrinæ dictorum initium cœ-
pit.

R. Grati facti sunt Domino
certamine, quia apud Deum, &
homines glorificati sunt, & in
conspectu principis loqueban-
tur sapientiam. * Et Dominus
omnium dilexit eos. *Ÿ.* Adjuva-

vit eos Deus vultu suo, Deus
in medio eorum non commove-
bitur. Et Dominus.

Lectio viij.

BEATI, inquit, pauperes spiri-
tu, quoniam eorum est
regnum cœlorum. Si quis ava-
rus incidat in tabulas, thesau-
rum alicubi absconditum indi-
cantes, numquid ad labores
oblanguescet, & in lucro que-
rendo segnus erit? Hic est ille
thesaurus, fratres, quem Scrip-
tura indicat. Absconditæ autem
præ obscuritate divitiæ sunt.
Duo divitiarum esse genera à
Scriptura didicimus: unum,
quod probetur, & expectetur:
alterum, quod damnetur, &
improbetur. Expetendæ qui-
dem, atque probandæ virtu-
tum divitiæ sunt: criminationi-
bus autem obnoxia sunt, & im-
probantur materiales pariter,
atque terrenæ. Quoniam illæ
quidem animæ opes existunt,
hæ verò ad decipienda sensuum
vasa idoneæ sunt.

R. Hæc est vera fraternitas,
quæ nunquam potuit violari cer-
tamine: qui effuso sanguine, se-
cuti sunt Dominum. * Contem-
nentes aulam regiam, pervene-
runt ad regna cœlestia. *Ÿ.* Ec-
ce quàm bonum, & quàm ju-
cundum habitare fratres in
unum. * Contemnentes. Gloria
Patri. Contemnentes.

DIE XXVI. NOVEMBRIS.

*In festo Inventionis Sactorum
Martyrum Fausti, Januarii,
Martialis, Zoyli, Aciscli, &
aliorum, Dup.*

*Offic. ut in festo Ss. Gumesin-
di, & Servidei, pag. 1. præter
ea, quæ hic apponuntur propria.*

Oratio.

DEus, qui populum tuum
tâm mira Sanctorum Mar-
tyrum Fausti, Januarii, Mar-
tialis, & aliorum inventione
lætificas: concede propitius; ut
quorum corpora veneramur in
terris, eorum mentibus associe-
mur in cœlis. Per Dominum
nostrum.

In primo Nocturno,

*Lectiones: Fratres debitores
sumus, ut in pag. 58.*

In secundo Nocturno,

*Ex monumentis Ecclesiæ Divi
Petri Cordubensis, & ex causa
acta Romæ, & in Concilio Pro-
vinciali Toletano, ejusque decre-
to de veneratione, & collocatio-
ne barum Reliquiarum.*

Lectio jv.

COrduba à Christianis post
Arabicam servitutem re-
cuperata, Sanctorum Reliquiæ
Martyrum, quæ, evanescente
simul cum ætatibus hominum
memoria, ignoratæ diutiùs ja-
cuerunt; tamen anno Domini
millesimo quingentesimo sep-
tuagesimo quinto, undecimo

Kalendas Decembris in Æde
Beati Petri, sub cujus turrim
constanti hominum fama, &
opinionē conditæ esse fereban-
tur, divinitus sunt inventæ.
Quippè cùm ad substruendum
Sacelli majoris arcum funda-
menta fodi cœpissent, sepul-
chrum ex lapide non omninò ru-
di opere factum apparuit: quod
foramen habebat in summo par-
vum, condendis ossibus, non in-
ferendis corporibus aptum. Ex
quo lapis ex jaspide eminebat,
in quem incisa erant Sanctorum
Martyrum nomina Fausti, Ja-
nuarii, Martialis, Zoyli, &
Aciscli, & aliorum præ vetus-
tate literæ exesæ.

R. Sancti tui Domine mira-
bile consecuti sunt iter, servien-
tes præceptis tuis, ut inveniren-
tur illæsi in aquis validis: *Ter-
ra apparuit arida: & in mari
Rubro via sine impedimento.
†. Quoniam percussit petram,
& fluxerunt aquæ, & torrentes
innundaverunt. Terra.

Lectio v.

Hunc indè olim erutum antè
annos ferè centum quadra-
ginta, ut testis esset quietis suo-
rum Martyrum, è mediis jactu-
ræ periculis Deus eripuit, ac ser-
vavit. Templi enim ædificiis in-
clusus, aut abjectus in angulis,
ac deniquè obrutus etiam, in ig-
noratione tamdiù delituit, quoad
invento sepulcro, investigatum

&

& in ejus foramen impositum, tam apte cecidit, ut ad illud tantummodo claudendum, & memoriam Sanctorum Martyrum conservandam factus sine dubio videretur. Visus sæpe in eo loco, ubi sepulchrum jacebat, ante inventa Martyrum ossa, splendor eximus, & faces accensæ per noctem; sæpe cœlestis odor afflatus, sed maximè cum effoderunt, acceptus.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut heredes fierent in domo Domini. *Ps.* Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut heredes.

Lectio vj.

QUaré ad Episcopum causa defertur; ejus edicto sepulchrum effoditur: lapis in eo, insculpta introsùm cruce, reperi- tus; crania penè integra novem, ac ferè totidem fracta; ingens prætereà ossium copia, in quibus nonnulla combusta. Episcopus, quæstione per suos Vicarios habita, & causa cognita, ita censuit: Quoniam præter fidem lapidis, idonei testes, & causæ merita ita suadeant, videri sibi Sanctorum Martyrum, quos lapis nominat, & aliorum prætereà, qui ad eos adjuncti sunt, & fuisse, & esse Reliquias. Quod ad cultum, & venerationem attinet, decernere,

ut Summi Pontificis requiratur autoritas. Qua certè accedente, Concilium Provinciale Tolleti coactum, Episcopi sententia approbata, Reliquias Martyrum catholico ritu coli, ac decenti loco reponi præcepit. Exindè ara ex sepulcro excitata, impositis sacris ossibus, solemni in singulos annos Senatus, Populique, & Cleri toriùs pompa, & supplicatione celebratur.

R. Tanquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum: * quoniam donum, & pax est electis Dei. *Ps.* Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

*In tertio Nocturno,
Evangelium cum sua Homilia:
Descendens Jesus de monte,
pag. 147.*

DIE XXVII. NOVEMBRIS.

In festo Sanctorum Floræ, & Mariæ Virginum, & Martyrum, Dupl.

Offic. ut in festo Sanctæ Leocitiæ, pag. 69. præter sequentia.

In utrisque Vesperis ad Magnificat, & in Laudibus ad Benedictus,

Ant. Prudentes Virgines, aptate vestras lampades: ecce sponsa-

sponsus venit, exite obviam ei.
℣. Adducentur Regi virgines
 post eam. *℞.* Proximæ ejus affe-
 rentur tibi.

Oratio.

Sanctarum Virginum, & Mar-
 tyrum tuarum Floræ, & Ma-
 riæ, quæsumus Domine, beata
 solemnitas pietati tuæ nos red-
 dat acceptos; ut earum interces-
 sione placatus, semper á nobis
 mala omnia, quæ meremur, aver-
 tas. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno,

Lectioes de Script. occurrente.

In secundo Nocturno,

*Ex D. Eulogio in Memoriali
 Sanctorum, lib. 2. cap. 8.*

Lectio jv.

Beata Flora venustate corpo-
 ris, & interiori animi habi-
 tu florentissima, ethnico patre
 Hispalensi genita, á christiana
 matre Cordubensi sacræ religio-
 nis legibus imbuta, quadragesi-
 malem inedia adhuc infantu-
 la, erogato clam in pauperes
 prandio, transigebat. Ac ma-
 tris precibus, & minis adducta,
 corpusculum semel, idque serò
 refecit in die. Cum impius illam
 frater ad superstitionem suam
 compelleret, cum sorore sua
 domo se fuga subduxit. Sed cum
 Ecclesiam audiret á fratre ob
 eam causam affligi, domum re-
 gressa: En, inquit ad fratrem,
 ego, quam quæritis, adsum: sa-
 tagite crudelioribus tormentis

fidem meam evincere: credo,
 probabitis me inter pœnas for-
 tiori pertinacia, quam nunc in
 prima congressione Christum
 confiteri. Quam cum ille á pro-
 posito ulla ratione revocare non
 posset, ad Judicem pertrahit.

℞. Propter veritatem, &
 mansuetudinem, & justitiam.*
 Et deducet te mirabiliter dexte-
 ra tua. *℣.* Specie tua & pulchri-
 tudine tua, intende, prosperè
 procede, & regna.* Et dedu-
 cet te.

Lectio v.

A Pud eum illa fidei rationem
 exponit, quam ut audivit,
 immani furore in cædem Mar-
 tyris succensus, inter utrumque
 satellitem, apprehensis mani-
 bus, eam extendi præcepit; di-
 roque verberare caput ejus per-
 tundens, tandiù flagris insis-
 tit, quousque decisa cum cæsa-
 rie cute, os verticis nudum pa-
 teret. Perdurat nihilominus ado-
 lescens Martyr, & virgo in sua
 confessione. Tunc Judex semi-
 vivam, & penè exanimem im-
 pio fratri tradidit perverten-
 dam. Sed illa, ubi, adhibita cu-
 ratione, vires collegit, frustra-
 ta custodes ad Tuccitanam ur-
 bem, vulgò Martos appellant,
 confugit: & in ejus viculo cum
 sorore delituit, donec dicente
 sibi interiùs Christo: Iterum ve-
 nio crucifigi, alacris é latibulo
 ad martyrium properavit. Cu-

jus comitem habuit beatam Mariam, sancti martyris Vvalabonsi sororem.

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem. * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. V. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. * Propterea unxit.

Lectio vj.

HÆC cum fratris desiderio suspiraret, sanctus Martyr per quietem quamdam admonet religiosam, ut jam soror Maria pro se plorare desistat, quoniam proximo tempore ad se esset in superna ventura. Ex eo die uritur cor virginis amore martyrii: cujus potiundi studio è cœnobio suo Cuteclarense descendens, beati Aciscii Ecclesiam in ipso adhuc itinere posita ingreditur: inibique beatam Floram precantem offendit. Tùm se invicem, datis osculis, salutantes, communicato martyrii voto, Judicem adiere. Quas ille Christum constantis-

simè confitentes post acriores minas in custodiam tradit; ac post longum deindè squalorem carceris jugulatas feris, ac volucris discerpendas exponit, ac postero die in flumen projecit. Utriusque caput in Æde Beati Aciscii sepultum est: Mariæ corpus è flumine in cœnobium Cuteclarense translatum est: Floræ, ubi quiescat, ignoratur. Passæ sunt octavo Kalendaras Decembris, anno Domini octingentesimo quinquagesimo primo.

R. Afferentur Regi Virgines posteam, proximæ ejus afferentur tibi in letitia, & exultatione. V. Specie tua & pulchritudine tua, intende, prosperè procede, & regna. * Afferentur tibi. Gloria. Afferentur.

In tertio Nocturno,

Evangelium: Simile erit regnum cœlorum decem virginibus, pag. 140.

A D D I T A M E N T U M.

DIE XIII. AUGUSTI.

In festo S. Hippolyti Martyris Romani, insignis Ecclesiæ Regalis, & Collegiæ Civitatis Cordubensis Titularis. In Matrice Dup. In Collegiata Dup. i. clas. cum Octava, Offic. ut in Festo Divi Eulogii, pag. 56.

præter sequentia propria.

Oratio.

DA, quæsumus omnipotens Deus, ut beati Hippolyti Martyris tui veneranda solemnitas, & devotionem nobis augeat, & salutem. Per Dominum nostrum.

In

In primo Nocturno,

In Matrice lect. de Scrip. occurr. In Ecclesia Colleg. Fratres debitores, pag. 58.

In secundo Nocturno,

Ex actibus fidelioribus, & Romano Breviario.

Lectio jv.

HIPPOLYTUS à Sancto Laurentio baptizatus domi suæ, dum Eucharistiam sumeret, comprehensus, & ad Valerianum Imperatorem adductus, ab eo de suæ Religionis professione interrogatus, liberè se Christianum professus est. Quam ob rem fustibus cæditur: quibus in verberibus cùm ejus fides constantior inveniretur, muneribus, & honorum promissis tentatur. Quæ cùm omnia frustra dicerentur, Præfecto occidendus traditur.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. * Et dedit illi.

Lectio v.

QUI domum Hippolyti veniens, ut ejus facultates publicaret, totam familiam Christianam esse cognoscit: atque iis à Christiana fide frustra deterritis, primùm plumbatis cæsa Concordia Hippolyti nutrice, quæ cæteros confirmabat, reli-

quos extrà portam Tiburtinam occidi jubet. Hippolytus indomitis equis raptatus per loca tribulis, & carduis consita, lacerato corpore, spiritum Deo reddidit, unaque cum reliquis à Justino Presbytero ad agrum Veranum sepultus est.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. V. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. * Et voluntate.

Lectio vj.

SED cùm idem Justinus corpus Concordiæ invenire non posset, miles quidam Porphyrius rogavit Irenæum cloacarium, ut corpus Concordiæ in cloacam projectum extraheret. Sperabat enim aurum, & gemmas se in vestibus ejus reperturum. Extracto corpore, cum nihil miles reperisset eorum, quæ putaverat, aufugit. Irenæus vero, vocato ad se Abundio Christiano, ambo corpus Sanctæ Concordiæ ad Justinum Presbyterum detulerunt; quod ille juxta Hippolytum, sociosque sepeliivit.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. V. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris po-

tavit illum. * Et coronam pulchritudinis. Gloria Patri. * Et coronam.

In tertio Nocturno,
Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo tempore: dixit Jesus Discipulis suis: Attendite á fermento Phariseorum, quod est hypocrisis. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. in Luc. cap. 52.

DE hoc fermento Apostolus præcipit: itaque epulemur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ, & nequitiae, sed in azymis sinceritatis, & veritatis. Nam sicut modicum fermentum totam farinae, cui injicitur, massam corrumpit, universamque móx conspersionem suo sapore commaculat: sic nimirum simulatio, cujus semel animum imbuerit, tota virtutum sinceritate, & veritate fraudabit.

R. Corona aurea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis. *Ps.* Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. * Expressa.

Lectio viij.

EST ergó sensus: Attendite, ne æmulemini simulatores; quia veniet profectó tempus, in quo & vestra virtus omnibus, & eorum reveletur hypocrisis. Verum quod sequitur: quoniam quæ in tenebris dixistis, in lumine dicentur: non solum in futuro, quando cuncta cordium abscondita proferentur ad lucem; sed & in presenti tempore potest congruenter accipi: quoniam, quæ inter tenebras quondam pressurarum, carcerumque umbras, vel locuti, vel passi sunt Apostoli, nunc clarificata per orbem Ecclesia, lectis eorum actibus publicè predicantur.

R. Hic est veré martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas judicum non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsivit, sed ad coelestia regna pervenit. *Ps.* Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. * Qui minas. Gloria Patri. * Qui minas.

Lectio ix.

Dico autem vobis amicis meis: ne terreamini ab his, qui occidunt corpus: & post hæc non habent quid faciant. Si persecutores Sanctorum, occisis corporibus, non habent amplius, quid contra illos agant; ergo supervacua furunt insania, qui mortua Martyrum membra fe-

ris,

ris, avibusque discerpenda propiciunt; cum nequaquam Omnipotentiae Dei, quin ea resuscitando vivificet, obsistere possint. Et quia duo sunt genera persecutorum; unum palam sevientium, alterum fide, fraudulenterque blandientium: contra utrumque nos munire volens Salvator, & ab hypocrisi Pharisaeorum attendere, & a caede carnificum praecipit non timere.

Te Deum laudamus, pag. 14.

In Cathedrali vero loco superioris lectionis dicitur haec nona lectio pro S. Cassiano Mart.

EAdem die ad forum Syllae, crudelissimo supplicio affectus est Cassianus Martyr: qui, victis post terga manibus, puerorum, quos erudiebat, ferreis stylis configendus, excarnificandusque traditur. Quorum quanto erat infirmior vis, tanto ejus poena martyrii gravior, ac diuturnior, palmaque illustrior.

In Laudibus, & in Missa: In virtute tua, Oratio propria in singulari, cum Evangelio de Officio; commem. Octav. S. Laurentii, & S. Cassiani, Aña. & Vers. de 1. Vesp. Oratio: Infirmitatem, de commun. In 2. Vesp. comm. Octav. S. Laurentii, & S. Eusebii Conf.

DIE XVII. SEPTEMBRIS,

In festo. Beati Petri de Arbues

Martyris, Canonici Ecclesiae Caesaraugustanae, & primi Inquisitoris in Regno Aragoniae, Dup. in Civitate, & Suburbis tantum ob Sanctae Inquisitionis Tribunal.

Offic. ut in die D. Eulogii, pag. 56. praeter ea, quae hic apponuntur propria.

Oratio.

Praesta, quaesumus omnipotens Deus; ut beati Petri Martyris tui fidem congrua devotione sectemur: qui pro ejusdem Fidei defensione, martyrii palmam meruit obtinere. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno,

Lectiones: Fratres debitores sumus, pag. 58.

In secundo Nocturno,

Lectio jv.

Petrus cognomento de Arbues, Epilae in Aragonia natus, a piis, honestisque parentibus, una cum sanguinis claritate hausit & pietatem; ab ipsis enim incunabulis optimis moribus imbutus, pueritiam ita transegit, ut nihil prius in aetate illa sibi duxerit excoledum, quam literas, & Christianas virtutes. Adolescens liberalibus disciplinis eruditus, Bononiae in Collegio Hispanorum adscriptus, doctrina, & eruditione adeo excelluit, ut inde Magistralem sacrae Theologiae lauream reportaverit. Mox in

Ca-

Canonicum Metropolitanae Ecclesiae Cæsaraugustanae adscriptus, Regularem, quam voverat, observantiam, constantissime semper retinuit: suæque non modo, sed alienæ etiam salutis pari studio, ac solitudine invigilans, virtutibus omnibus sic enituit, ut Ferdinandus, & Elisabetha Catholici Hispaniarum Reges, cum vellent e suis finibus Judaicam exterminare perfidiam, ipsum fidei Inquisitorem in Aragonia primum eligendum curaverint.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. *Ps.* Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit illi.

Lectio v.

CUM igitur sacrum Inquisitionis munus pari animi ardore, & Fidei Catholicae emolumento perageret, magnum sibi contraxit odium ab iis, qui Judaicam perfidiam mordicus asserebant, in eamque relapsi fuerant. De quorum insidiis per amicos, & consanguineos certior factus, eisque suadentibus, ut si vitæ consulere vellet, suscepto se ministerio abdicaret, constanter respondit; libenter se talem ob causam mortem subiturum, idque unice optare, se ex malo Sacerdote bonum fieri

martyrem. Nec absuit optatis eventus: quippe nefarii illi homines, habitosæpè inter se conventiculo, necem in Dei servum machinati sunt, conductisque ad scelus perpetrandum siccariis, Petrum ante eorum Metropolitanae Ecclesiae orantem in principio Nocturni Officii, cum ea Psalmi verba decantarentur: Quadraginta annis proximus fui generationi huic, & dixi: Semper hi errant corde: iterato vulnere, lethaliter affecerunt.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. *Ps.* Quoniam prævenisti eum, in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. * Et voluntate.

Lectio vj.

Biduum supervixit, Deo gratias agens, quod pro Fidei defensione mortem mereretur oppetere: eundemque pro intersectoribus suis deprecans, post recepta Ecclesiae Sacramenta, decimo quinto Kalendas Octobris, anno a reparata salute millesimo quadringentesimo octogesimo quinto oddormivit in Domino: Non defuerunt post mortem prodigia, quorum illud in primis memorabile, ac Apostolicæ Sedis judicio comprobatum multiplicatio nimirum, & effervescentia effusi cruoris in eodem

Ecclesię Metropolitanę loco, in quo martyrium passus fuerat. Ejus corpus ibidem Ferdinandus, & Elisabetha regali munificentiā elaboratō marinoŕe sepeliendum curarunt: in sacellum deinde à Canonicorum ejusdem Ecclesię Collegio magnificè constructum translatum fuit, ubi ad præsens honorificè colitur; ejusque memoria, ut in cathalogo beatorum Martyrum in posterum haberetur, Alexander Papa Septimus indulsit.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. ✱. Cibavit illum Dominus pane vitę, & intellectus: & aqua sapientię salutaris potavit illum. Et coronam pulchritudinis. Gloria. Et coronam.

In tertio Nocturno,
Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10. c.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil est operum, quod non revelabitur: & occultum, quod non sciatur. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. cap. 10. post medium.

Dominus diem judicii ostendit, quę abstrusam volun-

tatis nostrę conscientiam prodet: & ea, quę nunc occulta existimantur, luce cognitionis publicę deteget. Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantium monet esse metuentes: quia dies judicii nulla hæc fuisse atque inania revelabit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: & quod in aure auditis, prædicate super tecta. Non legimus Dominum solitum fuisse noctibus sermocinari, & doctrinam in tenebris tradidisse: sed quia omnis sermo ejus carnalibus tenebrę sunt, & verbum ejus infidelibus nox est.

R. Corona aurea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis. ✱. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio viij.

Et aque id, quod à se dictum est, cum libertate fidei & confessionis vult esse loquendum. Idcirco quę in tenebris dicta sunt, prædicari jussit in lumine: ut quę secreto aurium commissa sunt, super tecta, id est, excelso loquentium præconio audiantur. Constanter enim Dei ingerenda cognitio est, & profundum doctrinę Evangelicę secretum in lumine prædicationis Apostolicę revelandum, non timentes eos.

eos, quibus cū sit licentia in corpora, tamen in animam jus nullum est, sed timentes potiūs Deum, cui perdendæ in gehenna & animæ & corporis sit potestas.

R. Hic est verē martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsit, sed ad cœlestia regna pervenit. *Ps.* Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Qui minas. Gloria Patri. Qui minas.

Si hoc festum venerit in Quat. Temporibus, dicitur nona Lectio, & commemor. Ferie occurrentis.

Lectio jx.

Nolite timere eos qui occidunt corpus. Nullus igitur corporum nostrorum casus est pertimescendus, neque ullus interimendæ carnis admittendus est dolor: quando pro naturæ suæ atque originis conditione resoluta, in substantiam spiritualis animæ refundatur. Et quia doctrinis talibus confirmatos, oportet liberam confitendi Dei habere constantiam: etiam conditionem, qua teneremur, adjecit: negaturum se eum Patri in cœlis, qui se hominibus in terra negasset: eum porrō qui confessus coram hominibus se fuisset, à se in cœlis confitendum: qualesque nos nominis sui testes hominibus fuisset, tali nos

apud Deum Patrem testimonio ejus usuarios.

Te Deum laudamus, *pag. 14.*

IN DIE OCTAVA

S. Ferdin.

Omnia ut in die B. Alvari, pag. 30. præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beato Confessori tuo Ferdinando præliari prælia tua, & Fidei inimicos superare dedisti: concede; ut ejus nos intercessione muniti, ab hostibus mentis, & corporis liberemur. Per Dominum nostrum.

Lect. 1. Noct. de Script. occurrent.

In secundo Nocturno, De Sermone S. Bernardi Abbatis.

Serm. 2. de S. Victore.

Lectio jv.

GAudete in Domino, dilectissimi, qui inter continua suæ pietatis beneficia indulsit hominem mundo, cujus multi salvarentur exemplo. Iterū dico gaudete, quod factus de medio, appropriavit Deo, ut multo plures ejus intercessione salventur. In terris visus est, ut esset exemplo: in cœlum levatus est, ut sit patrociniū. Hic informat ad vitam, illic invitat ad gloriam. Factus est mediator ad regnum, qui fuit incitator ad opus. Bonus mediator, qui sibi jam postulans nihil, totum in

nos

nos transferre desiderat, & supplicantis affectum, & supplicationis fructum. Quid enim quaerit sibi, qui nullius eget?

R. Honestum fecit, &c.

Lectio v.

HÆC dies gloriœ migrationis ejus, dies lætitiæ cordis ejus: exultemus, & lætemur in ea. Introivit in potentias Domini, gaudeamus, quia nunc potentior est ad salvandum. Hodie Ferdinandus posito corpore, tantò alacrior, quantò expeditior penetravit in sancta, similis factus in gloria Sanctorum. Hodie despecto mundo, & mundi principe triumphato, supra mundum victor ascendit, accipiens de manu Domini coronam victoriæ. Ascendit autem cum immensa supellectili meritorum, clarus triumphis, miraculis gloriosus. Sedet veteranus miles, debita jam suavitate & securitate quietus: securus quidem sibi, sed nostri sollicitus. O venerandam etiam ipsis Angelis sanctitatem! quam pari studio, etsi dispari voluntate, & mali fugitant, & frequentant boni. Nec facile dixerim, quid virum astruat sanctiorem, horum favor, aut pavor illorum.

R. Amavit eum, &c.

Lectio vj.

OMiles emerite, qui Christianæ militiæ duris laboribus Angelicę felicitatis requiem

commutasti: respice ad imbelles & imbecilles commilitones tuos, qui inter hostiles gladios, & spirituales nequitias tuis laudibus occupamur. Quàm pium, quàm dulce, quàm suave, ó Ferdinande, in hoc loco afflictionis, & in hoc corpore mortis te canere, te colere, te precari! Nomen tuum, & memoriale tuum, favus distilans in labiis captivorum, mel & lac sub lingua eorum, qui tui memoria delectantur. Eja ergo fortis athleta, dulcis patrone, advoke fidelis, exurge in adjutorium nobis; ut & nos de nostra ereptione gaudeamus, & tu de plena victoria glorieris.

R. Iste homo, &c.

In tertio Nocturno,

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex: quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

De Homilia S. Petri Chrysologi.

Ex Sermone 25. in initio.

HOdie, Dominus Evangelici gregis pusilla & tenera primordia quàm blanda exhortatione sit consolatus, audistis. Aufert spes anxias, dubios tollit eventus, omnemque propellit &

excludit timorem, quando in exordio ipso regnum nascentibus pollicetur. Quis de victu, quis de vestitu, quis de plebejo censu, & vernalis cespitis vilitate suspirat, de regno certus, de dominatione securus? Satis sibi invidet, qui elevatus ad summa, ipse se ad humilia dejicit, ad egena deponit.

Rx. Iste est qui, &c.

Lectio viij.

SED scire convenit, Pater iste quis est, vel qualis est, vel quod regnum suis filiis reprobmittit. Quis sit iste Pater, quotidie te confitente cognoscis, cum clamas: Pater noster, qui es in Coelis. Qualis autem sit, ipsa operum magnitudine pervidisti. Ex nihilo fecit coelum, terram solidavit ex liquido, montes statuit ad stateram, maria intra legitimos terminos sola praecepti auctoritate conclusit. Verum regni, quod promittit pusillis, desideras nosse qua-

litatem, ipse aperit, sic dicendo: Sinite parvulos venire ad me: talium est enim regnum coelorum. Esse in Coelo, mirum est: in Coelo vivere, est majestatis.

Rx. Sint lumbi vestri, &c.

Lectio jx.

Quid ergo cum terra illi, qui possidet coelum? quid illi cum humanis, qui adeptus est jam divina? Nisi forte placent gemitus, eliguntur labores, amantur pericula, pessima mors delectat, & illata mala bonis sunt gratiora collatis. Sed videamus, quod dat Pater tantus consilium regnaturis. Vendite quae possidetis, & date eleemosynam. Si victuros vos, si regnuros, si vos jam divites esse creditis in supernis, ubi futuri, quod migraturi, ubi regnaturi estis: vos illa, quae vestra sunt, jam praecedant: opes miseras misericordia computate: quae humana sunt in divina convertite.

Te Deum Laudamus, pag. 14.

F I N I S.

— 1 —

In conspectu Gentium nolite timere, vos
enim in Cordibus vestris adorare, et timete
Dominum: Angelus enim eius vobiscum
est.

Stetit Angelus iuxta aram templi
Habens thuribulum aureum in manusua

~~~~~
R. In conspectu Angelorum psalam tibi,
et adorabo ad templum sanctum tuum, et
confitebor nomini tuo Domine.

V. Deus meus es tu, et confitebor tibi: De-
us meus es tu, et exaltabo te. Et confitebor
Gloria et.

V. Muro inexpugnabili protectionis tue
custodi nos Angele Dei.

R. Et armis tue potentia protege nos sem-
per.